

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

Ioelis

**Chronographia
compendiaria**

**Joel (Byzantine
historian)**

I O E L I S 2
C H R O N O G R A P H I A
C O M P E N D I A R I A.

REC O G N O V I T

IMMANUEL BEKKERUS.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCXXXVI.

I Ω Η Λ Ο Υ

Χ Ρ Ο Ν Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α.

I Ω Η Λ Ο Υ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΣΥΝΟΨΕΙ.

Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Ἀδὰμ ἐπέθηκεν ὀνόματα τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ P 149
πᾶσι τοῖς ζώοις χειρσαίοις τε καὶ θαλαττίοις, τὸ δὲ αὐτοῦ ὄνομα
καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἄγγελος κυρίου εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν
Καὶν ἔλαβε γυναῖκα τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀδελφὴν Ἀζούραν, ὁ δὲ
5 Σῆθ τὴν δευτέραν Ἀσουάμ, ὁ δὲ Ἄβελ παρθένος καὶ δίκαιος
ὑπῆρχεν. ὁ δὲ Καὶν τῆς οἰκίας αὐτῷ πεσοῦσης ἀπέθανεν. ὁ δὲ
Σῆθ πρῶτος ἐξεῦρε γράμματα Ἑβραϊκὰ καὶ σοφίαν καὶ τὰ σημεῖα
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τῶν ἐνιαυτῶν καὶ τοὺς μῆνας καὶ
τὰς ἐβδομάδας, καὶ τοῖς ἄστροις ἐπέθηκεν ὀνόματα καὶ τοῖς πέντε
10 πλανήταις εἰς τὸ γνωρίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ μόνων. καὶ B
τὸν μὲν πρῶτον πλανήτην ἐκάλεσε Κρόνον, τὸν δὲ δεύτερον Δία,
τὸν τρίτον Ἄρεα, τὸν τέταρτον Ἀφροδίτην καὶ τὸν πέμπτον Ἑρ-
μῆν. μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Καϊνᾶν ὁ υἱὸς Ἀρφαξὰδ συνε-

I O E L I S

CHRONOGRAPHIA COMPENDIARIA.

Sciendum est Adamum filiis et omnibus animantibus cum terrestribus tum
marinis nomina imposuisse, nomen vero illius et uxoris ab angelo domini
fuisse manifestata. Cainus maiorem sororem Azuram, Sethus minorem
Asuamam uxorem duxit. Abelus virgo iustitiam colebat. Cainus propriae
domus ruina emoritur. Sethus primus Hebraicas litteras, scientias, signa
coeli et tempestatum vices, menses, necnon hebdomadas excogitavit; si-
deribus quoque et quinque planetis, ut ab hominibus tantum dignosci pos-
sent, nomina imposuit, et primum Saturnum, secundum Iovem, tertium
Martem, quartum Venerem, quintum Mercurium nuncupavit. post dilu-
vium Cainanus Arphaxadi filius cum Sethi illius filiorum et siderum nomina

γράφωτο τὴν ἀστρονομίαν, εὐρηκῶς τὴν τοῦ Σήθ καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων ὀνομασίαν καὶ τῶν ἀστέρων ἐν πλακί λιθίνῃ γεγλυμμένην. οἱ γὰρ τοῦ Σήθ ἔκγονοι προμνηθέντες ἄνωθεν τὴν μέλλουσαν γενέσθαι φθορὰν τῶν ἀνθρώπων ἐποίησαν δύο στήλας, μίαν μὲν P 150 λιθίνην ἑτέραν δὲ πλινθίνην, λογισάμενοι ὅτι, εἰ μὲν δι' ὕδατος ὁ κατακλυσμός, ἢ λιθίνῃ στήλῃ μενεῖ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγλυμμένα, εἰ δὲ διὰ πυρός, ἢ πλινθίνῃ σωθήσεται. ἀπὸ Μαγουσαίων δὲ ἦτοι Περσῶν ἤρξατο ἀστρολογία καὶ μαγεία, λαβόντων ἀρχὰς ἀπὸ Νεβρωδ τοῦ τὴν Βαβυλῶνα κτίσαντος.

Μετὰ Νίνον ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θύρρας τις τοῦνομα, 10 ἔτη λ', ὃν καὶ μετεκάλεσαν Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, ᾧ τινὶ Ἄρει πρώτην στήλην ἀνέστησαν οἱ Ἀσσύριοι, καὶ ὡς θεὸν μέχρι τοῦ νῦν προσκυνοῦντες καλοῦσι Περσιστὶ Βάαλ θεός, ὃ ἐστὶν Ἄρης πολέμων θεός, οὗ καὶ Δανιὴλ μέμνηται.

B Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ἡρακλῆς 15 φιλόσοφος, ὁ Τύριος, καὶ τῆς κογχύλης ἐφευρετής. μετεωριζόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου εἶδε ποιμενικὸν κῦνα ἐσθίοντα τὴν λεγομένην κογχύλην, καὶ τοῦ ποιμένου νομίσαντος αἰμάσσειν τὸν κῦνα, λαβόντος πόκον ἔριον ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπομάξαντος τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνός, 20 καὶ βαφέντος τοῦ πόκου, προσέσχεν ὁ Ἡρακλῆς μὴ εἶναι αὐτὸ αἷμα ἀλλὰ βάμματος πρόξενον, ὃ καὶ θαυμάσας ὡς μέγα δῶρον τουτὶ προσήγαγε τῷ βασιλεῖ Φοίνικι, ὃς καὶ μᾶλλον ἐκπλαγεῖς

20 αἰμάξαντος vulgo

in saxeo cippo comperisset, stellarum cursus commentario complexus est. nam Sethi successores imminentem generi humano perniciem edocti duas columnas, unam quidem lapideam alteram latericiam, extruunt, rati, si mundus aquarum illuvie immergeretur, lapideam permansuram et quaecunque in ea exsculpta erant, si conflagraret incendio, latericiam evasuram. a Magusaeis sive Persis astrologia et magia initium duxere, a Nembrode Babylonis conditore occasione sumpta.

Post Ninum Assyriorum regno praefuit Thyrras annos triginta. illi e planeta nomen Martis inditum est, et statua prima erecta. cum Assyrii ad haec tempora pro deo colentes, lingua Persica Baalem deum vocant, quod notat Mars bellorum deus. illius meminit Daniel.

Temporibus Phoenicis regis Heracles philosophus Tyrius purpuraeque inventor florebat. quippe Tyri maritima obambulans pastorium comperit canem conchylium depascentem, quem pastor sanguine videns infectum, lanae vellere ex ovibus raptum, quod ab eius ore profluebat abstersit; cum autem Heracles vellus non sanguine tingi sed nova quadam tinctura infici observasset, admiratus magni loco muneris Phoenici regi obtulit, qui et ipse

ἐκέλευσεν ἀπὸ κογχύλης ἔριον βαφῆναι καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβό-
λαιον, καὶ οὕτω πρῶτον αὐτὸν φορέσαι ἱμάτιον ἐκ πορφύρας.

- Μετὰ Ναβουχοδονόσορ καὶ Βαλτάσαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐβα- C
σίλευσε Περσῶν Κῦρος ὁ Πέρσης, ἔτη λβ', ὃς πόλεμον μέλλων
5 συμβαλεῖν πρὸς Κροῖσον τὸν τῶν Λυδῶν βασιλέα καὶ φοβηθεὶς
μετεπέμψατο ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸν προφήτην Δανιήλ, ὃς
ἐρωτηθεὶς εἶπε πρὸς Κῦρον "θάρσει, νικᾷς τὸν ἐχθρόν σου. περὶ
σοῦ γὰρ εἶπεν ὁ προφήτης Ἡσαΐας. οὕτω λέγει κύριος τῷ Κύρῳ,
ὃ ἑκράτησα τῆς δεξιᾶς. ἐπακούσει ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ
10 ἰσχνὴν βασιλέως διαρρήξω. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου,
καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει. εἶπε κύριος Σα-
βαώθ." ὁ δὲ Κῦρος ἀκούσας ταῦτα εἶπε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ D
Δανιήλ πεισὼν "ζῆ κύριος ὁ θεός σου. ἐγὼ ἀπολύσω τὸν Ἰσραήλ
ἐκ τῆς γῆς μου, ἵνα λατρεύσωσι τῷ θεῷ αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ."
15 παραταξάμενος οὖν τῷ Κροίσῳ, κατὰ κράτος ἠττήσας καὶ χιλιά-
δας υ' ἀπολέσας, τοὺς δὲ λοιποὺς αἰχμαλώτους σὺν αὐτῷ λαβὼν,
καὶ τὴν τῶν Λυδῶν βασιλείαν τελείως καταλύσας, τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ πάντας εὐθέως μετὰ Ζοροβάβελ ἀπέλυσεν ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
- 20 Μετὰ δὲ Κῦρον ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ
Καμβύσης, ἔτη η'. μετὰ δὲ Καμβύσῃν Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων,
ἔτη κ'.

6 an Ἰουδαϊκῆς?

attonitus lanam conchylio tingi praecipit sibi que vestem fieri. sic primus
ipse purpuratam chlamydem gestavit.

Post Nabuchodonosorem et Baltasarem filium Persarum regnum tenuit
Cyrus annos triginta duos. hic cum adversus Croesum Lydorum regem bel-
lum pararet, timore percitus ab Indica regione Daniele prophetam accersit-
tum ad se misit. Daniel interrogatus respondit "bono esto animo, hostem
tuum devinces quippe de te Esaias propheta vaticinatus est: sic dicit do-
minus Cyro, cuius dexteram apprehendi, ut subiiciam ante faciem eius gen-
tes et robur regis confringam. ipse aedificabit civitatem meam, et captivi-
tatem populi mei convertet, dicit dominus sabaoth." his auditis Cyrus Da-
nielis ad pedes concidens "vivat" inquit "dominus deus tuus: ego Israe-
lem ex servo faciam, ut sit liber, et a mea ditione dimittam, ut Hierosoly-
mis deo suo cultum exhibeat." sic acie instructa contra Croesum in dimica-
tionem venit, eoque subiecto et quadringentis milibus caesis, qui cladi su-
pererant captivos fecit, Lydorumque imperio funditus everso nulla mora
Israelitas omnes cum Zorobabelo dimisit, ut Hierusalem repeterent.

Post Cyrum Darius filius, qui et Cambyses dictus est, regnum tenuit
annos octo. post Cambysen Artaxerxes Memor annos viginti.

P 151 Ἰστίον δὲ ὅτι Ῥώμος ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεύσας τὰ λεγόμενα Βρουμάλιον ἐπενόησεν δι' αἰτίας τοιαύτης. φασὶ γὰρ αὐτόν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ πορνείας γεννηθέντας ἐν ἀλσώδει τόπῳ ῥιφῆναι καὶ ὑπὸ ἀγροικικῆς τινὸς γυναικὸς εὐρεθέντας ἀνατραφῆναι. ὄνειδος δὲ ἦν Ῥωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτρίων τρέφεσθαι καὶ 5 ἀλλοτριοφάγους καλεῖσθαι. ὁ οὖν Ῥώμος τὸ οἰκεῖον ὄνειδος ἐξαλειψάμενος ἐπενόησε τὰ Βρουμάλια, εἰρηκῶς ἀναγκαῖον εἶναι τὸν βασιλέα τρέφειν τὴν οἰκείαν σύγκλητον ἐν τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος ὡς ἐντίμους, ὅταν ἡρεμῶσιν ἐκ τοῦ πολέμου, τὴν δὲ B σύγκλητον πάλιν τρέφειν τὸν στρατόν. ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρίστου ἐξ ἐκείνου Βρουμάλιον, ὃ ἔστι Ῥωμαῖστὶ ἐξ ἀλλοτρίων τραφῆναι.

Μετὰ δὲ Ῥώμον ὑπὸ ὑπάτων καὶ στρατηγῶν τῆς Ῥώμης διοικουμένης, ὧν εἷς ἦν καὶ Μάλιος, ὁ Φεβρουάριος συγκλητικὸς ὧν καὶ τῷ Μαλίῳ φθονήσας παρεσκεύασε τοὺς συγκλητικούς 15 τοῦτον τῆς πόλεως ἐκδιῶξαι. τῶν οὖν Γάλλων τῇ εἰκάδι τοῦ Σεξιτίλου μηνὸς νυκτὸς ἐπελθόντων καὶ τὴν πόλιν παραλαβόντων καὶ πολλὴν φόνον ἐργασαμένων, οἱ συγκλητικοὶ φυγόντες τὸν Μάλιον πάλιν προσκαλοῦνται, ὃς μετὰ στρατοῦ ἐπελθὼν καὶ τοὺς C Γάλλους παραλαβὼν πάντας ἀνεῖλε, καὶ κρατήσας αὐθις τῆς 20 Ῥώμης ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας τοῦ Σεξιτίλου μηνὸς ὡς δυστυχοῦς τῇ Ῥώμῃ γενομένου διὰ τὸ τὴν παράληψιν αὐτῆς ἐν αὐτῇ γενέσθαι. τὸν δὲ Φεβρουάριον τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας καὶ ἀτί-

Sciendum est Romum, qui Romae imperavit, Brumalia non alia de causa excogitasse. ferunt namque ipsum una cum fratre adulterio editos, silvis expositos et ab agresti quadam muliere inventos, enutritos fuisse. porro contumeliosum erat apud Romanos alieno cibo nutriri, ut aliarum mensarum captatorem dici. quapropter Romus Brumalia commentus est, ut maculam deleret, necesse esse affirmans senatum ali a rege, veluti honore dignum, hiemis tempore bellique indutiis, exercitum a senatu convivio nomen Brumalium dedit, quod Romana lingua sonat alieno victu esse educatum.

Post Romum cum Roma a consulibus et dictatoribus regeretur, inter eos Manlius Februario cuidam senatori invisus, aliis senatoribus mala Februarii fraude seductis, civitate eiicitur. interea Galli die Sextilis mensis vigesimo impetu facto urbem occupant et caedibus omnia complent. senatores, qui fugam arripuerant, rursus Manlium advocant. Manlius coacta manu Gallos armis opprimit, trucidatque omnes, et Roma recepta mensis, quo haec acta sunt, tanquam qui Romae propter illius captivitatem infamatus fuerat, dies detruncat, et Februarium bonis publicatis turpiter ab urbe

μωσ τῆς πόλεωσ ἐκβαλὼν ἀνεΐλε, καλέσασ τὸν Σεξτίλιον μῆνα Φεβρουάριον ὡς ἄξιον τοῦ ὀνόματος.

Μετὰ δὲ τὸν εἰρημένον Ἀρταξέρξην ἐβασίλευσε Χῶος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὃς καὶ τὴν Αἴγυπτον παρέλαβε καὶ ἀπώλεσε, βασιλεύον-
5 τος αὐτῆς τότε Νεκτεναβῶ, ὃς φυγῶν καὶ διὰ φαντασιῶν τινῶν καὶ μαγειῶν Αἰγυπτιακῶν προλέγων τὰ μέλλοντα γνώριμος γίνεται Φιλίππῳ καὶ Ὀλυμπιάδι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἔτεκε τὸν Ἀλέ-
ξανδρον. ὁ δὲ Φίλιππος ἐβασίλευσε τῆς Μακεδονίας ἔτη κ', ὃς τὴν Θεσσαλίαν ὑποτάξας τὴν Θεσσαλονίκην πόλιν ἔκτισεν. D

10 Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσε Μακεδόνων Ἀλέξανδρος, ὅτε καὶ Δαρεῖος ὁ Ἀρσάμον μετὰ Χῶον βασιλεύων κατεκυρίευσεν πάντων, ὃν ὁ Ἀλέξανδρος χειρωσάμενος παρέλαβε πᾶσαν τὴν βα-
σιλείαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Πάρθων καὶ Βαβυλωνίων χώραν καὶ τὰ Ἰνδικὰ πάντα μέρη. ὃς καὶ τὴν
15 μεγάλην Ἀλεξάνδρειαν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα κτίσας εἰς Βαβυλῶνα ἠπέστρεψεν, ἐν ἧ καὶ τελευτᾷ, ἐτῶν ὦν λβ', βασιλεύσας ἔτη ιβ'.

Ἰστέον ὅτι δύο Λάμεχ ἡ γραφὴ μνημονεύει, ἐνὸς μὲν τοῦ P 152
ἀπὸ Κάϊν, τοῦ καὶ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον (τοὺς γὰρ δύο ἀδελφοὺς τοῦ δικαίου Ἐνώχ ἀνελὼν καὶ τῶν δύο τὰς γυ-
20 ναῖκας ἔλαβε), ἑτέρου δὲ τοῦ πατρὸς Νῶε, τοῦ καὶ μεταγενε-
στέρου καὶ ἀπὸ Σὴθ καταγομένου.

3 an Ὁχος?

eiectum interficit, Sextilemque mensem Februarium tanquam eo nomine dignum cognominat.

Post dictum Artaxerxem principatui praefuit Chous filius. is debellatam Aegyptum, eversamque in sui potestatem redegit, Nectenabone tunc imperante, qui fuga sibi consuluit, et Aegyptiaco ritu fictis imaginibus et magicis nugamentis futura praesagiens, Philippi atque Olympiadis illius uxoris familiaritatem sibi parat, ex eaque Alexandrum procreat. Philippus annos viginti Macedoniae gubernacula gessit, et Thessalia oppressa urbem Thessalonicam extruxit.

Philippo in Macedoniae regno successit Alexander, tunc cum Darius Arsami filius post Choum occupatis omnibus omnium dominus factus est. Dario profligato Alexander eius imperium universum et Persarum, Medorum item et Parthorum et Babyloniorum regionem et Indicos omnes tractus in suam dicionem redegit. hic cum magnam Alexandriam condidisset, ex proprio nomine nuncupatam in Babyloniam conversus vitae finem posuit, aetatis annorum triginta duorum, regni anno duodecimo.

Advertendum est duos nobis Lamechos a scriptura commemorari, alterum ab Caino, qui et virum et adolescentulum occidit (caesis enim duobus iusti Enochii fratribus eorum uxores duxit), alterum recentiore, Noë parentem, a Setho oriundum.

Ὁ Θάρρα ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ, τὸν Μαχωὲ καὶ τὸν Ἀράμ τὸν πατέρα τοῦ Λώτ, ὃς καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θάρρα· τοῦ γὰρ Ἀβραάμ ἐμπρησμὸν ποιήσαντος ὥστε κατακαῦσαι τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, εἰσελθὼν Ἀράμ ἐξελεῖσθαι αὐτὰ ἀπέθανεν ἐν τῷ οἰκήματι ἐνώπιον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 5

B Ἐκ τοῦ γένους Σίδου υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλέως Αἰγυπτίων, κατήχθη Μελχι ὁ πατήρ τοῦ Σεδέκ, ὃς γενόμενος ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων ἐπεκλήθη Μελχισεδέκ πατρωνυμικῶς, καὶ κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει Σιών ἐπωνόμισεν αὐτὴν Σαλήμ, ὃ ἴστιν εἰρήνης πόλις, ἐν ἣ καὶ βασιλεύσας ἐτη 40 ἐτέλευτήσῃ δίκαιος καὶ παρθένος, ὡς φησὶν Ἰώσηπος. λέγει δὲ καὶ ὁ μέγας Κύριλλος. ἀγενεαλόγητος εἴρηται Μελχισεδέκ παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ ὅπως, μηδὲ ὑπὸ Μωσέως γενεαλογηθῆναι, εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπαρὰ-
C του σπορᾶς ὀρμώμενον. ὅθεν οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωται· οὐδὲ 15 γὰρ προπεδέστατον ἦν τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπιλημμένον συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει. ἡ δὲ Ἱερουσαλήμ ἐκ προσθήκης τῆς τοῦ ἱεροῦ συλλαβῆς μετὰ τῆς Σαλήμ κατὰ συνάφειαν ὠνομάσθη φερωνύμως Ἱερουσαλήμ, πῆ μὲν διὰ τὴν ἱερουργίαν τοῦ Μελχισεδέκ, πῆ δὲ διὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ κατασκευὴν· 20 Ἰεβοὺς γὰρ ἐκαλεῖτο πρώην.

Λώτ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀβραάμ ἐκ τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο, Μῶαβ καὶ τὸν Ἀμμάν, ἐξ ὧν Μωαβῖται καὶ Ἀμμανῖται.

Tharra genuit Abrahamum Machoë et Aramum Loti patrem, qui et ante Tharram vita functus est. nam cum Abrahamus incendium excitasset, ut idola patris absumeret, Aramus, dum ea ab igne servare contendit, domi, in quam fuerat ingressus, vidente patre, flammis crematus occubuit.

Ex sanguine Sidi filii Aegypti regis Aegyptiorum natus est Melchius pater Sedeci. hic divinus sacerdotio imperioque Chananaeorum auctus a patre nomen habuit, et dicitur esse Melchisedecus, urbemque in monte Sion condidit, Salem denominatam, quasi diceret civitatem pacis: in ea cum regnasset annos tredecim, vita functus est, iustus et virgo, ut Iosephus tradit. magnus Cyrillus de eo haec habet. Melchisedecus sine genealogia dicitur, quod ex semine Abrahami non fuerit, neque a Moyse eius genealogia descripta. erat porro genere Chananaeus, execrando semine oriundus, quare nec dignus habitus est cuius genealogia scriptis mandaretur: dedebat quippe absolutissimae iustitiae sectatorem perditissimae nequitiae generi copulari. Hierusalem vero Hieru, id est sacri, una cum salem additione Hierusalem dicta est; idque vel Melchisedeci sacerdotio vel templi sacrosancti extruptione: nam prius Iebus nuncupabatur.

Lotus Abrahami fratris filius duos filios ex filiabus genuit, Moabum et Ammanum, ex quibus Moabitae et Ammanitae originem habent.

Ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἐκ μὲν τῆς Αἰγυπτίας αὐτοῦ παιδίσκης Ἄγαρ
 ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ, ἐκ δὲ τῆς Σάρρας τὸν Ἰσαάκ. ὁ δὲ Ἰσαάκ
 ἐγέννησε τὸν Ἡσαῦ καὶ τὸν Ἰακώβ ἐκ τῆς Ῥεβέκκας. καὶ ἐκ μὲν
 τοῦ Ἡσαῦ ἐτέχθη Ἐδώμ υἱὸς ὁμώνυμος τῷ πατρὶ καὶ Ἀμαλήκ,
 5 ἔξ ὧν Ἰδουμαῖοι καὶ Ἀμαληκῖται, ἐκ δὲ Ἰακώβ τοῦ καὶ Ἰσραὴλ
 Ἰούδας, ἄφ' οὗ καὶ Ἰουδαῖοι πάντες καὶ οἱ ἐκ τῶν λοιπῶν προση-
 γορεύθησαν, καὶ Ἰσραηλῖται μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰακώβ, Ἰουδαῖοι
 δὲ ἐκ τοῦ ἐπισημοτέρου ἀδελφοῦ αὐτῶν. ἐκ δὲ τοῦ Ἰσμαὴλ ἄρ-
 χοντες καὶ ἔθνη αὐτῶν ἔξ Ἰσμαηλῖται οἱ νῦν Ἀγαρηνοὶ τε καὶ Σα-
 10 ρακηνοὶ λεγόμενοι. ὁ δὲ γε θεῖος Ἀβραὰμ ἐγέννησεν ἐκ τῆς ἐσχά-
 τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Χεττούρας υἱὸς ἑ, ἔξ ὧν ἐστὶ Μαδιάμ, ἄφ'
 οὗ Μαδιανῖται, καὶ Ἄφερ, ἔξ οὗ Ἀφρικὴ. Ἰσαάκ δὲ ἀπέθανε
 ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρπ'. Ἰακώβ δὲ ζήσας ἔτη ρνδ' ἀπέθανε εἰς
 Αἴγυπτον, ποιήσας ἐκεῖ ἔτη ιζ'. ὅς ὅτε ὑπῆρχεν ἐτῶν οε', φυγὼν P 153
 15 Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατήντησεν εἰς Χαρρὸν τῆς Μεσοποτα-
 μίας πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ῥεβέκκας, οὗ
 τῶν προβάτων νομεὺς γενόμενος ἔτη κ' καὶ τὰς δύο θυγατέρας αὐ-
 τοῦ Λείαν τε καὶ Ῥαχὴλ γυναικας λαβὼν ἔσχεν υἱὸς καὶ θυγατέ-
 ρας, μίαν ἀπὸ τε τῶν ἑλευθέρων ἀπὸ τε τῶν θεραπαινίδων Βάλας
 20 καὶ Ζελφάν. μετὰ δὲ τὸν κ' χρόνον τῆς ἐκ Μεσοποταμίας πρὸς
 γῆν Χαναὰν ὑποστροφῆς εἶδεν ὄρασιν ἐν Βαιθήλ, καὶ πάντα
 ἀποδεκατώσας ἄπερ ἐκέκτητο τελευταίους ὑποβάλλει τοὺς παῖδας,
 καὶ ἀπὸ τοῦ Βενιαμὴν ἀρξάμενος ἀνάπαλιν καὶ ἐπὶ τὸν Λευὶ ἐλ- B

9 καὶ interpres: vulgo κατὰ

21 ἀποστροφῆς vulgo

Abrahamus ex Agare Aegyptia ancilla Ismaelem procreavit, Isaacum ex Sarra. Isaacus Esau et Iacobum ex Rebecca. ex Esau nascitur Edomus patri cognominis et Amalec, ex quibus Idumaei et Amalecetae. ex Iacobo, qui et Israelus, Iudas, a quo Iudaei omnes, etiam ab aliis exorti, nuncupati sunt, Israelitae si quidem a patre Iacobo, Iudaei a nobiliore fratre Iuda appellationem habent. ex Ismaele principes et eorum sex nationes, qui nunc Sarraceni et Agareni vocantur. porro divinus Abrahamus ex Chettura postrema uxore liberos quinque suscepit: inter eos Madiamus est, a quo Madianitae, et Afer, a quo Africa. Isaacus occubuit, cum vixisset annos omnes simul centum octuaginta. Iacobus annorum centum quinquaginta quatuor diem obiit in Aegypto, postquam ibi commoratus esset annos septemdecim. hic annos natus septuaginta quinque timore fratris Esau fugiens Carrhas Mesopotamiae pervenit ad Labanum matris Rebeccae fratrem, cuius cum viginti annos oves pavisset, Lia atque Rachele Labani filiabus ductis filios filiasque tulit, partim ab liberis uxoribus, partim ab ancillis Balla et Zelphasa. anno vigesimo elapso redux e Mesopotamia in terram Chanaan visionem Bethale conspexit. ibi cum ex omnibus quae possideret decimas obtulisset, postremum et ex filiis, a Beniamino ducto initio dinumeratis, ordine praepostero ad Levim progressus, eum decimum repertum

θῶν τοῦτον προσήγαγε τῷ θεῷ. ὁ γοῦν Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα μετὰ τὴν τοῦ Ἰακώβ ἐπάνοδον προσκαλεσάμενοι τὸν τε Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ, καὶ παρακαλέσαντες αὐτοὺς ἕμα καὶ ἐνορκωσάμενοι εἰρήνην ἄγειν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν ἀδελφικὴν οἰκειότητα ἀσπάζεσθαι, τελευτῶσι, προτέρα μὲν ἡ Ῥεβέκκα, εἶτα καὶ ὁ Ἰσαὰκ, 5 τῷ Ἰακώβ καταλείψαντες τὰ τῆς πρωτοτοκίας γέρα. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ Ἀμαλὴκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παροξυνθεὶς Ἡσαῦ κατὰ τοῦ C Ἰακώβ καὶ συναγαγὼν ἔθνη ὤρμησε κατ' αὐτοῦ, ὡς φησὶν Ἰώσηπος. ὁ δὲ τὰς πύλας ἀποκλείσας τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν, ἐκ τοῦ τείχους παρεκάλεε τὸν Ἡσαῦ μνησθῆναι τῶν γονικῶν ἐντο- 10 λῶν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὑβρίζοντος καὶ ἐξολοθρεύειν αὐτὸν ἀπειλοῦντος, ἐντείνας τὸ τόξον ὁ Ἰακώβ καὶ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μαζοῦ πλήξας κατέβαλε τὸν Ἡσαῦ. καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἡ τοῦ Ἰσαὰκ πρόρρησις λέγουσα πρὸς Ἡσαῦ "ἐὰν καθέλῃς τὸν ζυγὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, πλημ- 15 μελήσεις πλημμέλειαν θανάτου."

D Λευὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Καάθ, Καάθ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβράμ, Ἀβράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωσῆν. ἐν δὲ τῷ π' ἔτει τοῦ Μωσέως ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐπιφερόμενοι καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωσήφ. ἐποίησαν δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη μ'. 20

Μετὰ Μωσεία διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, καὶ ποιήσας ἐν τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας ἔτη λβ' ἀπέθανε, ζήσας ἔτη ρί.

12 ἐκτείνας vulgo

deo devovit. porro Isaacus et Rebecca accitos Iacobum peregre regressum et Esau precibus et votis, eorum etiam fidem iureiurando adstricta, adhortantur uti pacem mutuam vinculaque fraternae societatis inviolata servant; sicque diem obeunt, prior quidem Rebecca, non multo post Isaacus, Iacobo primogeniti iura elargiti. post haec Esau Amaleci filii cohortationibus in Iacobum fratrem concitatus, militum manu collecta cum armis, ut narrat Iosephus, invasit. Iacobus oppidi, in quod confugerat, portis clausis, de muro ut parentum monitorum recordaretur admonebat. Esau aegre ferens consilium, eum non solum conviciis maledictisque incessere, sed excidium quoque minari. Iacobus telo emisso Esau dextra mammilla saucium sternit. tunc autem impletum est Isaaci vaticinium de Esau, "si excusseris iugum fratris tui de collo tuo, peccabis peccatum mortis"

Levi porro genuit Caatham, Caathus genuit Abramum, Abramus genuit Aaron et Moysen. et anno octuagesimo Moysis egressi sunt filii Israel ex Aegypto una secum et ossibus Iosephi delatis, commoratique sunt in deserto annos quadraginta.

Post Moysen principatum accepit Iesus Nave, commoratusque in terra promissionis annos triginta duos diem obiit annorum 110.

Μετὰ δὲ Ἰησοῦν διὰ τῶν κριτῶν ἔσωξεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν, καὶ πρῶτον Ἰούδας ἔκρινε τὸν λαὸν ἔτη ζ', χειρωσάμενος καὶ τὸν Ἀδωνιβεζέκ βασιλέα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας· ὅς καὶ εἶπεν "οἱ βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου. καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως καὶ ἀπέλαβον παρὰ Θεοῦ."

Μετὰ Ἰούδαν γέγονε κριτῆς Γοθονιήλ ἔτη ν', μετὰ δὲ Γο- P 154
θονιήλ Ἀνὼδ ἔτη π', μετὰ δὲ Ἀνὼδ Σαγαμάρ ἔτη ζ', μετὰ δὲ
10 Σαγαμάρ Βαράκ, μεθ' οὗ καὶ Δεβόρρα ἡ προφητις, ἣτις καὶ
τὸν Σίσουρα Ἰαήλ ἀπέκτεινεν ἐν πασσάλῳ, γυνὴ Χάμερ τοῦ Κε-
ναίου. ἐφ' οὗ Προμηθεὺς καὶ Ὀρφεὺς ὁ Θεράξ οἱ παρ' Ἑλλησι
σοφώτατοι καὶ Ἀσκληπιὸς ὁ ἰατρὸς καὶ Ἀνκοῦργος ὁ Σπαρτιάτης
καὶ νομοθέτης τῶν Ἑλλήνων ἐγνωρίζοντο.

15 Μετὰ Βαράκ Γεδεὼν ἔτη μ', ὁ πατάξας τὸν Μαδιάμ μετὰ Β
τῶν τ' τῶν λαμψάντων ἐν τῷ πίνειν, καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ Ζήβ καὶ
Ζεβεὲ καὶ Σαλμανᾶν τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.

Μετὰ δὲ Γεδεὼν Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ', πατάξας
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὁ ἄνδρας ἐπὶ λίθῳ ἐνί, διὸ καὶ ἀπώ-
20 λετο ὑστερον ὑπὸ γυναικὸς ἀπὸ πύργου διὰ βολῆς λίθου συντρι-
ψάσης αὐτοῦ τὸ κρανίον. ὅς καὶ εἶπε πρὸς τὸν αἶροντα τὰ σκεύη

20 ἀπὸ vulgo

Post Iesum per iudices deus populo succurrebat. et primus omnium Judas iudicavit populum annos septem. hic Adonibezecum alienigenarum regem subegit, eiusque manuum et pedum extremitates praecidit. tunc Adonibezecus "reges summitates manuum suarum ac pedum abscisi erant colligentes quae sub mensa mea. sicut igitur feci, sic retribuit mihi dominus."

Judae successit Gothoniellus iudex annos quinquaginta, Gothoniellum excepit Avodus annos octuaginta. post Avodum iudex factus Samagarus annos septem. post Samagarum iudicem egit Baracus, et cum eo Deborra vates, quae Iaelem Sisaram interfecit paxillo, Cinaei Chameris uxor. his temporibus Prometheus et Orpheus Thrax, qui apud Graecos sapientissimi habiti sunt, et Aesculapius medicus et Lycurgus Spartanus Graecorum legum lator celebres erant

Post Baracum iudicavit Gedeo annos 40. is cum trecentis, qui cum biberent praestantissimi habiti sunt, Madiamum et Orebum et Zebum et Zebeamum et Salmananum principes perdidit.

Gedeoni Abimelechus filius successit annos tres. hic fratres suos septuaginta super unum lapidem neci tradidit; ideoque tandem periit, cum mulier e turri lapidis ictu cranium illius contrivisset. et clamavit ad puerum,

αὐτοῦ “σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσιν ὅτι γυνὴ αὐτὸν ἀπέκτεινεν.” καὶ οὕτως ἀνεῖλεν αὐτὸν τὸ παιδίον.

C Μετὰ δὲ Ἀβιμέλεχ ἔκρινε Θολὰ ἔτη κγ', μετὰ δὲ Θολὰ Ἰεφθάε ἔτη ε', μετὰ δὲ Ἰεφθάε Ἀβεσὰ ἔτη ζ', μετὰ δὲ Ἀβεσὰ Ἐλώμ ἔτη ι', μετὰ δὲ Ἐλώμ Σαμψὼν ἔτη κ', εφ' οὗ καὶ Ἡρακλῆς ὁ παρ' Ἑλλῆσι διαβόητος ἐγνωρίζετο.

Μετὰ δὲ Σαμψὼν ἐγένετο ἀναρχία ἔτη μ'.

Μετὰ δὲ τοὺς κριτὰς ἔκρινε τὸν λαὸν ἀρχιερεὺς Ἡλεὶ ἔτη κ', καὶ τῇ παροιρία καὶ ἀταξία τῶν νείων αὐτοῦ Ὀφνει καὶ Φινεὺς τῇ 10 ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἡ θεία δίκη· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ δεινῶς ἀνηρέθησαν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ δίφρου πεσὼν ὀπισθίως

D καὶ τὸν νῶτον συντριβεῖς ἀπέθανεν ἐτῶν ὕ.

Μετὰ δὲ Ἡλεὶ Σαμουήλ ὁ προφήτης καὶ ἱερεὺς ἔτη λ'. καὶ συναθροίζεται ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἀρμαθαίμ αἰτούμενος βασι- 15 λέα. τῷ δὲ σφόδρα λυπηθέντι εἶπεν ὁ θεός “ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, ὅτι οὐ σὲ ἐξουδενώσουσιν ἀλλ' ἐμέ, τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν.” καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸν Σαοὺλ ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, χρίσας αὐτὸν εἰς βασιλέα.

Μετὰ οὖν Σαμουήλ ἐβασίλευσε Σαοὺλ ἔτη μ', ὅς τολμήσας 20 πρότερον μὲν θυμιάσαι τῷ θεῷ, εἶτα παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῖς Ἀμαληκίταις, ζωογονήσας Ἀγάγ τὸν βασιλέα αὐτῶν,

qui ferebat vasa eius: “educ gladium tuum et interfice me, nequando dicant, mulier ipsum occidit;” et sic transfodit eum puer.

Post Abimelechum Thola praefuit annos viginti tres, post Tholam Iephtaë annos sex, post Iephtaë Abesa annos septem, post Abesam Elomo annos decem. Elomo Sampso suffectus est, iudicavitque annos 20. sub haec tempora Hercules Graecorum historiis nobilis florebat.

Post Sampsonem fuit interregnum annos quadraginta.

Post iudices iudicavit populum summus sacerdos Heli annos viginti. is filiorum Ophnis et Phinees petulantia ac perversitate in sacrificiis simul cum filiis grave numinis iudicium subiit: hi quippe in proelio crudeliter caesi sunt, ille de sella retrorsum cadens confracto dorso mortuus est annorum 90.

Post Heli iudicavit populum Samuel propheta et sacerdos annos triginta. et congregatus populus in Armathaem regem exposcit. quo cum nimis Samuel indoluisset, haec sibi a deo dici intellexit: “audi vocem populi, quoniam non te spreverunt sed me, ut non regnem super eos.” et dedit illis Saulum filium Cisi ex tribu Benjamin, quem unxit in regem.

Post Samuelem Saulus regni gubernacula suscepit per annos quadraginta. hic cum primum quidem thura deo incendisset, deinde mandato numinis violato de Amalecitis Agagum eorum regem vivum conservasset, au-

ἤκουσε παρὰ τοῦ προφήτου “ὅτι μεματαίωται σοι, ὅτι οὐκ ἐφύ- P 155
λαξας τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος,” καὶ τὰ ἐξῆς.

Μετὰ δὲ Σαουλ ἐβασίλευσε Δαβὶδ ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἔτη μ',
ὅς καὶ ἐποίησε τὰ θελήματα τοῦ κυρίου πάντα. πατάξας δὲ καὶ
5 τὸν Μελχὼ βασιλέα τῶν Σύρων, καὶ λαβὼν τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν μέγαν, ἔχοντα λίθους τιμίους, ἐφόρεσεν
αὐτόν, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κόσμος εὐπρεπέστατος,
ὅπερ δηλῶν ἔφη “κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βα-
σιλεύς” καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ψαλμοῦ. πρεσβύτερος οὖν καὶ πλήρης
10 ἡμερῶν γενόμενος, καὶ βασιλεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶντα,
εἶπεν αὐτῷ “καὶ νῦν, Σολομόν, γινῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων B
σου, καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ, ὅτι
καρδίας πάσας ἐτάζει κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει. καὶ
ἐὰν ζητήσης αὐτόν, εὐρεθήσεται σοι, καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτόν,
15 καταλείψει σε εἰς τέλος.” καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ παράδειγμα τοῦ
ναοῦ παντὸς ἐν γραφῇ, λέγων “ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, ὅτι κύριος
ὁ θεός μου μετὰ σοῦ.” καὶ μετὰ ταῦτα ἐτελεύτησεν ἐν γῆρᾳ
καλῶ πλούτῳ τε καὶ δόξῃ καὶ εὐσεβείᾳ, ἐτῶν σ'. ἦν δὲ ἐτῶν λ'
Δαβὶδ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, ἐβασίλευσε δὲ καὶ ἔτη μ'. ἀλλὰ
20 τῆς μὲν βασιλικῆς χρίσεως διὰ Σαμουὴλ ἠξιώθη τὸ πρότερον·
τὰς γὰρ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἢ ἱστορία χρίσεις διαφόρους ἀνό-
μασεν. τελευτήσας τοίνυν θάπτεται ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ εἰς C
τὸ μέγιστον μνημῆμα, ὃ κατεσκεύασεν ὁ σοφώτατος υἱὸς αὐτοῦ Σο-

21 ἀδιαφόρως interpres

dicit a propheta “stulte factum est: mandatum meum, quod praecepit tibi dominus, non servasti” etc.

Saulo successit in regno David ex tribu Iuda annos quadraginta, qui deo morem gessit de omnibus. hic Melchomo Syrorum rege debellato coronam magnam, pretiosis illustrem lapidibus, ex illius capite sublatam sibi imposuit, ornatum pulcherrimum ac regalem, quod ipse illis innuit “domine in virtute tua laetabitur rex,” et reliqua illius psalmi. David praeterea senio confectus et diebus auctus, cum Salomonem regem creasset, dixit “et nunc Salomon nosce deum patrum tuorum, et servi ei in corde perfecto et anima volente, quoniam corda omnium scrutatur dominus, et omnem cogitationem cognoscit. et si quaesieris eum, inveniatur tibi, et si dereliqueris eum, derelinquet te in finem. et dedit illi exemplar templi universi, dicens: confortare et viriliter age, quoniam dominus deus meus tecum.” post haec summa iam senectute, divitiis gloria et pietate celebris, annorum septuaginta e vivis excessit. erat autem triginta annorum cum ipse regnavit, et quadraginta annos regnavit. hic regia unctione a Samuele dignatus: sed populares plausus historia indifferenter unctiones vocavit. extinctus ergo in urbe Hierusalem in maximo monumento, quod sapientissimus filius Salomon

λομῶν, ἐν ᾧ καὶ συγκατώρουξε τῷ πατρὶ πολλὰς μυριάδας τάλαντων χρυσίου, ὡς φησὶν Ἰώσηπος. καὶ δῆλον ἐκ τῶν εἰς ὕστερον γενομένων· ὁ γὰρ ἀρχιερεὺς Ὑρκανὸς πολιορκομένης τῆς πόλεως ὑπ' Ἀντιόχου τοῦ Δημητρίου παιδὸς ἀνοίξας τὸ μνημεῖον τάλαντα γ' ἐκεῖθεν ἐξεφόρησεν. τὸ δὲ τάλαντον ἔχει νομίσματα 5 ρκέ'. μεθ' ὃν Ἡρώδης γνούς ὡς Ὑρκανὸς τοῦτο πεποίηκεν, ἤνοιξε καὶ αὐτὸς τὸν τάφον, καὶ χρήματα μὲν οὐχ εὔρεν, κόσμον δὲ καὶ κειμήλια χρύσεια πάμπολλα ἀνείλετο. πειραθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν-
D δοτέρῳ χωρεῖν, οὗ τὰ σώματα Δαβὶδ τε καὶ Σολομῶντος ἐτέθη, πῦρ ἐξελεθὼν δύο τῶν δορυφόρων αὐτοῦ διέφθειρε. 10

Μετὰ οὖν Δαβὶδ ἐβασίλευσε Σολομῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μ', ὃς τὴν πανθαύμαστον καὶ θεόδοτον καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον σοφίαν δεξιόμενος ᾠκοδόμησε τὴν τε πόλιν καὶ τὸν ναὸν κυρίου ἐν ἔτεσιν ἑπτὰ, μῆκος πήχεων ζ', εὖρος πήχεων κ' καὶ ὕψος πήχεων ρκ'· δίφορος γὰρ ἦν, ὡς φησὶν Ἰώσηπος. τὸ δὲ ἄριστον τοῦ Σολο-15 μῶντος ἦν καθ' ἡμέραν κόροι σεμιδάλεως λ', κόροι ἀλεύρου κε-
P 156 κοπανισμένου ζ', μύσχοι ἐκλεκτοὶ ι', βόες νομάδες κ' καὶ πρόβατα ρ', ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν καὶ σιτευτῶν. ὁ δὲ κόρος ἐποίει μόδια λ'. ὁμοῦ γινόμενα μόδια βψ'. ἀπέθανε δὲ Σολομῶν ἐτῶν ογ', καὶ ἐτάφη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 20 ἐφ' οὗ ἦν Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος.

exaedificaverat, sepelitur. et in eo, ut Iosephus auctor est, multas aureorum talentorum myriadas contumulavit. quod et per posteriores eventus comprobatum est. quippe summus sacerdos Hyrcanus ab Antiocho Demetrii filio urbe obsessa, reserato monumento tria milia talentorum inde extraxit. talentum vero est nummorum centum viginti quinque. Herodes deinceps gnarus id Hyrcano factum, monumentum et ipse adaperuit, ubi licet nullae essent pecuniae, ornatum tamen aureum plurimaeque donaria ex eo sustulit, sed cum ulterius progredi tentaret, ubi Davidis et Salomonis corpora reposita fuerant, ignis exiliens duos ex eius satellitibus absumpsit.

Post Davidem regno potitur Salomon filius annos quadraginta, eximiae divinaeque et supra humanum captum sapientiae particeps. hic urbem et templum domini longitudine cubitorum sexaginta, latitudine viginti, altitudine centum viginti, septem annorum spatio absolvit: duas quippe contignationes habebat, ut refert Iosephus. in prandium eius quotidie insumebantur similiae cori triginta, farinae cribratae cori sexaginta, electi vituli decem, qui autem per campos pascebantur boves viginti, oves centum, praeter cervos et capreas et aves electas et altiles. corus triginta modiorum mensura est, ita ut omnes modii simul colligantur duo milia et septingenta. vita porro functus est Salomon aetatis anno septuagesimo tertio, sepeliturque cum patre Davide. sub eo Homerus et Hesiodus claruere.

Μετὰ δὲ Σολομῶντα ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη
 15 ἰζ', ὃς τὸ πονηρὸν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
 καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ. ἔφ' οὗ Σουσακεὶμ βασι-
 λεὺς Αἰγύπτου τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐλὼν ἀφείλετο τὰ ἐν τῷ ναῷ καὶ
 5 τοῖς βασιλείοις χρῆματα καὶ τὰ χρυσᾶ δόρατα καὶ τοὺς χρυσοὺς
 θυρεοὺς, ἀνθ' ὧν ἐγένοντο χαλκοῖ. B

Μετὰ δὲ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ
 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανεν βασιλεύσας
 ἔτη ε'.

10 Μετὰ δὲ Ἀβίαν ἐβασίλευσεν Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε
 τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη ιε'.

Μετὰ δὲ Ἀσὰ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε
 τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη κέ'.

Μετὰ δὲ Ἰωσαφὰτ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ
 15 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανε δυσεντερικός, C
 βασιλεύσας ἔτη η'.

Μετὰ δὲ Ἰωρὰμ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτος α',
 καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἀνῆρέθη ὑπὸ Ἰηοῦ.

Μετὰ δὲ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσε Γοθολία μήτηρ αὐτοῦ ἔτη ε',
 20 καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς υἱοὺς Ὀχοζίου παρεκτὸς νηπίου ἐνὸς
 διασωθέντος παραδόξως ὑπὸ γυναικὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως· ὃς καὶ
 αἰφνιδίως ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ὑπὸ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, ὑπάρχων
 ἐτῶν ζ'. ἡ δὲ Γοθολία ἀπεκτύνθη ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως.

Salomoni in regno successit Roboamus filius, regnoque praefuit annos septemdecim, male de domino, aequae ac pater, meritis. mortuus est in peccatis suis. eo tempore rex Aegypti Susacemus, Hierosolymis captis, pecunias quae in templo regiaque erant, et aureas hastas et scuta diripuit, quorum loco aenea restituta sunt.

Post Roboamum Abias filius regnavit, et hic quoque male se gessit erga dominum, et mortuus est anno regni 6.

Post Abiam regnavit Asanus filius, et is non recte se cum domino gessit, annoque regni 16 mortuus est.

Asano successit in regno Iosaphatus filius, qui bene agendo dominum demeritus est, obiitque anno regni 25.

Post Iosaphatum regno praefuit Ioramus filius, qui in deum impius fuit. diem obiit viscerum morbo confectus anno regni octavo.

Post Ioramum regnum suscepit Ochozias filius annum unum, qui ob scelera deo odiosus fuit caesusque est ab Ieu.

Ochoziae in regno successit Gotholia mater annos sex, quae omnes Ochoziae liberos praeter unum infantem ab Iodaë sacerdotis uxore praeter hominum opinionem servatum interemit. is ex improvise ab Iodaë sacerdote septennis rex creatur. Gotholia vero in regia interficitur.

D Μετὰ οὖν Γοθολίαν ἑπταετῆς βασιλεύσας Ἰωὰς υἱὸς Ὀχοζίου ἔτη μ' ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, εἶτα παρατραπείς ἐσφάγη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ὃς καὶ ἀπέκτεινε Ζαχαρίαν τὸν προφήτην, τὸν υἱὸν τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ. ἐφ' οὗ ἡ Σίβυλλα ἐγνωρίζετο. 5

Μετὰ δὲ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ', καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ἐσφάγη δὲ ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Ἀμασίαν ἐβασίλευσεν Ὀζίας, ὃ καὶ Ἀζαρίας, υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ', καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ εὐδοκίμενος ἐπήρθη, καὶ δὴ θελήσας θυμιᾶσαι τῷ θεῷ αὐτὸς ἀφ' ἑαυ- 10 τοῦ καὶ θυμιάσας εὐθὺς ἐλεπρώθη, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν.

P 157 Μετὰ δὲ Ὀζίαν ἐβασίλευσεν Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις', καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησεν.

Μετὰ δὲ Ἰωάθαν ἐβασίλευσεν Ἀχάζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις', καὶ ποιήσας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ἀπέθανεν. 15

Μετὰ δὲ Ἀχάζ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ', καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησεν. ἐφ' οὗ ἦν ὁ Μωσαϊκὸς χαλκοῦς ὄφεις ἔτι παρὰ Ἰουδαίων σεβόμενος, ὃν ἠφάνισεν Ἐζεκίας, ὡσπερ δὴ καὶ τὰς βίβλους τοῦ Σολομῶντος. ἐφ' ὧν χρόνων Ῥῶμος καὶ Ῥέμος ἐβασίλευον ἐν Ῥώμῃ, καὶ Σίβυλλα 20 B ἡ Ἐρυθραία ἐγνωρίζετο. ἐφ' οὗ καὶ Συναγχεῖμι κατὰ Ἱερουσα-

9 αὐτοῦ vulgo om

Gotholiam excipit Ioas Ochoziae filius septennis, regnavitque annos quadraginta. hic prius ob pietatem deo gratus extitit, deinde aberravit, domique necatur. Ioas Zachariam prophetam praeceptoris sui filium neci tradidit. sub his temporibus Sibylla clara habebatur.

Post Ioas imperio praefuit Amasias filius annos viginti novem, vir spectatae in deum pietatis. in proelio obtruncatus est.

Amasiae succedit in regno Ozias filius, qui et Azarias, annis 52. is numinis benevolentiam assecutus, cum prospera cuncta sibi fluere videret, flatu tumens voluit ipsemet deo incensum offerre. sic cum in templo adolevisset, repente lepra obsitus est et vitam effudit.

Post Oziam regnum obtinuit Ioathanus filius annos sexdecim, pius ac religiosus vir, et mortuus est.

Post Ioathanum imperio praefuit Achazus filius annos sexdecim, vir nequam et impius, et mortuus est.

Achazi regnum exceptit Ezechias filius, pietate in deum commendatus. regni anno vigesimo nono diem obiit. illius aetate Mosaicus aeneus serpens adhuc supererat a Iudaeis in veneratione habitus. eum Ezechias, sicut et Salomonis libros, expunxit et de medio sustulit. his temporibus Romus et Remus Romae imperium tenebant, et Sibylla Erythraea illustris erat. et

λήμ ἀναβάς, διὰ θείου ἀγγέλου ἐν μιᾷ νυκτὶ ῥπέ' χιλιάδας ἀποβαλῶν, μετ' αἰσχύνῃς ὑπέστρεψεν.

Μετὰ δὲ Ἐζεκιάν ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νέ', ὁ καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἀθῶων αἰμάτων πλήσας καὶ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ποιήσας. ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἄλωσιν καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ μετανοία διορθωσάμενος ἀπέθανε.

Μετὰ δὲ Μανουσσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Ἀμὼς ἐβασίλευσεν Ἰωσίας αὐτοῦ ὑπάρχων υἱὸς C ἔτη λά', ἐτῶν ὑπάρχων ἡ', καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησε τοξευθεὶς ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφ' ὧν χρόνων καὶ τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Βύζου βασιλέως ἐκτίσθη τῆς Θράκης.

15 Μετὰ δὲ Ἰωσίαν ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας γ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ Νεχαὺ βασιλέως Αἰγύπτου ἀπήχθη εἰς Αἴγυπτον, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Ἰωάχαζ ἐβασίλευσεν Ἰωακείμ ὁ καὶ Ἐλιακείμ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔτη ιά', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. 20 καὶ ἐλθὼν Ναβουχοδονόσορ τὴν πᾶσαν Ἰουδαίαν ὑπόφορον ἐποίησεν. ἀθετήσαντος δὲ φορολογίαν Ἰωακείμ ἦλθε πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ Ναβουχοδονόσορ, καὶ τοῦτον χειρωσάμενος καὶ ἀνελὼν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφήναι προσέταξε, καὶ ἄταφον ἐπὶ πολλὴν κατέλιπε χρόνον.

Senacherimus Hierusalem oppugnans, centum octuaginta quinque milibus per angelum una nocte trucidatis, dedecore opertus reversus est.

Post Ezechiam Manasses filius regnum obtinuit annos quinquaginta quinque. magnum Esaiam serra divisit, Hierosolymam innocentium sanguine inundavit, deo exosus. tandem post excidium et captivitatem eum sceleratae vitae poenituit, sicque vita functus est.

Manassi successit in regno Amosus filius, regnavit annos duos, nec se erga deum pium praebuit, propriisque in aedibus trucidatus est.

Amosum excepit Iosias filius aetatis annorum octo. regnavit annos triginta unum. hic fecit rectum coram domino. sagitta confossus in proelio occubuit. eo tempore Byzantium a Byzo Thracum rege exaedificatur.

Post Iosiam regnavit Ioachasus filius. is voluntati dei adversatus, captus a rege Aegyptiorum Nechaone abductusque est in Aegyptum, ubi occidit, cum imperium tenuisset menses tres.

Ioachazo successit Ioachimus frater, cui et Eliacimo nomen, annos undecim. hunc propter scelera adversatus est dominus. quare Nabuchodonosor Iudaeam invadens eum sibi vectigalem fecit. sed cum Ioachimus imperata solveere recusaret, iterum irrumpens Hierosolymam cepit, regemque captum caesumque e muro praecipitem dari, insepultumque diu iacere iussit.

Μετὰ δὲ Ἰωακείμ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Ἰωακείμ, διὰ προστάγματος Ναβουχοδονόσορ μῆνας τρεῖς, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου. καὶ περὶ τοὺς φόρους ἀγνομνήσαντος αὐτοῦ ἦλθεν αὐθις Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν Σεδεκίαν ἀντ' αὐτοῦ καταστήσας ἀπόκισεν εἰς Βαβυλῶνα 5
 P 158 Ἰεχονίαν καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ. ἐξήνεγκε δὲ καὶ τοὺς θησαυροὺς κυρίου καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τὰ χρυσᾶ σκεύη πάντα, ἃ ἐποίησε Σολομῶν ἐν ναῷ κυρίου.

Μετὰ δὲ Ἰεχονίαν ἐβασίλευσε Σεδεκίας πατρῷος ἀδελφός αὐτοῦ ἔτη γ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου, καὶ περὶ τὴν φορο- 10
 λογίαν ὡσαύτως παρυσπονδήσαντος αὐτοῦ ἦλθε πάλιν Ναβουχοδονόσορ, καὶ τὴν μὲν πόλιν πᾶσαν παραλαβὼν ἐνέπρησε, τὸν δὲ Σεδεκίαν χειρωσάμενος τὴν μὲν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνεῖλεν, αὐτὸν δὲ ἐκτυφλώσας καὶ δεσμοῖς καθ-
 εῖρξας εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτον ἀπήγαγεν. 15

B Μετὰ τὴν διαίρεσιν τῶν δέκα σκῆπτρων ἐβασίλευσεν Ἱεροβοῦμ υἱὸς Ναβὰτ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, ὁ δοῦλος Σολομῶντος καὶ ἀποστάτης, ἔτη μβ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου· διὸ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ. 20

Μετὰ δὲ Ἱεροβοῦμ ἐβασίλευσε Ναβὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Βαυσοῦ.

Μετὰ δὲ Ναβὰτ ἐβασίλευσε Βαασοῦ ἔτη κδ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ.

Ioachimum excepit Iechonias filius, qui et Ioachimus, per menses tres: sic enim Nabuchodonosorus in mandatis dederat. erga deum impius fuit. hic cum tributa mala fide persolveret, valida iterum manu Nabuchodonosorus Hierosolymam obsidione cingit, et Iechoniae regnum in Sedeciam transfert, eo matre reliquisque illius principibus Babylonem adductis. thesauros item omnes tam sacros quam regios, et auream suppellectilem, quam Salomon in domo domini praeparaverat, exportavit.

Post Iechoniam Sedecias patruus regnum obtinuit annos tres, vir iniustus et impius, qui cum pactis nec ipse stetisset, tertio Nabuchodonosorus Hierosolymam obsedit expugnatamque flammis absumpsit, Sedecia capto uxorem et filios in conspectu illius neci tradidit, eum obcaecatum vinculisque alligatum captivum in Babylonem abduxit.

Decem sceptris divisus Ieroboamus filius Nabati, ex tribu Ephraim, servus Salomonis et rebellis regnum occupat annos quadraginta duos, multis nefariisque sceleribus coopertus. ideo percussit illum dominus, et mortuus est in iniquitatibus suis.

Ieroboamo successit Nabatus filius, scelere furoreque inflammatus; et cum biennium regnasset, caesus est a Baasa.

Post Nabatum regnavit Baasa, vir maleficus et iniustus; et cum regnasset annos 24, in proelio trucidatus est.

Μετὰ δὲ Βαυσσὰ ἐβασίλευσεν Ἡλὰ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ζαμβροῦ.

Μετὰ δὲ Ἡλὰ ἐβασίλευσε Ζαμβροῦ ἔτη ιβ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐκαύθη ὑπὸ τῶν πολεμίων οἴκῳ προσφυγῶν.

5 Μετὰ δὲ Ζαμβροῦ ἐβασίλευσεν Ἀχαὺβ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κβ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη, καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Ἀχαὺβ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ πεσὼν ἐκ τοῦ ὑπερώου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσεν Ἰωράμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἰηοῦ. ἐφ' οὗ ἀνελήφθη ὁ μέγας Ἡλίας, ὁ δὲ Ἐλισσαῖος τὸ Ἰεριχούντιον ἕδωκε πικρὸν ὃν φύσει καὶ δύσποτον λύσατο.

15 Μετὰ δὲ Ἰωράμ ἐβασίλευσεν Ἰηοῦ υἱὸς Ἀμισίου ἔτη κη', καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῇ πόλει Συμαρείας εἶδε προκύψασαν Ἰεζάβελ διὰ τῆς θυρίδος κεκαλλωπισμένην, καὶ προσέταξε τοῖς εὐνούχοις αὐτῆς κατακρημνίσαι αὐτήν, ἢ καταπατήθῃ ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ κατεβρώθῃ ὑπὸ τῶν κυνῶν. ἐπάταξε δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαὺβ, καὶ μετὰ πανουργίας συναθροίσας πάντας τοὺς ἱερεῖς καὶ προφή-
20 τας τοῦ Βάαλ πάντας ἀναιρεθῆναι προσέταξεν, καὶ τὸν Βάαλ καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα ἐνέπηρσε. πλὴν οὐκ ἐφύλαξεν εἰς τέλος πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Post Baasam imperavit Hela filius, vir profligatissimus. is biennium regnavit, sublatusque est a Zambrio anno regni 2.

Helae Zambrius successit multis flagitiis et sceleribus contaminatus. hic cum se fuga domum recepisset, ab hostibus concrematus est anno regni 12.

Zambrio succedit in regno Achabus filius, facinorosis operibus deo exosus, et mortuus est in iniquitatibus suis anno regni vigesimo secundo.

Defuncto Achabo regnum administravit Ochosias annos duos, vir profligatissimus ac perditissimus. is cum e caenaculo domus suae cecidisset, consumptus est.

Ochoziae successit Ioramus frater nequitia singulari praeditus; et ab Ieu trucidatus est, postquam regnasset annos duodecim. sub eo Helias magnus assumptus est. Elisaeus vero aquis Hiericuntis, cum essent amarae et gustu insuaves, opem tulit.

Post Ioramum regnum tenuit Ieu Amasiae filius annos viginti octo. is cum Samariam ingrederetur, Iezabellam, quae cultissimo corporis ornatu in fenestra apparuerat, per eunuchos praecipitem egit: sic illa ab equis conculcata et a canibus devorata est. idem filios Achabi neci tradidit, et astute fraudulentemque convocato populo sacerdotes ac prophetas Baalis omnes interfecit, et Baal illiusque suppellectilem omnem succendit. ceterum Ieu usque in finem nec iustitiam nec legem domini servavit, mactatusque est in proelio.

- P 159 Μετὰ δὲ Ἰηοῦ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κζ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανεν.
 Μετὰ δὲ Ἰωάχαζ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιδ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ Ἐλισσαῖος ἐτελεύτησε προφητεύσας αὐτοῦ τὴν προτέραν διὰ συμβόλων νίκην κατὰ Σέ-5
 ρων. τοῦ δὲ προφήτου θάπτομένου ἐν τῷ μνημείῳ νεκρὸς τις ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ πλησιάσας τοῖς μυκαριοῖς ὁστέοις αὐτοῦ ἀνέστη.
 Μετὰ δὲ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λδ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἀπέθανεν.
- B Μετὰ δὲ Ἰεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ μῆνας 10
 ε', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Σελούμ.
 Μετὰ δὲ Ἀζαρίαν ἐβασίλευσε Σελούμ μῆνα α', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Μαναΐμ.
 Μετὰ δὲ Σελούμ ἐβασίλευσε Μαναΐμ ἔτη γ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φακεσίον. 15
 Μετὰ δὲ Μαναΐμ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φακεέ.
- C Μετὰ δὲ Φακεσίαν ἐβασίλευσε Φακεέ ἔτη κ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ὠσηέ.
 Μετὰ δὲ Φακεέ ἐβασίλευσεν Ὠσηέ ἔτη θ', καὶ ποιῶν τὸ 20
 πονηρὸν ἀπέθανεν.
 Μετὰ δὲ τοὺς εἰρημένους Ἀσσυρίων βασιλεῖς ἐβασίλευσεν,

Post Ieu regnavit Ioachazus filius annos viginti septem, legirupa, impius, et mortuus est.

Ioachazo successit Ioas filius, vir profligatissimus; et cum regnasset annos quatuordecim, mortuus est. eius tempestate Elisaus moritur, postquam per signa de Syriis victoriam praedixisset; cum vero sepulturae mandaretur, cadaver in eodem monumento beatis illis prophetae ossibus appropinquans vitae restitutum est.

Post Ioas Ieroboamus filius regnum tenuit annos triginta quatuor, vita flagitiis inquinata, et mortuus est.

Ieroboamo successit Azarias filius sane nequam ac perditus. caesus est a Sellumo, postquam regnasset menses 6.

Azariae suffectus est Sellumus fraudi scelerisque plenus, trucidatus a Manaimo regni mense primo.

Post Sellumum regnavit Manaimus annos tres. profligatissime vixit, et a Phacesia interemptus est.

Manaimum excepit Phacesias filius ab omni honestate relictus; et cum regnasset annos duos a Phacea occiditur.

Post Phacesiam regnavit Phaceas annos viginti, deo exosus, mactatusque ab Osea.

Post Phaceam regnavit Osea annos novem, plenusque sceleris occubuit.

Post enarratos Assyriorum reges, ut proditum est, regnum ad Nabu-

ὡς εἴρηται, Ναβουχοδονόσορ ἔτη κζ'. καὶ διὰ τὸ ἐπαρθῆναι κατὰ θεῖαν ὀργὴν ἐξ ἀνθρώπων ἐκδιωχθεὶς καὶ μετὰ θηρίων οἰκήσας καὶ χόρτον φαγών, ὕστερον ἐπιγνοὺς τὸν τῶν ὄλων θεὸν πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ λαμπρότερος γέγονε.

5 Μετὰ δὲ Ναβουχοδονόσορ ἐβασίλευσεν Οὐλεμαροδὰχ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ε'.

Μετὰ δὲ Οὐλεμαροδὰχ ἐβασίλευσε Βαλτάσαρ ὁ ἀδελφὸς D αὐτοῦ ἔτη γ', ὃς μίανας τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ θεοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ αὐτοῦ, ἅπερ ἤγαγεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσα-
10 λήμ, ἀνηρέθη κατὰ θεῖαν ὀργὴν, καὶ παρέλαβε τὴν βασιλείαν Δαρεῖος.

Μετὰ δὲ Βαλτάσαρ ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ Μῆδος, ὁ καὶ Ἀστύαγης καὶ Ἀρταξέρξης, ἔτη ιζ'. ἐφ' οὗ καὶ τῷ Δαυιδῷ ὠράθησαν αἱ διὰ τοῦ ἀγγέλου ὀπτασίαι, καὶ ὁ χρόνος ἐδηλώθη τῆς
15 Χριστοῦ παρουσίας· ὃς φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν μεγιστάνων διὰ τὸ μεγάλως τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐνεβλήθη ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων.

Μετὰ δὲ Δαρεῖον ἐβασίλευσε Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λ', ὃς ἀνελὼν Δαρεῖον ἐκράτησε πάσης τῆς Χαλδαίων καὶ Ἀσσυρίων
20 καὶ Περσῶν καὶ Παλαιστίνης καὶ πάσης τῆς Ἀσίας, μεθ' ὧν τὴν P 160 Ἀυδῶν βασιλείαν ὑπέταξεν, ἀνελὼν Κροῖσον, ὡς προείρηται. ἐφ' οὗ Δαυιδῷ ἐπιφανέστερος ὑπάρχων ἔτι καὶ τὸν Βῆλ συντρίψας καὶ τὸν δράκοντα φονεύσας, τὰ Περσῶν σεβάσματα, ἐβλήθη ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ.

chodonosorum est devolutum, qui Hierosolymorum annos 27 regnum occupavit. hic propter superbiam divina ira ex hominum coetu eiectus cum sodalibus belluis foenum epulabatur. tandem deo rerum omnium opifice cognito, rursus pristino imperio restitutus est illustriorque effectus.

Post Nabuchodonosorum imperio praefuit Ulemarodachus filius annos 5. Ulemarodacho successit Baltasar frater, trienniumque regnavit. is vasis numini sacris, quae Hierosolymis Nabuchodonosorus pater asportaverat, in convivio contaminatis, numine succensente violenta morte occubuit, et regnum ad Darium translatum est.

Post Baltasarum Darius Medus, qui Astyages item et Artaxerxes dicebatur, regnum administravit annos septemdecim. sub hoc per angelum visiones Danielo ostensae sunt, tempusque Christi venturi indicatum. hic quod magno esset in pretio apud regem, invidia principum in foveam leonum proiicitur.

Post Darium Cyrus Persa regnum tenuit annos triginta, qui Dario caeso universa Chaldaeorum Assyriorum Persarum regione potitus, Palaestinam item et totam Asiam, Lydorum posthac dominatum, Croeso capto, ut iam diximus, sub ditione propria rededit. ea tempestate Daniel dignitate ac factis conspicuus, Belo confracto draconeque interfecto Persarum sacrosanctis numinibus, in foveam leonum coniectus est, ubi septem dies permansit.

Μετὰ δὲ Κῦρον ἐβασίλευσε Καμβύσης ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Ναβουχοδονόσορ ἐπικληθεὶς, ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ καὶ Ἰουδῆθ τῇ τοῦ Θεοῦ βοήθεια καὶ τῇ ἑαυτῆς σοφίᾳ ἀπατήσασα καὶ ἀποκεφαλίσασα τὸν Ὀλοφέρνην, πορθοῦντα τὴν Βετουλίαν πόλιν, νίκην μεγάλην
B τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προεξένησεν, καὶ ἐτελεύτησε χήρα ἐτῶν ρε'. 5

Μετὰ δὲ Καμβύσῃν ἐβασίλευσε Σπέρδιος ὁ μάγος μῆνας ζ'.

Μετὰ δὲ Σπέρδιον ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ Ὑστίασπου ἔτη κ'. ἐφ' οὗ πάλιν Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς ἐπιτραπέντες ἐτελείωσαν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ὅτε ὁ Ζοροβάβελ ἐν προβλήματι νικήσας, καὶ ἐπιτραπεῖς αἰτήσασθαι ὃ βούλεται, ἤξιωσεν ἀφεθῆναι
 10 τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ οἰκοδομηθῆναι τὴν Ἱερουσαλήμ· ὃ καὶ γέγονε, καὶ τότε πεπλήρωται εἰς τέλος τὰ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ὄργης ἔτη ο'. ὁ δὲ γε ἀρχιερεὺς καὶ γραμματεὺς Ἔσδρας ἦν
C διδάσκων τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ διερμηνεύων ὡς εὐφρέστατος πάντων, ὃς καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἀπεκατέστησε διαφθαρείσας
 15 ὑπὸ τῶν πολεμίων· οἱ γάρ τοι Χαλδαῖοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐνέπρησαν πάσας. διὸ καὶ ἐνέπνευσεν ὁ Θεὸς τούτῳ ὥστε αὐτὰς ἐκθέσθαι.

Μετὰ δὲ Δαρεῖον ἐβασίλευσεν Ἀρταβάνης μῆνας ζ'.

Μετὰ δὲ Ἀρταβάνην ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μακρόχειρ
 20 ἔτη μα'. ἐφ' οὗ Σοφοκλῆς Ἡράκλειτος καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Πυθαγόρας καὶ Θουκυδίδης καὶ Εὐριπίδης καὶ Ἡρόδοτος καὶ

6 Σπέρδιος?

Cyrum excipit Cambyzes filius, qui et Nabuchodonosor vocabatur, per annos octodecim. ea tempestate Iuditha divina ope et prudentia propria Olopherne deluso, eiusque Betuliae magnae urbis excidium minitantis capite amputato, ingentis victoriae Israelitis causa fuit; obiitque vidua aetatis annorum 105.

Cambysis regnum, eo defuncto, Sperdus Magus menses 7 occupavit.

Post Sperdium Darius Hystaspis filius regnum administravit annos viginti, sub quo rursus Zorobabelus et Iesus exaedificationis templi provinciam sibi commissam absolvunt. quando Zorobabelus superior in exponendo problemate declaratur, eique pro libito quidquid esset concederetur, primum libertatem populi, deinde Hierosolymorum exstructionem exposuit; quod et exitum habuit. et tunc anni septuaginta captivitatis et irae completi sunt. interea summus sacerdos scribaque Esdra populum legibus divinis informabat, et pro sua ingenii dexteritate interpretabatur. hic etiam libros sacros ab hostibus corruptos renovavit: Chaldaeorum quippe manu post Hierosolymorum excidium deflagrarunt. quapropter deus suo eum afflatu ita muniit, ut illos ederet et publicaret.

Dario in regno succedit Artabanes per menses septem.

Artabano Artaxerxes Longimanus per annos 41. ea tempestate Sophocles, Heraclitus, Anaxagoras, Pythagoras, Thucydides, Euripides, Hero-

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Διογένης καὶ Ζήνων Φερεκύδης τε καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἴπποκράτης, Παρμενίδης, Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Δημοσθένης καὶ Σωκράτης ἔγνωρίζοντο.

Μετὰ δὲ Ἀρταξέρξη ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ἄλλος καὶ οἱ 5 καθέξῃς ἕως Δαρείου, ὃν ἀνεΐλεν Ἀλέξανδρος, οὗ τὴν Περσῶν βασιλείαν καταλύσαντος καὶ πάσης τῆς γῆς κρατήσαντος ἐν Βαβυλῶνι τε τελευτήσαντος διεΐλον τὴν βασιλείαν, ὡς πρόσθεν εἴρηται, οἱ παῖδες αὐτοῦ οὕτως. τῆς μὲν Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ἐβασίλευσεν ὁ Λαγοῦ καὶ οἱ καθέξῃς Πτολεμαῖοι γ' ἕως Κλεοπά- 10 τρας θυγατρὸς Διονυσίου, τῆς δὲ Ἀσίας πάσης Ἀντίγονος, τῆς δὲ Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Παλαιστίνης Σέλευκος ὁ Νικάνωρ, P 161 ὃς καὶ πόλεις δύο κτίσας ἐν τοῖς μέρεσι Κιλικίας καὶ ἄλλην ἐν Συρίᾳ τὴν μὲν Σελεύκειαν ἐκάλεσεν τὴν δὲ Ἀντιόχειαν τὴν δὲ Λαοδίκειαν εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς 15 Λαοδίκης. ἐφ' οὗ Ῥόδιοι θαλασσοκρατήσαντες ἀνέστησαν ἐν τῇ πόλει, ἤγουν τῇ ἐκείσῃ νήσῳ, χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν κολοσσόν, καὶ αὐτοὶ Κολοσσαεῖς ὠνομάσθησαν.

Μετὰ δὲ Σέλευκον ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος υἱὸς αὐτοῦ καὶ 20 ἄλλοι ε'. εἶτα ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου B τοῦ φιλοπάτορος, ἐφ' οὗ γέγονεν ἡ δευτέρα ἄλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τὰ κατὰ τῶν Μακκαβαίων ἐπράχθη καὶ τὸ ἱερὸν ἐμολύνθη κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ πρόβησιν. ὃς καὶ δι' αὐτὸν ἐπραξε πᾶλλα κακὰ αἰσχίστην μὲν τὸν βίον ἐπὶ ξένης κατέστρεψεν.

16 ἥως vulgo

dotus, Empedocles, Diogenes, Zeno, Pherecydes, Aristarchus, Hippocrates, Parmenides, Plato, Aristoteles, Demosthenes et Socrates florebant.

Post Artaxerxem Artaxerxes alius; et qui Artaxerxi successere, regnum obtinent ad Darium usque, quem Alexander interemit. hic cum regnum Persarum vastasset, universa terra subacta Babylone occubuit; et eo fato functo administrari, ut iam dictum est, imperium divisere; quorum Ptolemaeus Lagi filius Aegypti regnum occupavit, et qui post eum subsecuti sunt Ptolemaei tredecim, usque ad Cleopatram Dionysii filiam. universae Asiae imperium arripuit Antigonus, Syriae Babyloniae, et Palaestinae Seleucus Nicanor, qui duas apud Cilices et tertiam apud Syros urbes condidit, hanc quidem Seleuciam, illam Antiochiam, tertiam Laodiceam a suo filii filiaeque nomine nuncupatam. eo tempore Rhodii cum imperium maris obtinuissent, statuam aeneam in ea urbe sive insula soli sacram erexerunt, quam ex magnitudine Colossusum appellarunt, a qua ipsi postea Colossenses dicti sunt.

Seleuco successit Antiochus filius et alii quinque. deinde subsecutus est Antiochus Epiphanes, Seleuci Philopatoris filius, sub quo secundum Hierosolymorum excidium et Maccabaeorum res gestae narrantur, templumque secundum Danielis vaticinium profanatum. hic nefariorum scelerum architectus vitam in aliena terra cum turpissima morte commutavit.

Μετὰ δὲ Ἀντίοχον ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Εὐπάτωρ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐβασίλευσεν Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ μὴ γεννη-
θείς· τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ ἐννάτῳ μηνί, ταύ-
την ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτόν. ὅθεν καὶ Καῖσαρ λέγεται· ἀφ'
C οὗ Καίσαρις οἱ Ῥωμαίων προσηγορεύθησαν βασιλεῖς, ὃ ἔστιν 5
ἀνατομὴ κατὰ τὴν Ῥωμαίων γλῶτταν. ὃς πρῶτος καὶ μόνος ἐκρά-
τησεν τῶν Ῥωμαϊκῶν σκήπτρων μετὰ πολλῆς ὑπερηφανίας, ὅθεν
καὶ δικτάτωρ ἐκαλεῖτο, ὃ ἔστι μονάρχης. πάντων δὲ κρατήσας ἐν
ἰταμότητι καὶ τυραννίδι ἐπὶ ἔτη τῆ ἀνηρέθῃ ἐπὶ συγκλήτου. ὃς
νόμους Ῥωμαίοις ἔδωκεν, καὶ τὸν βίσεκτον ἐφεῦρε, καὶ τὸν μῆνα 10
Ἰούλιον μετωνόμασε, πρότερον Κυντίλλιον καλούμενον. ἐφ' οὗ
ἦν καὶ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων
μνημονεύμενος, καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἡρώδου πατὴρ βασιλεὺς τῆς
Ἰουδαίας κατέστη.

D Μετὰ δὲ Ἰούλιον Καίσαρα ἐβασίλευσεν Αὐγουστος Καῖσαρ 15
Ὀκταβλίον υἱός, ὃς καὶ Σεβαστός, ἔτη νε'· ἀφ' οὗ Σεβαστοὶ καὶ
Αὐγουστοὶ προσηγορεύθησαν οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ ὁ μὴν
Αὐγουστος ἐκλήθη, πρότερον Σεξτίλιος ὀνομαζόμενος. ἐν τῷ μβ'
ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
στός. ἐν δὲ τῷ μα' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀπὸ κτίσεως κόσμου 20
ἔτει εφ', καὶ Ἡρώδης ἐξ ἔθνων ἤδη βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀνη-
γόρευται. τοῦ δὲ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεν-
νηθέντος καὶ τοῦ Ἡρώδου κακῶς τὸν βίον μεταλλάξαντος πεπλή-
ρωται τὸ "οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκει-

Antiochum excepit filius Eupator.

Posthac Iulius Caesar, qui genitus non est, res imperii administravit: nono etenim mense, ex quo uterum mater ferre coeperat, matris emortuae utero secto extrahitur. unde et Caesar dictus, et ab eo Caesares omnes Romanorum imperatores, a caesura sic dicta lingua Romana. hic primus omnium et solus imperium Romanum tenuit, quod superbe admodum arroganterque administravit; hinc dictatori nomen illi fuit. is severe ac tyrannice rei publicae gubernaculis pertractatis per annos octodecim in senatu trucidatur. Romanis leges dedit, bissextum instituit, mensem prius Quintilem dictum Iulium nominavit. sub eo floruit Iudas Galilaeus, cuius in actibus apostolorum mentio fit, et Antipater Herodis pater rex Iudaeae creatur.

Post Iulium Caesarem imperium tenuit Augustus Caesar Octavii filius, qui et Augustus appellatus est, annos quinquaginta sex. ab hoc Romani imperatores Sebastii Augustique vocati sunt, et mensis Augustus, cui antea nomen Sextili. anno quadragesimo secundo eiusdem imperii dominus noster Iesus Christus nascitur. anno vero illius quadragesimo primo ab orbe condito annus 5500 completur, cum Herodes rex Iudaeae eligitur. porro domino nostro Iesu Christo in carne nato, Herode item atrocissime vita functo, adimpletum est illud "non deficiet princeps ex Iuda, donec veniat cui repositum

ται," ὅς ἐστιν ὁ Χριστός. ὁ δέ γε Ἡρώδης ἔσχεν αὐτῷ υἱοὺς ὁμωνύμους καὶ διωνύμους τρεῖς, Ἡρώδην Ἀντίπαν τὸν καὶ τὸν πρόδρομον ἀποτεμόντα, ἐφ' οὗ καὶ ὁ κύριος ἐσταυρώθη, Ἡρώδην Φίλιππον, ᾧ πρῶτον Ἡρωδιάς συναφθεῖσα ἔτεκε θυγατέρα P 162

5 Σαλώμην τὴν ὀρχησαμένην, καὶ Ἡρώδην Ἀντίπατρον τὸν καὶ Ἰάκωβον ἀνελόντα τοῦ Ζεβεδαιου, ὅς ἐν τῷ δημηγορεῖν τοῦ δήμου φωνοῦντος "φωνὴ θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου" δίκην ἔδωκεν αὐτίκα ἄγγελος γὰρ κυρίου εὐθὺς τοῦτον ἀθρόως ἐπάταξεν, καὶ ὅς ἀνεπήδησε τῆς καθέδρου ἐν τῷ δεινῷ τὴν γαστέρα αὐτοῦ σπαράττε-

10 σθαι. τὸν δέ γε θεῖον Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμενον τὴν ἐπὶ θάνατον ὁδὸν ὁ κατήγορος αὐτοῦ καὶ μεταμεληθεὶς προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ ἀποστόλου λέγων "συγχώρησόν μοι, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ὅτι μεταμεμείλημαι ἐφ' οἷς ἐλάλησα κατὰ σοῦ." ὁ δέ μακάριος τοῦτον καταφιλήσας εἶπεν αὐτῷ "εἰρήνη σοι, τέκνον, εἰρήνη σοι, B

15 καὶ συγχώρησις τοῦ πταίσματος." ὁ δέ μετὰ φωνῆς μεγάλης εὐθέως Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσε, καὶ οὕτως συγκαταριθμηθεὶς τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατηγορηθέντι σὺν αὐτῷ καὶ τὸ βραβεῖον τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκυτο. ὁ δέ γε ἄθλιος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ σκώληκας ἐκβράζων ἐλεινῶς τὸν βίον

20 κατέλυσεν, ὡσπερ καὶ ὁ δυσσεβέστερος αὐτοῦ πατήρ.

Μετὰ δὲ Αὐγουστον ἐβασίλευσε Τιβέριος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κγ', ὅς κτίσας πόλιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐκάλεσεν αὐτὴν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα Τιβεριάδα. οὗ τῷ ἰε' ἔτει τῆς βασιλείας ὁ κύριος ἡμῶν βαπτισθεὶς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἀπήρξατο. ἐν δὲ τῷ ιη' C

est," qui est Christus. Herodes vero liberos binomines sibi que cognomines tres suscepit, Herodem Antipam, qui praecursoris caput abscidit et sub quo dominus cruci affixus est, Herodem Philippum, cui primum Herodias nupta Salomen saltatricem generat, et Herodem Antipatrum Iacobi Zebedaei paricidam, qui, cum inter concionandum in clamasset populus "vox dei et non hominis," repente poenas dedit: angelus quippe domini confestim eum percussit; hinc cruciatuum doloribus in ventre convulsus e solio exiliit. divinum vero Iacobum cum eius accusator ad mortem duci vidisset, poenitentia ductus in pedes apostoli procubuit dicens "condona mihi, vir dei: iam me poenitet facinoris adversus te perpetrati." at beatus illum exosculatus dixit "pax tibi, fili, pax tibi sit et erroris venia." ille distenta voce palam omnibus se fidem Christi sequi professus, una cum eo quem ipse prius in iudicium vocarat, martyrii coronam consequitur. miser autem Herodes foeda vermium tabe per plurimos dies confectus, quemadmodum pater eius eo improbius ac perversior, vitam finit.

Post Augustum Tiberius eius filius imperium tenuit annos viginti tres. is urbem in Iudaea prope lacum conditam a suo nomine Tiberiadem appellavit. imperii eius anno decimo quinto dominus noster baptizatus evangelicae

στιαυρωθεὶς ἀνέστη τῇ κέ' τοῦ Φαμενώθ μηνὸς ἦτοι Μαρτίου, τοῦ πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν παρ' Ἑβραίοις λεγομένου, ἐπιφωσκούσης κυριακῆς. διὰ τί δὲ ὀγδόη ἢ τοῦ κυρίου ἀνάστασις ἐπινόμεασται; ἐπειδὴ ἐπτάκις νεκρῶν ἀνάστασιν εὔρομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ μετὰ τοὺς ζ' ὀγδοὺς ἐκ νεκρῶν ἀνέστη ὁ κύριος. πρὸς 5 γὰρ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως ἐν τῇ παλαιᾷ πρώτῃ γέγονεν ἡ τοῦ υἱοῦ τῆς γήρας, ὃν Ἡλίας ἐν Σαράφθοις ἀνέστησεν, β' ἢ τοῦ υἱοῦ τῆς Σουμαντίδος, ὃν Ἐλισσαῖος ἤγειρεν, γ' ἢ τοῦ στρατιώτου, ὃς ἐγγὺς Ἐλισσαίου ταφεὶς καὶ τοῖς ὀστέοις τοῦ προφήτου πλησιάσας ὡς ἀπὸ πυρὸς ἐξεπήδησεν, δ' ἐν τῇ καινῇ ἢ τῆς Θυγα- 10

D τρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου, ε' ἢ τοῦ υἱοῦ τῆς γήρας, ε' ἢ τοῦ Λαζάρου, ζ' ὅτε πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, ἡ δὲ ἢ τοῦ κυρίου ἀνάστασις μετὰ τὸ σωτήριον πάθος. οὗτος φρόντιζων τοῦ δικαίου ἐγραφεν ἀεὶ ταῖς ὑπ' αὐτὸν πόλεσι λέγων

“ἐάν τι γράψω παρὰ τοὺς νόμους προστύσσω γίνεσθαι, τούτῳ 15 μὴ προσεκτέον· ἠγγόηκα γάρ.” ἀλλ' ὕστερον, φεῦ, ἀφνίδιον εἰς τὴν χεῖρωνα μεταβληθεὶς γνώμην πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν μαιφονίαν τε καὶ οἰστρηλασίαν ἐτρέπη, καὶ οὕτω τὸν βίον κατέστρεψεν.

Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Γάϊος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ', ὃς 20 πρῶτον μὲν μεγαλοφρόνως διεῖπε τὰ τῆς βασιλείας πράγματα καὶ

P 163 τοῖς ὑπηκόοις καθηκόντως ἐκέχρητο, ὕστερον δὲ μετὰ δύο χρόνους

16 προσιτέον vulgo

praedicationis initia posuit, et decimo octavo, Phamenothi sive Martii, primi conditi mensis, qui Nisanus Hebraeis est, vigesimo quinto die, dominico illucescente, cruci affixus resurrexit a mortuis. sed quam ratione septima domini resurrectio nuncupatur? septem scilicet in divinis litteris mortuorum resurrectiones deprehendimus, deinceps octavus a mortuis dominus resurgit. nam ante Christi resurrectionem in veteri testamento viduae filii excitatio commemoratur, quem Helias Saraphthis excitavit; secunda filii Sunamitidis Elisaei beneficio; tertia militis iuxta corpus Elisaei sepulti, qui ubi prophetae reliquias tetigisset, statim velut ab igne exiliit; quarta in novo filiae Archisynagogi; quinta filii viduae; sexta Lazari; septima cum multa sanctorum corpora surrexerunt; octava post salutarem passionem domini resurrectio. Tiberius vero iusti nimis tenax subiectis civitatibus scripto inculcabat, “si quid exlex scripsero praeceperove ut faciatis, huic nequaquam animum advertatis: inscio quippe excidit.” sed tandem, vae illi misero, repente descivit ad vitia, in omnia scelerum caedium et libidinum effraenatarum genera impulsus. sicque vitae finem posuit.

Post Tiberium Gaius filius annos quatuor imperium tenuit. hic primum quidem munifice admodum imperii clavum moderatus est, subditis etiam moderate et ut par erat usus; deinceps post biennium, ut patri acciderat, tan-

ἐκστὰς τῆς ἀνθρωπίνης φρονήσεως κατὰ μίμησιν τοῦ πατρὸς ἑαυ-
τὸν ἀπεθέωσεν καὶ ἀνδριάντας ἑαυτοῦ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς ναοῖς
ἔστησεν. ὃν οἱ στρατιῶται ἐν βυλανεῖῳ λουόμενον διεχειρίσαντο,
μὴ φέροντες ὄρᾶν τὰ ὑπὸ αὐτοῦ παναισχίστως πραττόμενα. ἐφ'
5 οὗ Θεοδᾶς ὁ ἐν ταῖς πράξεσι μνημονευόμενος τὸν Ἰορδάνην τεμεῖν
ἐπαγγειλάμενος καὶ διαμαρτήσας ἀγγρέθη, καὶ ὁ πύργος τοῦ Σι-
λωὰμ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς ἐπ' ἀνδρας, καὶ Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς
ἐμαρτύρησεν, καὶ Παῦλος ἐπίστευσεν, καὶ Φίλων καὶ Ἰώσηπος οἱ
ἐξ Ἑβραίων σοφοὶ ἐγνωρίζοντο. B

10 Μετὰ δὲ Γάϊον ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη ιγ', ἐφ' οὗ καὶ
Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτος ἐκκλησίαν πηξάμενος
πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο, ἅπερ σεμνεῖα τότε προσηγορεύ-
θησαν, καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ ἐπ' αὐτῆς
Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίαν πρῶτον συνεστήσατο.

15 Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Νέρων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιδ',
ἐφ' οὗ Σίμων ὁ μάγος διὰ γοητείας ἐν Ῥώμῃ πολλὰ σημεῖα καὶ
φαντασίας ἐπιτελῶν καὶ ἑαυτὸν θεὸν ὀνομάζων. καὶ ποτε μεσοῦ-
σης ἡμέρας προελθὼν εἰς τὸ θέατρον ἐπηγγεῖλατο δι' ἀέρος ἀνα- C
πιάσθαι. οὗ γενομένου προσευξάμενος ὁ Πέτρος καὶ ἀτενίσας
20 εἶπε τῷ Σίμωνι "εἰ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰμι ἐγώ, καὶ οὐχὶ
πλάνος ὡσπερ σὺ Σίμων, προστάσσω ταῖς πονηραῖς δυνάμεσιν
ἀφεῖναι σε τῆς κρατήσεως." καὶ ταῦτα εἰπόντος τοῦ ἀποστόλου

tus furor ac stupor eum invasit, ut se in deorum numerum referret status-
que sibi per singulas civitates in templis erigeret. eum milites in balneo, quo
lavatum abierat, obtruncarunt, cum aequis oculis atrociam illius profligatissi-
maque facta contueri non possent. sub eo Theudas, cuius mentio est in Acti-
bus apostolorum, cum sese divisurum Iordanem iactasset nec exitus verbis
accederet, interfectus est. tunc et Siloami turris sua ruina octodecim viros
oppressit. Stephanus protomartyr martyrio vitam posuit. Paulus Chri-
stianam religionem amplexus est. Philo et Iosephus Hebraei scientia celebres
florere.

Gaio successit Claudius, tenuitque imperium annos tredecim. eius im-
perio Marcus evangelista primus apud Aegyptios ecclesias erexit, pleraque
item monasteria fundavit, quae σεμνεῖα sive venerabilia dicta sunt; sacro-
sanctum item evangelium scriptis mandavit, et in ipsa Alexandria primum
ecclesiae fundamenta iecit.

Claudio mortuo in Neronem imperium devolutum est. praefuit annos
14. id temporis Simon Magus multis prodigiis ac portentis artis magicæ vi,
necnon praestigiis fallaciisque editis, dei nomen sibi vindicaverat. hic ali-
quando meridie in theatrum progressus sese per aërem volaturum promisit.
dum volatum intendit, Petrus precibus effusis defixisque oculis in eum "Si-
mon" ait, "si apostolus Iesu Christi ego sum et non planus, quemadmodum
tu Simon es, pravus daemonibus impero uti missum te faciant nec ultra te-
neant." vix haec dixerat Petrus, et ille cum ingenti strepitu in terram dela-

παραχρῆμα κατηνέχθη μετὰ ἤχου πολλοῦ καὶ συνετριβή. ὁ δὲ Νέρων ἀκούσας ὅτι πεφόνευται Σίμων ὑπὸ Πέτρου καὶ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν αὐτὸν σταυρωθῆναι. ὁ δὲ παρακαλέσας τὸν ἔπαρχον ἵνα μὴ ὕρθιος σταυρωθῆ, κατὰ κέλευσιν ἐσταυρώθη καθὼς
 D ἤξιωσεν ἐκ πολλῆς μετριοφροσύνης. μετὰ δὲ τοῦτον καὶ Παῦλος 5 τὸν διὰ ξίφους τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. ὁ δὲ γε Νέρων κραταιομένης αὐτῷ τῆς ἀρχῆς εἰς ἀνοσίας πράξεις καὶ μαιφρονίας καὶ θεομαχίας ἐξώκειλε, καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἄγαν μανίας ἀποκτονηθεὶς εἰς προύστειον ἐξελθὼν ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ὡσαύτως δὲ καὶ Πιλᾶτος ποικίλαις περιπεσῶν συμφοραῖς ἑαυτὸν 10 ἀνεῖλε.

Μετὰ δὲ Νέρωνα ἐβασίλευσε Γάλβας μῆνας ζ', μετὰ δὲ Γάλβαν ἐβασίλευσε Λουκίβιος μῆνας γ', μετὰ δὲ Λουκίβιον ἐβασίλευσεν Οὐιτέλλιος μῆνας β', καὶ ἐσφάγη μέσον τῆς Ῥώμης ὑπὸ τοῦ δήμου. 15

P 164 Μετὰ δὲ Οὐιτέλλιον ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς υἱὸς Νέρωνος ἔτη θ'.

Μετὰ δὲ Οὐεσπασιανὸν ἐβασίλευσε Τίτος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'. καὶ ὥρα θερινῇ πανημέριον ὄδοιπορήσας, καὶ αἰμορραγήσας διὰ τῶν μυκτήρων ὑπὸ τοῦ ἡλίου συμφλεχθεὶς καὶ πάνυ λιποθυμήσας, 20 ἔτι ἐμπνέων ἐνεβλήθη εἰς τὸν τάφον παρὰ Δομετιανοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ κατ' ἐπιτροπὴν τῆς γυναικὸς τούτου, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε πάσῃ ἀγαθοουργίᾳ καὶ σωφροσύνῃ κεκοσμημένος, πένθος

tus contractis membris interiit. Simonis caedem ubi rescivit Nero a Petro patratam, aegre ferens contumeliam in crucem agi Petrum iussit. Petrus praefectum deprecatus ne rectus cruci affigeretur obtinuit; illius quippe iussu, ut ipse pro sua humilitate optaverat, cruci datus est. post Petrum Paulus gladio martyrii coronam accepit. Nero autem, cum illi protraheretur imperium, in nefaria ac detestanda scelera infamesque caedes prolapsus est, adeo ut immani furore percitus efferatusque in suburbio manus sibi intulerit. sic quoque Pilatus variis calamitatibus victus manus sibi conscivit.

Post Neronem Galbas imperium administravit menses septem, post Galbam Lucibius menses tres, post Lucibium Vitellius menses duos. et a multitudine in medio Romae trucidatus est.

Post Vitellium Vespasianus Neronis filius annos novem.

Post Vespasianum Titus filius annos tres. hic cum aestate solibus calidissima per diem integrum iter continuasset, radiis solis exustus sanguinisque e naribus eruptione animi deliquium passus est, et adhuc animam agens a Domitiano fratre suasionem uxoris Titii in sepulchrum coniicitur, sicque animam efflavit, optima vitae ratione inita, continentia et iustitia celebris, omni-

πολὸν τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλείψας, ὡς κατ' οἴκους καὶ δημοσίᾳ πάντας κλαίειν καὶ ἀποδύρεσθαι. B

Μετὰ δὲ Τίτον ἐβασίλευσε Δομετιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη
 5 ἰε', καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ ναῷ Ῥώμης κατ' ἐπιβουλὴν τῆς αὐτοῦ γυ-
 ναικός. διάδοχος γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ γενόμενος οὐ τὴν πατρικὴν τε
 καὶ ἀδελφικὴν ἐζήλωσεν ἀρίστην πολιτείαν, ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ
 Νέρωνος ἀνοσιουργίαν. πᾶν γὰρ εἶδος κακίας καὶ γυναικομανίας
 καὶ ἀνδρομανίας ἐπελθὼν, καὶ τελευταῖον ἑαυτὸν ἀποθεύσας καὶ
 10 ἔχθιστον ἑαυτὸν ἄπασιν ἀποφήνας αἰσχρίστῳ μύθῳ τὸν μυσαρὸν καὶ
 βέβηλον καταστρέφει βίον. ἐφ' οὗ Τιμόθεος ὁ ἀπόστολος καὶ C
 Ὀνήσιμος ἐμαρτύρησαν, καὶ ὁ θεολόγος Ἰωάννης καὶ εὐαγγελι-
 στῆς ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἐξωρίσθη, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς
 ἐγνωρίζετο.

Μετὰ δὲ Δομετιανὸν ἐβασίλευσε Νερούας ἔτος ἕν, ὃς ἀνα-
 15 καλεσόμενος Ἰωάννην ἐκ τῆς νήσου ἀπέλυσεν οἰκεῖν ἐν Ἐφέσῳ,
 μόνον τότε ἐκ τῶν ἰβ' μαθητῶν περιόντα τῷ βίῳ· ὃς καὶ συγγρα-
 ψόμενος τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. καὶ
 Φίλιππος ὁ ἐκ τῶν ζ' διακόνων ἐν Ἱεραπόλει τελειοῦται, καὶ θά-
 πτεται μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

20 Μετὰ δὲ Νερούαν ἐβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη θ', καὶ ὕδριά- D
 σας ἀπέθανεν, ὃς τοσοῦτον ὑπῆρχεν ἀγαθὸς μισοπόνηρός τε καὶ
 φιλοδίκαιος, ὥστε γυμνάσας ποτὲ ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγα-
 στάνων δεδωκέναι τῷ ἐπάρχῳ, καὶ εἰπεῖν "δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο,

bus desiderabilis. illius morte tantus dolor Romanam urbem occupavit, ut publice et privatim quilibet affligeretur et ingemisceret.

Domitianus frater, eo interempto, imperio annos quindecim potitus est: tandem in templo Romae insidiis uxoris interficitur. hic fraterni imperii heres, neque patris neque fratris optimae vitae institutum sectatus, sed Tiberiana Neronianaque flagitia aemulatus, scelerum omni genere, caedibus item et in mares et feminas libidinibus contaminatissimus, divinos sibi honores arrogavit; ideoque omnibus detestabilis exosusque probrosissimo mortis genere abominabilem nefandamque vitam abiecit. ea tempestate Timotheus apostolus et Onesimus pro religione Christiana extinguntur, Ioannes cognomento theologus et evangelista in Patmon insulam relegatur. Apollonius item Tyaneus vigeat.

Nerva post Domitianum imperavit annum unum. is ex insula Patmo ab exilio revocatum Ioannem Ephesi liberum dimisit, qui tunc solus e duodecim Christi discipulis supererat, et evangelio conscripto diem obiit extremum. Philippus item e septem diaconis unus apud Hieropolim moritur, et cum filibus tumultatur.

Traianus post Nervam imperium administravit annos novem, et hydrope extinctus est; tantumque in eo in improbos quosque odium et iustitiae studium erat, ut aliquando in procerum conspectu gladium ipse nudum praefecto praetorio daret, utereturque his verbis "accipito gladium hunc: si recte rem

καὶ εἰ μὲν καλῶς ἄρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ δὲ μὴ, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι
 αὐτῷ.” μὴ ἔχων δὲ παιῖδας κληρονόμους τῆς βασιλείας ἔμελλεν
 ἕξ ὑποβολῆς τινῶν ἕῃσαι τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ λαβεῖν ἑτέραν
 πρὸς τὸ παιδοποιῆσαι· ἡ δὲ συνετὴ οὕσα συνεβούλευσεν αὐτῷ ὡς
 εἶπερ βούλεται μνημονεύεσθαι ὑπὸ πάντων ἐν πάσαις γενεαῖς, 5
 πλακῶσαι διὰ μαρμάρων τὰς εἰσοδοεξόδους πασῶν τῶν μεγαλο-
 πόλεων· ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν. ἐφ' οὗ καὶ Συμεῶν ὁ τοῦ Κλοπᾶ
 P 165 καὶ Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ἐμαρτύρησαν, καὶ Βασιλίδης καὶ Κήρι-
 θος καὶ Νικόλαος καὶ Ἐβιωναῖος οἱ αἵρεσιάρχαι καὶ ἐχθροὶ τῆς
 ἀληθείας ἐγνωρίζοντο. 10

Μετὰ δὲ Τραϊανὸν ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς ὃς καὶ Αἴλιος ἔτη
 κδ', καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν· ὃς ναὸν ἐν Κυζίκῳ κτίσας καὶ πόλιν
 ἐν τῇ Θράκῃ Ἀδριανούπολιν αὐτὴν προσηγόρευσεν. ἐφ' οὗ Κέρ-
 δων καὶ Οὐαλεντίνος καὶ Μαρκίων καὶ Μοντανὸς καὶ Σατορνίνος
 καὶ Καρποκράτης οἱ αἵρεσιάρχαι καὶ Ἀκύλας ἐγνωρίζοντο. 15

B Μετὰ δὲ Ἀδριανὸν ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ἔτη κβ'. ἐφ' οὗ
 Πολύκαρπος ὁ μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ Ἰουστίνος
 ὁ φιλόσοφος καὶ Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἐμαρτύρησαν, καὶ
 Τατιανὸς καὶ Βαρδησάνης οἱ αἵρεσιάρχαι καὶ Πρισκίλλα καὶ
 Μαξιμίλλα αἱ ψευδοπροφήτιδες τῶν κατὰ Φρύγας ἐγνωρίζοντο. 20

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μάρκος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ια',
 ἐφ' οὗ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς φερόμενον
 ὤφθη.

publicam administravero, pro me, sin minus, contra me utitor.” cum suc-
 cessoris copia non esset, nonnullorum impulsu coniugem erat dimissurus
 aliamque sibi collocaturus, ut filios procrearet. coniux prudens et casta sua-
 sit, si memoriam sui vellet apud omnes sempiternam conservari, ut omnes
 omnium magnarum urbium exitus atque introitus marmoribus insculperet; id-
 que opere praestitit. sub eo Symeon Clopae filius et Ignatius cognomento
 Theophorus martyrio vitam posuere. Basilides Cerinthus Nicolaus Ebionaeus
 haeresiarchae et veritatis hostes vivebant.

Traiano in imperio successit Adrianus, qui et Aelius, imperavitque an-
 nos viginti quatuor. aqua intercute extinctus est. templum Cyzici extruxit
 et urbem in Thracia Adrianopolim. sub eo Cerdo Valentinus Marcio Monta-
 nus Saturninus Carpocrates haeresiarchae et Aquila vivebat.

Extincto Adriano ad Antoninum imperium devolutum est, quod rexit
 annos viginti duos. eius imperio Polycarpus Ioannis evangelistae discipulus,
 Iustinus philosophus et Dionysius episcopus Corinthi mortem pro Christo
 obiere. tunc quoque Tatianus et Bardesanes haeresiarchae, et Priscilla et
 Maximilla ex Cataphrygarum secta fatidicae celebres habebantur.

Antonino successit Marcus filius: imperium tenuit annos undecim. sub
 eo ignis de coelo ab occasu ad ortum longe lateque vagari visus est.

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Σεβήρος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η΄, καὶ ἐσφάγη ἐν Προικονίῳ.

Μετὰ δὲ Σεβήρον ἐβασίλευσε Κόμοδος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ΄, καὶ ὑπὸ ἀναγωγῆς αἵματος καὶ χολῆς ἀθρόον ἀπέθανεν. ἐφ’ οὗ καὶ Θεόδοτος, ὁ καὶ πρῶτος τῆς κατὰ Παῦλον τὸν Σαμοσατέα καὶ Νεσιτόριον πλάνης ἀρξάμενος, καὶ Θεοδοτίων ἐγνωρίζοντο.

Μετὰ δὲ Κόμοδον ἐβασίλευσε Περτίναξ μῆνας β΄, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

10 Μετὰ δὲ Περτίνακα ἐβασίλευσε Δάδιος μῆνας δ΄, ὃς καὶ Ἰουλιανὸς λέγεται, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγὴν τοῦ παλατίου θεωρῶν τοὺς ἰχθύας.

Μετὰ δὲ Δάδιον ἐβασίλευσε Σεβήρος ἔτη ιη΄. ἐφ’ οὗ Λεωνίδης ὁ ἐπίσκοπος καὶ πατὴρ Ὠριγένους ἐμαρτύρησεν, καὶ Κλήμης ὁ στρωματεὺς καὶ Σύμμαχος καὶ Ὠριγένης ἐγνωρίζοντο.

Μετὰ δὲ Σεβήρον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος καὶ Γέτας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μῆνας β΄. καὶ σφάζας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ μοναρχήσας ἔτη ε΄ ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων.

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Καράκαλος 20 ἔτη κς΄, καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ. ἐφ’ οὗ ἦν Γαληνὸς ὁ ἰατρός.

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μακρίνος ἔτη δ΄, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀντωνίνου.

Post Marcum imperium administravit Severus filius annos octo. et in Proconeso mactatus interiit.

Post Severum regnat Commodus frater annos duodecim. hic sanguinis bilisque excretionem repentine occidit. sub id temporis Theodotus, qui primus Pauli Samosatani et Nestorii erroribus semina dedit, et Theodotio cognoscebantur.

Post Commodum Pertinax menses duos imperavit: a militibus ad mortem datus est.

Post Pertinacem imperium procurat Didius, qui et Iulianus, menses quatuor. a cubiculario, dum sese in Palatino fonte piscium obtutu recreat, caeditur.

Post Didium imperium obtinet Severus annos octodecim. ea tempestate Leonides episcopus et pater Origenis vitam suam per martyrion posuit. Clemens Stromateus, Symmachus, Origenes item florebant.

Post Severum Antoninus et Geta eius frater imperium tenent menses duos. praeterea Antoninus fratre Geta mactato solus imperium administrat annos sex. a propriis iugulatur.

Post Antoninum Antoninus Caracallus imperio praefuit annos viginti sex. in proelio occiditur. sub eo Galenus medicus innotuit.

Antonino succedit Macrinus, regnatque annos 4. ab Antonino sublatu est.

Μετὰ δὲ Μακροῖνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Γάλβας, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

P 166 Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας ἔτη ιγ', καὶ ἐσφάγη σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μαμαία ἐξ ἐπιβουλῆς Μαξιμίνου στρατηγοῦ. ἐφ' οὗ Νάρκισσος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐν τῷ βαπτίζειν, ἐλαίου τοῦ χρίσματος λείψαντος, ἐκέλευσεν ὕδωρ ἐν τῷ κρατῆρι βληθῆναι, καὶ προσευξάμενος εἰς ἔλαιον τοῦτο μετέβαλε.

Μετὰ δὲ Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Μαξιμῖνος ἔτη γ', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὗ Λαυρέντιος καὶ Κυπρια-10 νὸς ἐμαρτύρησαν.

Μετὰ δὲ Μαξιμῖνον ἐβασίλευσε Πουπλιανὸς μῆνας β', καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Πουπλιανὸν ἐβασίλευσε Ἰούνωρ μῆνας ε'.

Μετὰ δὲ Ἰούνωρα ἐβασίλευσε Γορδιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ', 15 καὶ ἐν πολέμῳ συμπεσὼν τῷ ἵππῳ ἀπέθανεν.

B Μετὰ δὲ Γορδιανὸν ἐβασίλευσε Φίλιππος ὁ τῆς ἁγίας Εὐγε- νείας πατὴρ ἔτη ε', ὃς καὶ τὴν Φιλιππούπολιν ἐκτίσεν. ἀγγρέθη δὲ ἅμα τῷ υἱῷ ὑπὸ Λεκίου διὰ τὸ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀγωνί- ζεσθαι. 20

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Ἰούνωρ υἱὸς Γορδιανοῦ ἔτη β', καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ Σαβέλλιος ὁ αἵρεσιάρχης ἐγνωρίζετο.

Μετὰ δὲ Ἰούνωρα ἐβασίλευσε Μάρκος ἔτη γ'.

Post Macrinum imperium tenuit Antoninus Galba. interimitur ab Alexandro.

Post Antoninum imperavit Alexander Mamaeae filius annos tredecim, et insidiis Maximini ducis circumventus cum Mamaea matre violenta morte occubuit. sub eo Narcissus Hierosolymorum episcopus, cum inter baptizandum oleum unctionis defecisset, iussit ut aqua in vas infunderetur, quam precibus in oleum commutavit.

Post Alexandrum imperat Maximinus annos tres. a suis militibus obtruncatur. sub eo Laurentius et Cyprianus pro Christo vita privantur.

Maximino successit Publianus menses duos. in proelio interemptus.

Publiano Iunor menses sex.

Iunori Gordianus filius annos quatuor. hic equo in proelio concidens e vita migrat.

Gordiano successit Philippus sanctae Eugeniae pater, tenuitque imperium annos quinque. hic Philippopolim condidit, caesusque est una cum filio a Decio, quod Christianas partes tutaretur.

Post Philippum imperavit Iunor Gordiani filius annos duos. aqua intercute extinguitur. sub eo Sabellius haeresiarcha vivebat.

Post Iunorem regnavit Marcus annos tres.

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσεν Ἰουστιλιανὸς ἔτη β', καὶ
 γλεβοτομηθεὶς, ἐπειδήπερ ἐξεγύθη τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐν τῷ καθεύ-
 δειν, λιποθυμήσας ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Ἰουστιλιανὸν ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη κς', καὶ C
 5 ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς ἔτος ἕν, καὶ
 ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Οὐαλεριανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος μῆνα α', καὶ
 ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός.

10 Μετὰ δὲ Γάλλον ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος α', καὶ ἐσφάγη ἐν
 τῷ πολέμῳ. ἐφ' οὗ καὶ Βαβύλας ὁ Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς
 Ῥώμης καὶ Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων καὶ Διονύσιος Ἀλεξανδρείας
 ἐμαρτύρησαν, καὶ Ναυάτος τῆς ἐκκλησίας ἀπέστη, καὶ Κελσαῖος
 ὁ αἵρεσιάρχης ἐγνωρίζετο.

15 Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α', καὶ D
 ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσεν Γαλλιανὸς ἔτη γ', καὶ
 ἐσφάγη ἐν πολέμῳ. ἐφ' οὗ Ἀρτέμιος καὶ Συνέπων οἱ αἵρεσιάρχαι
 ἐγνωρίζοντο, καὶ Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς ὁ καὶ μαθητῆς Ὠρι-
 20 γένους διέπρεπεν.

Μετὰ δὲ Γαλλιανὸν ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β'.

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσεν Κωντιλιανὸς ἡμέρας ζ'.

Μετὰ δὲ Κωντιλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ε', καὶ

Post Marcum Iustilianus annos duos. hic inter dormiendum venis inter-
 cisis amissoque sanguine animi deliquo perit.

Post Iustilianum imperat Philippus annos viginti sex, et in palatio ob-
 truncatur.

Post Philippum Valerianus annum unum, et a suis interficitur.

Post Valerianum Gallus mensem unum. inter dormiendum ab uxore
 necatur.

Post Gallum Decius annum unum. in conflictu extinguitur. sub eo Ba-
 bylas Antiochenus, Flavianus Romanus, Alexander Hierosolymitanus et Dio-
 nysius Alexandrinus episcopi Christi causa occubuerunt. Navatus ab eccle-
 sia scissus et Celsaeus item haeresiarcha cognoscebatur.

Post Decium imperium administravit Aemilianus annum unum. in pala-
 tio mactatus.

Post Aemilianum Gallianus annos tres. in proelio occiditur. eius im-
 perio Artemius Synepoque haeresiarchae cognoscebantur. Gregorius item
 thaumaturgus Origenisque discipulus florebat.

Post Gallianum imperium tenuit Claudius annos duos.

Post Claudium Quinctilianus dies 7.

Post Quinctilianum Aurelianus annos quinque. a cubiculario caesus. sub
 Ioelis Chronogr.

ἔσφαγγη ὑπὸ κουβικουλαρίου. ἐφ' οὗ καὶ ὁ ἅγιος Χαρίτων ὡμολόγησε, καὶ Μάνης ὁ μιαρὸς καὶ τρισκατάρματος ἀνεφύη, Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον ὁ δαιμονιώδης μορφαζόμενος. Παῦλος δέ τις τῷ Μανέντι τούτῳ σύγχρονος γεγονώς, τὸ γένος μὲν Σα-
P 167 μωσατεύς, Ἀντιοχείας δὲ τῆς μεγάλης πρόεδρος, ψιλὸν ἄνθρωπον 5 εἶναι τὸν κύριον ἐδυσφύμησεν. εἶτα Ἀπολινάριός τις ἀνεφύη, πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας, ὃς σάρκα μὲν ἐψυχωμένην ψυχῇ ζωτικῇ ἀνειληφέναι τὸν κύριον ἔλεγεν, ἄνουν δέ. μεθ' οὗ ἀναφαίνεται τις Θεόδωρος, Μοψουεστίας πόλεως ἐν Κιλικίᾳ τὴν ἡγεμονίαν λαχών, ὃς ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς κοινῶν ἀπεκάλει τὸν δε- 10 σπότην Χριστὸν, καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα καὶ κατὰ χάριν τὸ θεὸν αὐτὸν ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ βαπτίσματος ἀξιοθέντα τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτος, ὡς δῆθεν
B τὸν θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως ἐς ὕστερον 15 μετὰ τὴν τελείωσιν. μετὰ δὲ τοῦτον Νεστόριος ἀπὸ Γερμανικείας τῆς Συρίας τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος, ὃς τοῖς αὐτοῦ προγόνοις ἐπόμενος (υἱὸς γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως) ἀπηρνείτο θεοτόκον λέγειν τὴν ὑπεραγίαν ἡμῶν δέσποιναν, ὡς ἄλλον μὲν εἶναι τὸν Χριστὸν ἄλλον δὲ τὸν θεὸν 20 λόγον κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην δογματίζων. εἶτα Εὐτυχής, ὃς ἀπηρνείτο λέγειν σώζεσθαι ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τὴν τούτων ἕνωσιν. εἶτα Σεβῆρός τις λεγόμενος, ἄρπίσας τὸν
C θρόνον Ἀντιοχείας. καὶ ἐξῆς ἕτεροι.

eo sanctus Charito martyrii coronam assecutus est. praeterea Manes impius et terque quaterque execrandus oritur, qui se Christum et spiritum sanctum esse daemonibus ipse percitus iactabat. Paulus aetate Maneti compar genere Samosatenus, Antiochiae magnae praeses, nudum hominem fuisse dominum oblatravit. subsecutis deinceps temporibus Apollinarius quidam, Laodiceae Syriae praesul, dominum carnem anima vivente animatam, sed quae rationis minime compos esset, assumpsisse enuntiavit. post Apollinarium Theodorus Mopsvestinae urbis in Cilicia rector, Christam dominum hominem nobis similem et vulgarem, et progressu tantum gratiam dei recepisse ideoque deum vocatum, et ex baptisate, quo in Iordane ablutus est, spiritus sancti muneribus dignatum; divinum autem verbum propter immensam illius virtutem in eo habitasse, illique dignitatem divinitatem ac venerationem tandem post consummationem communicasse fatebatur. post hunc Nestorius e Germaniciae Syriae throno Cpolitano invaso, maiores suos secutus (Cilicis quippe filius, Samosateni nepos erat) sanctissimam nostram dominam deiparam vocare renuebat, quasi alius esset Christus et aliud divinum verbum, ut ipse patrium et avitum errorem secutus affirmabat. praeterea Eutyches, qui post unionem duas in Christo naturas conservari negabat. Severus item nescio quis, qui Antiochiae thronum occupavit, et alii.

Μετὰ δὲ Αὐρηλιανὸν ἐβασίλευσε Τάκιτος μῆνας ε', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ φίλων Αὐρηλιανοῦ.

Μετὰ δὲ Τάκιτον ἐβασίλευσε Φλωριανὸς μῆνας β', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Πρόβου.

5 Μετὰ δὲ Φλωριανὸν ἐβασίλευσε Πρόβος ἔτη ε', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κάρου.

Μετὰ δὲ Πρόβον ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος α', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Καρίνου.

Μετὰ δὲ Κάρου ἐβασίλευσε Καρίνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ 10 ἐσφάγη ὑπὸ Νουμεριανοῦ.

Μετὰ δὲ Καρίνον ἐβασίλευσε Νουμεριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτος α', καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Περσῶν ἐξεδάρη ἔτι ζῶν. D

Μετὰ δὲ Νουμεριανὸν ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κβ'. ὑφ' ὧν μέγας 15 διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐκινήθη, ὅτε καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας καὶ Ἄνθιμος Νικομηδείας καὶ Προκόπιος καὶ Θεόδωρος οἱ ἀοίδιμοι ἐμαρτύρησαν καὶ ἕτεροι πλείστοι, καὶ Σαβάτιος ὁ τὴν αἵρεσιν τῶν Τεσσαρεσκαίδεκατιτῶν κρατύνας ἐγνωρίζετο. οὗς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαίως ἐξέκοπεν· καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς 20 τῆς γλώττης αὐτοῦ σαπίσης μετὰ τοῦ φάρυγγος, καὶ πλῆθος σκολήκων ἀναβράσας, κακῶς καὶ βιαίως ἀπέρρηξε τὴν ζώην, ὁ δὲ Μαξιμιανὸς ἀπήγγατο.

Μετὰ δὲ Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν ἐβασίλευσε κατὰ P 168 τοὺς αὐτοὺς χρόνους Κωνστάντιος καὶ Σεβήρος, Μαξιμῖνος καὶ

Post Aurelianum imperium administravit Tacitus menses sex. ab amicis Aureliani interficitur.

Post Tacitum Florianus menses duos. occiditur a Probo.

Post Florianum Probus annos sex. occiditur a Caro.

Post Probum Carus annum unum. iugulatur a Carino.

Post Carum Carinus filius annos duos. vita privatur a Numeriano.

Post Carinum Numerianus frater annum unum. captus a Persis vivus excoariatur.

Post Numerianum Diocletianus imperio cum Maximiano genero communicato annos viginti duos. eorum imperio contra Christianos magna persecutio mota est, in qua Petrus Alexandrinus episcopus, Anthimus Nicomedien-sis, Procopius item et Theodorus celeberrimi aliique complures pro religione Christiana crudelissimis exemplis interempti sunt. tunc etiam innotuit Sab-batius, qui Tessarescaedecatitarum haeresim stabilire conatus est. verum hos imperatores divinum iudicium subsecutum iusta morte multavit: Diocle-tianus enim lingua ac faucibus computrescentibus, vermibus scatens, misere violenterque vitam abiecit, Maximianus laqueo gulam fregit.

Diocletiano ac Maximiano de medio sublatis, sub eadem tempora impe-rium tenuerunt Constantius et Severus, Maximinus et Maxentius. Constan-

Μαξέντιος. καὶ ὁ μὲν *Κωνσταντῖος* σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ *Κωνσταντῖνῳ* τῆς *Γαλλίας* καὶ τῆς *Βρεττανίας* ἐκράτησαν, ὁ δὲ *Σεβήρος* καὶ *Μαξέντιος* τῆς *Ρώμης*, ὁ δὲ *Μαξιμῖνος* τῆς ἐώας, ὅς πολλὰ μίαιρὰ καὶ ἄτοπα διαπραξάμενος διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κατὰ *Χριστιανῶν* ἐπεδείξατο, καθ' ὃν πλείστοι τῶν εὐδοκίμων ἐμαρτύρησαν. καὶ ἄξια τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ πέπονθε· νόσω γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσὼν, ὡς καὶ τὰς σάρκας αὐτοῦ δίκην κηροῦ B τακῆναι καὶ τὰ ὀστέα συμφρουγῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης αὐτοῦ μορφῆς ἀφανισθῆναι καὶ δεινῶς κατασαπῆναι, καὶ τοσαύτην δυσωδίαν ἐκπέμπειν ὡς μηδὲν τῶν ἐν τάφοις κειμένων 10 νεκρῶν διαφέρειν. ἐν τούτοις οὖν ὁ ἀλιτήριος ἐταζόμενος τοιαύτη ἐφη "οἴμοι τῷ ἐλεινῷ καὶ θρήνων ἀξίῳ, ὅποιαν τῶν εἰς *Χριστιανούς* τετολμημένων ὑπέχω τιμωρίαν." καὶ ταῦτα μετὰ πολλῆς ὀδύνης εἰπὼν ἀπέθανεν.

Κωνσταντῖου δὲ τοῦ ἐπικληθέντος *Χλωροῦ* διὰ τὴν τοῦ πρῶσ- 15 ὄπου ὠχρότητα τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ *Κωνσταντῖνος*, ὅς ἐξ *Ἑλένης* αὐτῷ ἐγεννήθη περὶ τὴν τῆς *Δακίας* πόλιν, τὴν ἀρχὴν C διεδέξατο. ὡσαύτως καὶ *Σεβήρου* τεθνηκότος *Λικίνιος* ὁ γαμβρὸς *Κωνσταντῖνου* ἀντεισάγεται. τοῦ οὖν *Κωνσταντῖνου* βαπτισθέντος καὶ τὴν παράδοξον ἐκείνην ἀπαλλαγὴν τῆς κατεχούσης 20 νόσου εὐρηκότος, αὐτίκα καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ *Ἑλένη* καὶ οἱ τούτου συγγενεῖς τε καὶ φίλοι βαπτίζονται. εἶτα ἀκούσας τὰ ὑπὸ *Μαξεντίου* ἐν *Ρώμῃ* χαλεπά τε καὶ ἄτοπα γενόμενα, καὶ πρεσβείαν ἐκ

17 an μητρόπολιν?

tius cum filio Constantino Celtis Britannisque imperitavit, Severus et Maxentius Romae praefuit, Maximinus Orienti. hic multis flagitiis ac sceleribus contaminatus, animo fero crudeli, inhumana persecutione in Christianos invectus est, pluresque ingenuos viros pro Christo martyrio affecit. pro sua tamen impietate, quas commeruit, poenas accepit: nam adeo diro morbo excruciatu est ut carnibus ad instar cerae liquefactis, ossibus exsiccatis, ne vestigium quidem formae humanae remanserit, et putridis atque deciduis membris tantum redoleret foetorem, ut a cadaveribus in sepulchris marcescentibus nihil differret. his cum nequitiae illud stabulum excruciaetur, "hei misero" ait "et deplorando, quibus pro his quae in Christianos patravi poenis exerceor." et haec effatus gravi cum cruciatu vitam abiecit.

Constantio Chloro, propter vultus viriditatem sic cognominato, vita functo ad Constantinum filium, quem ex Helena susceperat in una Daciae urbe, imperium devolutum est. similiter extincto Severo Licinnius Constantii gener intruditur. postquam vero Constantinus sacro lavacro ablutus praeter expectationem a gravi illo morbo, quo plane confectus erat, incolumis evasit, statim Helena mater omnesque illius affines consanguinei familiaresque sacro fonte initiantur. tandem cum res nefarie gestas et tyrannidem, quam in cives Maxentius Romae exercebat, per legatos a senatu Romano

τῶν Ῥωμαίων δεξάμενος, ἐστράτευσεν κατ' αὐτοῦ, προηγούμενον τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς τὸ ἐν οὐρανῷ ὑποδειχθέν αὐτῷ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπιφερόμενος, δι' οὗ καὶ ἐτροπώσατο Μαξέντιον. καὶ οὕτως ἐπὶ Ῥώμην ἐλαύνει, καὶ πάντες αὐτὸν ἅμα γυναῖξί καὶ D
5 νηπίοις καὶ παντὶ τῷ δήμῳ Ῥωμαίων μετ' εὐφημίας καὶ ἀπλήστου χαρᾶς ὑποδέχονται.

Μετὰ δὲ Μαξέντιον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν βασιλευσίᾳ χριστιανικώτατος ἔτη λβ', ὃς τὴν εὐσέβειαν καὶ ὀρθοδοξίαν διὰ πάντων ἐκράτηεν. ἐν δὲ τῷ κέ' ἔτει τῆς αὐτοῦ
10 βασιλείας συνεκροτήθη ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος τῶν τιῆ' πατέρων Θεοφόρων κατὰ Ἄρειου τοῦ ματαιόφρονος. ἐτελεύτησε δὲ ἡ μὲν μήτηρ αὐτοῦ ἐτῶν π', καὶ ἐτάφη παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. αὐτοῦ δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τελευτήσαντος ἐτῶν ξέ' οἱ
15 τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐκράτησαν, τῆς μὲν ἀνατολῆς Κωνσταντῖος, τῆς P 169
15 δὲ δύσεως Κωνσταντῖνος καὶ Κώνστας, ὃς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον φονεύσας καὶ βασιλεύσας μόνος ἔτη ιε' ἐσφάγη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν ἐβασίλευσε Κωνσταντῖος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ια', ὃς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν εἰς τὸ
20 Ἀρειανικὸν φρόνημα παρασυρεὶς ἔβιαζε τὸν Θεῖον Ἀλέξανδρον δέξασθαι τὸν Ἄρειον εἰς κοινωσίαν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλὰ τὸν Θεὸν σὺν δάκρυσιν ἰκετεύοντος, ἀσχίστω μόρῳ τὸν βίον κατέστρεψεν ὁ τρισάθλιος.

missos accepisset, copias in eum duxit, quibus signum crucis illi de coelo ostensum praeire iussit; quo Maxentium in fugam vertit. ipse autem Romam contendit, ubi ab omnibus mulieribus infantibus et universa Romanorum multitudine ingenti laetitia summoque plausu et approbatione excipitur.

Post Maxentium Constantinus Magnus et primus inter alios imperatores Christianam religionem perfectissime exosculatus imperium administravit annos triginta duos. hic pietatem coluit, rectaque fidei dogmata modis omnibus constabilivit. anno eius imperii vigesimo quinto Nicaeae synodus trecentorum octodecim sanctorum patrum contra stultissimum Arium celebrata est. mater eius anno aetatis octuagesimo vita excessit, tumulataque est ab ipso in templo sanctorum apostolorum. verum Constantino Nicomediae fato functo aetatis annorum sexaginta quinque, tres filii illius imperio potiti sunt, Orientis quidem Constantius, Occidentis Constantinus et Constans, qui fratre Constantino obtruncato solus imperium rexit annos sexdecim. tandem et ipse a populo neci datus est.

Constantinum Magnum excipit Constantius filius, imperatque annos undecim. is post obitum patris Arianæ sententiae adhaerens divinum Alexandrum compellebat ut cum Ario communicaret, quo abnuente deumque cum lacrymis deprecante, miserrimus ille leto malo emortuus est.

Μετὰ δὲ Κωνσταντίον ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ἔτη β', Καί-
 Β σαρ δὲ ἐγένετο ἔτη δ' καὶ μῆνας ε'· ὅς πολλὰ κακὰ κατὰ Χρι-
 στιανῶν ἐνδειξάμενος ἐν Περσίδι ὑπὸ τῆς θείας δίκης ἀναιρεῖται,
 ἐτῶν ὧν λ'.

Μετὰ δὲ Ἰουλιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰοβινιανὸς μῆνας η', ὅς ὑπὸ 5
 τοῦ στρατοῦ κατασχεθεὶς εἰς τὸ τὰ τῆς βασιλείας ὑποδέξασθαι
 σύμβολα, λέγεται πρὸς τὸ στρατόπεδον εἰρηκέναι μὴ δύνασθαι
 βασιλεύειν αὐτῶν ὡς ὑπὸ Ἰουλιανοῦ μολυνθέντων. τότε πάντα
 μιᾶ φωνῇ ἀποκριθῆναι λέγεται ὅτι ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμεν, καὶ
 οὕτω τὴν βασιλείαν ἐδέξατο. ἀλλ' οὗτος ὁ εὐσεβῆς καὶ θαυμά- 10
 σιος μετὰ ἧ' μῆνας τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῷ ὑποστρέφειν ὑπὸ
 τῆς Περσίδος ἐτελεύτησε, μέγα πένθος καταλείψας τῇ ἐκκλησίᾳ
 καὶ λαοῖς ἅπασιν.

Μετὰ δὲ Ἰοβινιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς ἔτη ιβ', ὅς
 C μετὰ λ' ἡμέρας τῆς αὐτοῦ ἀναγορεύσεως τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Οὐά- 15
 λεντα ἐκ Παιονίας μεταπεμψάμενος κοινῶν τῆς βασιλείας προσε-
 λάβετο, ὅς τοὺς αἵρετικὸς συγκροτῶν οὐ διέλιπεν ἐπισκόπους καὶ
 πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ λαοὺς ἐξορίζων καὶ πλεῖστα ἀθέ-
 μιτα καὶ ὠμότατα κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας μηχανώμενος.
 ὕστερον δὲ τοῖς Γότθοις πόλεμον συμβαλὼν καὶ κατὰ κράτος ἦτ- 20
 τηθεὶς φεύγει σὺν ὀλίγοις εἰς οἴκημα, ἐν ᾧ τοῦτον κατέκασαν οἱ
 πολέμιοι σὺν τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καὶ αὐτῷ οἰκήματι, βασιλεύ-
 D σαντα ἀνοσίως ἔτη ιδ'. Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ μέγας ἐκ τῶν μερῶν
 τῆς Γαλλίας ἐλθὼν ἐτελειώθη, κληρονόμους τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας

Post Constantium Iulianus imperium tenuit annos duos. Caesaris digni-
 tate functus est annos quatuor menses sex. is cum adversus Christianos pe-
 stem ac perniciem machinaretur, in Perside poenas divinae iustitiae graves
 iustasque persolvit aetatis annorum triginta.

Extincto Iuliano Iovinianus imperium obtinet menses octo. hic cum ab
 exercitu ad imperii insignia accipiendum cogeretur, se eorum, tanquam qui
 a Iuliano essent contaminati, imperio non posse praeesse respondit. quare
 omnes una voce, ut fertur, acclamarunt "nos Christiani sumus." sic impe-
 rium accepit. verum hic pius atque admirandus post imperii sui menses octo,
 cum a Perside rediret, rebus terrenis excessit, ecclesiam et universam multi-
 tudinem ingenti luctu afficiens.

Post Iovinianum Valentinianus imperium rexit annos duodecim. is Va-
 lentem fratrem, postquam renuntiatus esset imperator, triginta diebus elapsis
 ex Paeonia accitum collegam imperii fecit. Valens haereticis addictus epi-
 scopos sacerdotes et diaconos, omnem denique plebem acerbe vexatam exilio
 multabat, plurima impia illa quidem atrocissimaque contra dei ecclesiam ag-
 gressus. tandem cum Gothis armis dimicans afflictus ac stratus cum nonnul-
 lis fugiens in tugurium se recipit: ibi una cum suis et tugurio flammis ab
 hostibus absumptus est, cum impie rem publicam administrasset annos qua-
 tuordecim. Valentinianus Magnus e Gallia rediens diem obiit extremum; im-

καταλιπὼν Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, *Αὐγουστον ὄντα καὶ ἐν Ῥώμῃ διατρίβοντα, καὶ Οὐαλεντινιανὸν νέον κομιδῇ τυγχάνοντα, ὃν ἡ ἀνάγκη τῶν ἐπιχειρούντων τὸν τόπον τῆς βασιλείας ὑφαρπάξειν παρεσκεύασεν καὶ ἀπόντος τοῦ ἀδελφοῦ τὴν πορφυρᾶν ἀνα-*
 5 *δῆσασθαι.*

Ὁ δὲ γε Γρατιανὸς τὸν μέγαν Θεοδοσίον ἐξ Ἰσπανίας ἀγαγὼν προειχερίσατο εἰς βασιλέα, γαμβρὸν αὐτοῦ ὄντα, πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Σκύθαις τὴν Θράκην ληϊζομένοις. ὁ δὲ Γρατιανὸς κατ' ἐπιβοιλήν Μαξίμου τινὸς δι' Ἀνδραγαθίου ἀνῆρέθη, καὶ P 170
 10 ὑπὸ Θεοδοσίον εἰς τοὺς βασιλικοὺς τάφους μετετέθη.

Μετὰ δὲ Γρατιανὸν ἐβασίλευσε Θεοδοσίος ὁ μέγας ἔτη ις, ὃς τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ τὴν ἐπισκοπὴν ἐκύρωσε Κωνσταντινουπόλεως καὶ μὴ θελήσαντι, βιασόμενος, ὡς πολλὰ καμόντι καὶ τῆς πλάνης τῶν αἰρέσεων τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντι. ὀλίγους δὲ
 15 τῶν Αἰγυπτίων μαθὼν ὁ θεῖος Γρηγόριος τῷ λόγῳ τούτου φθορήσαντας, τὸν Συντακτῆριον συνθεῖς τῆς ἐπισκοπικῆς διοικήσεως ὑπεχώρησεν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ Νεκτάριον προχειρίζεται ὃ τε βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοδος, ὅτε καὶ ἡ δευτέρα σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρν' ἁγίων πατέρων κατὰ Μακεδονίου τοῦ B
 20 πνευματομάχου, ἐπισκόπου γεγονότος Κωνσταντινουπόλεως. ἐπὶ δὲ Θεοδοσίου καὶ ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ προδροῦμου ἐν Κωνσταντινουπόλει διεκομίσθη. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Οὐαλεντινιανὸς ἐν τοῖς τῆς δύσεως μέρεσιν βρόχῳ χρησόμενος τὸ τέλος εὔρε τοῦ βίον, δι' ἣν αἰτίαν μέχρι τοῦ παρόντος οὐκ ἴσμεν. ὁ δὲ γε Θεοδοσίος ἐν μὲν

15 λόγῳ τούτῳ?

perii heredes Gratianum filium, qui Augusti insignia ceperat Romaeque commorabatur, et Valentinianum puerulum adhuc instituit. Valentinianus desertorum vi coactus imperii sedem sibi arripuit, et absente fratre purpura convestitur.

Gratianus Magnum Theodosium generum suum ex Hispania advocatum imperatorem creat, ablegatque ad Orientis gubernationem, Scythas Thraciam devastantes debellaturum. postea vero Maximi cuiusdam insidiis ab Andragathio trucidatur et a Theodosio in regia sepulchra defertur.

Post Gratianum imperium rexit Theodosius Magnus annos septemdecim. Gregorio cognomento theologo sedem Cpolitanam decrevit invito ac renuenti, tanquam qui pro religione multos exantlasset labores urbemque ab haereseon lue liberasset. verum Gregorius ubi nonnullos Aegyptios sibi eo nomine invidia percitos succensis rescivit, oratione quam Syntacteriam vocavit conscripta, ab episcopatus onere sese abdicavit. loco illius ab imperatore et synodo Nectarius evectus est. tum secunda synodus 150 sanctorum patrum adversus Macedonium episcopum Cpolitanum, spiritus sancti oppugnatorem, Cpoli celebrata est. sub eodem pretiosum praecursoris caput Cpolim advehitur. interea Valentinianus in occiduis partibus ipse sibi saqueo vitam intercipit, qua vero de causa adhuc incompertum est porro Theodosius Orientis

τῆ ἀνατολῇ τὸν Ἀρκάδιον προσέταξε τὴν παραδοθεῖσαν αὐτῷ βασιλείαν φυλάττειν, Ὀνώριον δὲ τῆ αὐτοῦ τιμήσας ἀξία ἐπὶ τὴν τῆς δύσεως βασιλείαν ἐλθεῖν ταχέως προσέταξεν. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν περιεπτύξατο καὶ ἐφίλησεν, καὶ τὰ τῆς βασιλείας σκῆπτρα τῆς δύσεως παραδεδωκώς αὐτῷ αὐτὸς εἰς τὸν βελτίονα μετέστη 5 βίον, ἐπὶ ἰϛ' ἐνιαυτοὺς τὴν βασιλείαν εὐτυχῶς διοικήσας.

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κβ', ὃς τὸν κίονα τοῦ Ξηρολάφου στήσας ἐν αὐτῷ καθίδρυσε τὸν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα, καὶ πόλιν ἐν τῇ Θράκῃ κτίσας ἐπωνόμασεν Ἀρκαδιούπολιν, ὅτε καὶ Νεκταρίον τελευτήσαντος κοινῇ ψήφῳ 10 Ἀρκάδιος ἐκ τῆς Ἀντιοχείων πόλεως Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον μεταστειλόμενος χειροτονηθῆναι παρεσκεύασεν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως.

D Μετὰ δὲ Ἀρκάδιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Καλλιγράφος, ἔτη λβ', ὃς τὸν ἐν τοῖς Χαλκοπρατείαις γὰδν 15 ἔκτισε τῆς Θεοτόκου, πρότερον ὄντα συναγωγὴν Ἰουδαίων. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παῖδες οἱ κοιμηθέντες ἐπὶ Δεκίων ἀνέστησαν μετὰ ἔτη τβ'. ὃς πέμψας εἰσήγαγε τὸ λείψανον τοῦ Χρυσόστομου, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ὅτε καὶ ἡ τρίτη γέγονε σύνοδος τῶν σ' πατέρων ἐν Ἐφέσῳ κατὰ 20 Νεστορίου. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος μετὰ τινα χρόνον ἐξῆλθεν ἰππασόμενος, καὶ συμπεσόντος αὐτοῦ τοῦ ἵππου πληγεὶς εἰσῆλθεν ἐν φορειῷ, καὶ καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Πουλχερίαν εἶπεν αὐτῇ περὶ Μαρκιανοῦ τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος· “ τοῦτο γὰρ

2 αὐτῆ?

imperium sibi traditum Arcadio administrandum committit, Honorium dignitate, qua ipse pollebat, auctum ad Occidentis imperium quam ocuus ablegat; eumque cum ad se venisset laetis ulnis complexum dulci osculo cepit, atque Occidentalis imperii administrationem concessit. ipse vero in beatorum coetum translatus est, per septemdecim annos felicissime imperio administrato.

Post Theodosium imperium tenuit Arcadius filius annos viginti duos. columnam Xerolaphi dictam erexit, in eaque propriam statuam collocavit. urbem in Thracia a se conditam Arcadiopolim denominavit. Nectario vita functo, cunctis suffragiis Arcadius Antiochia Ioannem Chrysostomum accersitum episcopum Cpolititanum eligi fecit.

Post Arcadium imperio praefuit Theodosius filius, qui et Calligraphus dictus fuit, annos triginta duos. deiparae templum, quod prius Iudaeorum synagoga fuerat, in Chalcostrateis exaedificavit. sub eo septem pueri, qui Ephesi obdormierant, post annos 302 excitati sunt. eo procurante reliquiae Chrysostomi Cpolim advehuntur, reponunturque in sanctuario sanctorum apostolorum. et tertia synodus ducentorum patrum Ephesi contra Nestorium celebratur. non multo post Theodosius equitandi studio urbem egressus est: inter agitandum equo effusus plagam accepit, lecticaque in urbem illatus, advocata sorore Pulcheria, cum ea de Marciano, qui postea regnavit, sermo-

μοι” φησὶν “ἀπεκάλυψεν Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐν Ἐφέσῳ ὄντι.” P 171
καὶ μετὰ β’ ἡμέρας ἐτελεύτησεν.

Μετὰ δὲ Θεοδοσίον ἐβασίλευσε Μαρκιανὸς ἔτη 5 καὶ μῆνας
ε’, στεφθεὶς ὑπὸ Ἀνατολίου πατριάρχου· τοῦ γὰρ Θεοδοσίου
5 τελευτήσαντος, καὶ μήπω τινὶ τούτου γνωσθέντος, μεταστειλα-
μένη τοῦτον ἡ Πουλχερία στρατιώτην ὄντα γέροντα, ἐν σωφρο-
σύνη καὶ σεμνότητι βίου διαπρέποντα, φησὶ πρὸς αὐτόν “ἐπειδὴ ὁ
βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δὲ σε ἐξελεξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλή- B
του ὡς ἐνάρετον, δός μοι λόγον ὅτι φυλάττεις μου τὴν παρθενίαν
10 ἄσυλον, ἣν τῷ θεῷ ἀνεθέμην, καὶ ἀναγορεύω σε εἰς βασιλέα.”
τοῦ δὲ συνθεμένου ταῦτα μεθ’ ὄρκου προσκαλεῖται τὸν πατριάρ-
χην καὶ τὴν σύγκλητον, καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν βασιλέα. ἐφ’ οὗ
καὶ ἡ τετάρτη γέγονε σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ’ πατέρων κατὰ
Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκούρου. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαρκιανὸς στεφθεὶς
15 * * * τοὺς πόδας, καὶ ἀρρωστήσας ἐπὶ μῆνας πέντε ἐτελεύτησεν.

Μετὰ δὲ Μαρκιανὸν ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας ὁ λεγόμενος
Μάκελ ἔτη 17, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ ὀρθοδοξίαν προβληθεὶς C
παρὰ Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου, οὓς αὐτὸς ὕστερον ἀνεῖλεν ὡς
Ἀρειανούς καὶ μήτε ὀρθὴν πίστιν ἔχοντας πρὸς αὐτὸν καὶ κακῶς
20 τὰ πράγματα διοικεῖν βουλομένους. γράψας δὲ ἐπιστολὴν πρὸς
Ἀνθέμιον βασιλέα Ῥώμης καὶ τοῦτο ἔθετο, ὅτι ἐγὼ ἐφόνευσα
Ἀσπαρα καὶ Ἀρδαβούριον, ἵνα μηδεὶς ἐναντιῶταί μοι. Μάκελ

nem confert: “hoc enim” ait “mihī Ephesi commoranti Ioannes theologus manifestavit.” et post biduum efflavit animam.

Post Theodosium imperium administravit Marcianus annos sex et menses quinque. coronam imperii ab Anatolio patriarcha accepit: nam mortuo Theodosio, cum adhuc nemini innotesceret, Pulcheria Marciano milite sene, temperantia ac gravitate insigni, accito ita effatur, “quando imperator de vita discessit, teque ex omni senatorum numero virtutibus omnibus praeditum imperatorem elegerim, fidem velim adstringas tuam, te nunquam virginitatem meam, quam sacrosanctam deo oblatam spondi, violaturum. si primo promiseris, te rei publicae imperatorem proponam.” annuente eo et iureiurando dicta firmante, imperatrix patriarcha acersito senatuque convocato Marcianum imperatorem renuntiat. sub eo quarta synodus sexcentorum triginta patrum apud Chalcedonem adversus Eutychem et Dioscurum celebrata est. sic Marcianus coronam imperii consecutus * * * * atque ex aegritudine in morbum coniectus post menses quinque diem suum obiit.

Post Marcianum frena imperii moderatus est Leo Magnus cognomento Macel annos octodecim, ob virtutem rectamque ac incorruptam de fide opinionem ab Aspare et Ardaburio creatus, quos ipse postea tanquam Arrianos et in semet perfidos facinorososque rerum publicarum administratores de medio sustulit. Leo datis ad Anthemium Romanum imperatorem litteris inter alia illud quoque subiunxit “ego Asparem et Ardaburium mactandos curavi, ne quis mihi posthac adversetur.” Macel vero Romana lingua occisorem

γὰρ λέγεται Ῥωμαῖστί ὁ σφαγεύς. ἐφ' οὗ καὶ ὁ μέγας ἑμπρησμὸς γέγονεν ἀπὸ τοῦ νεωρίου μέχρι τοῦ ἁγίου Θωμᾶ. καὶ τῆς Θεοτόκου ἢ ἑσθῆς εὐρεθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις παρά τινι εὐλαβεστάτῃ γυναικί Ἐβραΐδι καὶ παρθένῳ ἱερῶς φυλαττομένη, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διακομισθεῖσα, ἐν Βλαχέρναις ἀπετέθη, ἔνθα ὁ βασιλεὺς ναὸν ὠκοδόμησε τῆς Θεομήτορος, καὶ σορὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατασκευάσας κατέθετο ταύτην, ἣτις ἐξ ἐρίων εὐφθάρτων ἐξυφασμένη καὶ στήμιόνων ὁμοιοειδῶν καὶ ὁμοχρόων ἀδιάφθαρτός ἐστιν καὶ ἀδιάλυτος μέχρι τοῦ νῦν, τῆς ἀειπαρθένου τὸ θαῦμα σαφῶς κηρύττουσα. ὁ δὲ γε βασιλεὺς Λέων δυσεντε- 10 ριάσας ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Λέων ὁ μικρὸς ὁ ἕκγονος αὐτοῦ, ὁ ἀπὸ Ζήνωνος καὶ Ἀριάδνης, ἔτος ἕν.

Μετὰ δὲ Λέοντα τὸν μικρὸν ἐβασίλευσε Ζήνων ὁ Ἰσαυρός
 P 172 καὶ πατὴρ αὐτοῦ ἔτη ια', καὶ ἀπέθανε δυσεντεριάσας. ὃς ἄμα 15
 τῷ βυσιλεῖσαι ἐπιβουλευθεὶς παρὰ Βηρίνης τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ, γυναικὸς Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὡς παρὰ γνώμην αὐτῆς βασιλεύσας, προσέφυγε τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. ἡ δὲ Βηρίνα ἔστεψε Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. μετὰ δὲ ταῦτα Ζήνων ὑποστρέψας ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῦτον χειρωσάμενος, τῇ ἐκκλησίᾳ προσ- 20
 φυγόντα ἄμα γυναικί καὶ τέκνοις ἐξώρισεν ἐν τῷ φρουρίῳ Καππαδοκίας, ἐν ᾧ βληθέντες ἐν πύργῳ τῆς θύρας ἀναφραγείσης ἐτελεύτησαν. ἐφ' οὗ καὶ Μαρτύριος ὁ Ἀντιοχείας διὰ τὴν τοῦ Ζή-
 B νωνος περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διωστροφῆν ἀποταξάμενος τῇ ἐπι-

significat. ea tempestate incendium magnum a Neorio ad sanctum Thomam saevissime grassatum est. vestisque deiparae penes piissimam virginem Hebraeam summa veneratione adservata cum innotuisset, Cpolim devecta apud Blachernas reposita est. ibi imperator templum dei matri sacrum extruxit, et in arca ex auro argentoque facta conservavit. vestis ex facile putrescenti lana et staminibus forma coloreque similibus contexta, neque corrumpi neque dissolvi ad haec tempora potuit, incorruptae illius ac aeviternae virginitatis argumentum. Leo vero imperator viscerum morbo confectus occubuit.

Leoni successit Leo iunior ex Zenone et Ariadna nepos. rexit imperium annum unum.

Post Leonem Zeno Isaurus eius pater imperium administravit annos undecim, viscerumque morbo vitam amisit. ipso sui imperii primordio ab insidiis Berinae socrus et Leonis Magni uxoris, tanquam qui ea adversante imperium obtineret, sibi cavens in patriam aufugit. Berina Basiliscum fratrem imperatorem creavit. post haec Zeno Cpolim reversus Basiliscum, qui in ecclesiam una cum uxore et liberis confugerat, captum exilio multat et in oppidum Cappadociae relegat, ubi tum inclusi foribus obseratis e vita cessant. sub eo Martyrius Antiochenus praesul propter Zenonis in rectam fidem

σκοπῆ ἀνεχώρησεν, οὗ ἀναχωρήσαντος Πέτρος ὁ Κναφεὺς τυραν-
νικῶς τῷ Θρόνῳ ἐπεπήδησεν· ὅστις Μαρτύριος πρῶτος ἐπενόησε
τὸ μύρον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀγιάζεσθαι, καὶ ἐν
ἐκάστη εὐχῇ τὴν Θεοτόκον ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐν πάσῃ συνάξει τὸ
5 σύμβολον τῆς πίστεως λέγεσθαι, πρότερον μὴ λεγόμενον εἰ μὴ
ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ παρυσκευῇ. καὶ Βαρνάβα τοῦ
ἀποστόλου τὸ λείψανον εὐρέθη ὑπὸ δένδρον κερασίαν, ἔχον ἐπὶ
στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἰδιόγραφον τοῦ Βαρνάβα.
ἔξ ἧς προφάσεως παραγεγόνασι Κύπριοι τοῦ μὴ τελεῖν ὑπὸ Ἄν- C
10 τόχειαν τὴν κατ' αὐτοὺς μητρόπολιν. ὅπερ εὐαγγέλιον ἀποτεθὲν
παρὰ Ζήνωνος ἐν τῷ παλατίῳ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου
ἀναγινώσκειται κατ' ἐνιαυτὸν τῇ ἁγίᾳ μεγάλῃ πέμπτῃ.

Μετὰ δὲ Ζήωνα ἐβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος ἀπὸ
σελεντίων, τῶν Ἀκεφάλων καὶ αὐτὸς ὢν, ἔτη ιγ'· ὃς εἶδε καθ'
15 ὕπνου φοβερὸν τινα τῇ χειρὶ κατέχοντα κώδικα γεγραμμένον καὶ
λέγοντα αὐτῷ "ἰδοὺ διὰ τὴν ἀπιστίαν σου ἀπαλείψω τῆς σῆς ζωῆς
ἔτη ιδ'." καὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν παρὰ τὸ παλάτιον γενομέ-
νων, καὶ τοῦ βασιλέως μονωτάτου καταλειφθέντος καὶ ἀπὸ τόπου D
εἰς τόπον φεύγοντος, ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων (Ὡατον δὲ ἐλέγετο)
20 κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὄργη, ὥστε αἰφνίδιον εὐρεθῆναι νεκρὸν. φασὶ
δὲ μετὰ τὸ ταφῆναι μεθ' ἡμέρας βοᾶν "ἐλεήσατέ με καὶ ἀνοίξατε."
τῶν μνημοναρίων δὲ εἰπόντων "ἄλλος βασιλεύει," εἰπεῖν "οὐδὲν

17 περι?

perversitatem episcopatu sese abdicat, statimque Petrus Cnapheus tyrannice
se in sedem illam intrusit. Martyrius olei unctionis consecrationem solempni
ritu in conspectu populi peragi, et in unaquaque precatione dei matris men-
tionem fieri, necnon in quolibet conventu symbolum fidei recitari, quod prius
non nisi magna parasceue semel anno dicebatur, primus instituit. item Bar-
nabae apostoli corpus, in cuius pectore Matthaevi evangelium propria Barna-
bae manu exaratum erat, sub arbore ceraso inventum est. hac occasione
Cyprii a propria metropoli Antiochia se exemerunt. evangelium a Zenone
in templo sancti Stephani in palatio collocatum singulis annis magna feria
quinta legitur.

Post Zenonem in imperium suffectus est Anastasius Dicorus e Silentiariis,
Acephalorum sectae et ipse addictus. regnavit annos tredecim. is per
quietem vidit terribilem virum, qui codicem scriptum manu ferebat, dixitque
ipsi "en propter tuam fidem perversam deleo de vita tua annos quatuordecim."
multis porro tonitruis fulgoribusque cum quateretur palatium, solus
imperator relictus hinc atque inde pererrans, subsidium sibi in tanto malo
parans, tandem cum in cubiculum Oatum dictum se contulisset, divinae iusti-
tiae poenas dedit, ita ut exanimis confertim corruerit. nonnulli tradunt primo
sepulturae die elapso vocem intonuisse "miseremini mei, et portas reserate."
at illis qui sepulturae curam gerebant dicentibus "alius nunc imperator re-
rum potitur," respondit "nihil mihi curae est: in monasterium abducite et

μοι μέλει· εἰς μοναστήριον ἀπαγάγετέ με καὶ ποιήσατε μοναχόν.” οἱ δὲ εἶασαν αὐτόν. μετ’ οὐ πολὺ δὲ τοῦ μηνήματος ἀνοιγέντος εὐρέθη φαγὼν τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ τὰ καλήγια, ἕπερ ἐπέδεδυτο.

Μετὰ δὲ Ἀναστάσιον ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος ὁ Θραξ ὁ με- 5
γας ἐν βασιλεῦσιν ἔτη θ’, ἄριστος ἐν πολέμοις καὶ ζηλωτὴς τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως, ἐφ’ οὗ καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἀρέθαν καὶ
τοὺς ἐν Νεγρῶ τῇ πόλει ἐπράχθη, καὶ τὰ κατὰ τῶν Ὀμηριτῶν δι’
P 173 Ἐλεσβαῦ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθιόπων. τελευτήσας δὲ ὁ βασιλεὺς
Ἰουστίνος κατέλιπε βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ. 10

Μετὰ δὲ Ἰουστίνον ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ἀνεψιὸς αὐτοῦ
ἔτη λθ’, ὃς ἐποίησε τὰς νεαρὰς διατάξεις. ἀνεκαίνισε δὲ καὶ τὴν
τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν εἰς κάλλος καὶ μέγεθος ὑπὲρ τὸ πρό-
τερον, παραδοὺς καὶ τροπάριον ἐν αὐτῇ ψάλλεσθαι “ὁ μονογενὴς
υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ.” καὶ ἡ Ὑπαπαντὴ ἔλαβεν ἀρχὴν ἑορτά- 15
ζεσθαι, μὴ συναριθμουμένη πρότερον ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς.
γένετο δὲ καὶ ἡ πέμπτη σύνοδος τῶν ρξέ’ ἁγίων πατέρων κατὰ
Ῥωγίνους καὶ τῶν τὰ ἐκείνου ἀσεβῆ δόγματα διαδεξαμένων Διδύ-
B μου καὶ Εὐαγρίου καὶ τῶν παρ’ αὐτῶν ἐκτεθέντων κεφαλαίων.
εἰς δὲ τὰ τέλη αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς κινήσας τὸ περὶ φθαρτοῦ καὶ 20
ἀφθάρτου δόγμα ἀλλότριος τῆς εὐσεβείας ἐτελεύτησεν, προβαλ-
λόμενος Ἰουστίνον ἀνεψιὸν αὐτοῦ εἰς βασιλέα, κουροπαλάτην τότε
ὄντα.

3 an ὑποδέδητο?

habitu monachi induite.” custodes vota neglexerunt. non multo post cum sepulchrum aperiretur, inventus est lacertos suos et caligas, quas gestabat, devorasse.

Anastasio mortuo imperium tenuit Iustinus Thrax, magnus imperator, annos novem, vir bellicosissimus rectaeque fidei propugnator. sub eo, quae in sanctum Aretham in Negra urbe gesta sunt, et contra Homeritas per Elesthaam Aethiopum regem, acciderunt. Iustinus morti proximus Iustinianum sororis filium imperatorem pronuntiat.

Post Iustinum Iustinianus sororis filius imperium obtinet annos triginta novem. novellas constitutiones composuit. dei magnam ecclesiam renovavit, pulchritudine et magnitudine, qua antea erat, spectabiliorem, in qua et troparium canendum tradidit, cuius principium “unigenitus filius et verbum dei.” Hypapante cum prius inter dominicas solemnitates non commemoraretur, celebrari coepta est. cogitur quinta synodus 165 sanctorum patrum adversus Origenem eiusque impiorum dogmatum sectatores Didymum et Eua-grium et capita ab eis exposita. circa vitae exitum quaestione de corruptibili et incorruptibili mota perduellis pietatis rectaeque fidei expiravit, cum prius Iustinum sororis filium curopalatem imperatorem nominasset.

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς αὐ-
 τοῦ ἔτη γ', μεγαλοδωρότατός τε ὢν καὶ φιλοκτίστης. ἔκτισε
 παλάτιον ἔξω τῆς πόλεως καὶ λιμένα ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸ μὲν
 ἐκάλεσε Σοφριανός, τὴν δὲ Σοφίαν εἰς ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός.
 5 ἔκτισε δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀπο-
 στόλων Πέτρου καὶ Παύλου. εἶτα νόσῳ ληφθεὶς καὶ μέλλων τε- C
 λευτῶν τὸν τε πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον πᾶσαν προσκαλεσά-
 μενος Τιβέριον εἰς βασιλεία προεβάλετο.

Μετὰ δὲ Ἰουστίνον ἐβασίλευσε Τιβέριος ὁ Θραξ ἔτη δ', ὃς
 10 τὴν ἰδίαν γυναῖκα Ἀναστασίαν ἀναγορεύσας, Σοφίαν τὴν τοῦ Ἰου-
 στίνου γυναῖκα εἰς τὸ ἐν τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι παλάτιον κλεύσας
 ἀπαχθῆναι, κουβικουλαρίους καὶ ἑτέρους τινὰς εἶναι εἰς ὑπουρ-
 γίαν αὐτῆς ἔδωκεν· ἦν καὶ τίτρα ἴσα μητρὶ, ποιῶν πᾶσαν θερα-
 πείαν αὐτῆς. μέλλων δὲ τελευτᾶν Μαυρίκιον τὸν ἐπὶ θυγατρὶ
 15 αὐτοῦ γαμβρὸν βασιλέα ἀνηγόρευσεν.

Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Μαυρίκιος Ἀρμένιος καὶ γαμ- D
 βρὸς αὐτοῦ ἔτη κ'. οὗτος γαμβρὸν ἔσχεν ὀνόματι Φιλιππικόν, ὃς
 ἔκτισε μονὴν ἐν Χρυσοπόλει ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. ὁ δὲ Μαυρίκιος
 τὴν τοῦ Φωκῆ τυραννίδα μαθὼν καὶ τὴν τοῦ λαοῦ ἐπανάστασιν
 20 φεύγων, μεσοῦσης νυκτὸς τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀποδυσάμενος
 καὶ ἰδιωτικὴν ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν εἰς δρόμωνα σὺν τῇ γυναικὶ
 αὐτοῦ καὶ τοῖς τέκνοις, καὶ μετὰ κινδύνου εἰς τὸν ἅγιον Ἀυτόνο-
 μον διασωθεὶς καὶ πρὸς τι φρούριον ὄχυρὸν σπεύδων καταφυγεῖν

2 ὃς ἔκτισε?

Post Iustinianum imperavit Iustinus ex sorore illius natus annos tredecim, imperatorum munificentissimus et fabricarum studiosissimus apparator. extra urbem palatium et portum in urbe extruxit: illi ab uxoris nomine Sophianis, huic Sophiae nomen dedit. aedificavit praeterea in orphanotrophio ecclesiam sanctorum apostolorum Petri et Pauli. tandem mala valetudine aeger et morti propinquus, patriarcha et senatu universo accito, Tiberium imperatorem creat.

Post Iustinum regnat Tiberius Thrax annos quatuor. hic uxorem Anastasiam Augustam proponit, Sophiam Iustini coniugem in palatium in portu Iuliani situm ablegat, cubiculariis et plerisque aliis constitutis, qui illi e servitio essent. eam semper quasi matrem veneratus nulli illius fovendae studio pepercit: cum occubiturus esset, Mauricium generum imperatorem proponit.

Post Tiberium Mauricius Armenius et Tiberii gener imperio praeest annos viginti. huius gener Philippicus monasterium a suo nomine apud Chryso-
 polim condidit. verum Mauricius Phocicae tyrannidis certior factus, populi rebellionem evitans media nocte vestem imperatoriam exuit, popularem induit, sicque in celocem una cum uxore et liberis ingressus non sine discrimine in sancti Autonomi templo salutem suam consulit, et cum in munitum oppi-

οὐκ ἴσχυσεν· αἰφνης γὰρ ἐπιτίθενται αὐτῷ σφοδρότατοι πόνοι καὶ ἄρθριτιδες ποδαλγίας καὶ χειραλγίας, ὥστε κεῖσθαι αὐτὸν ἀμετακίνητον. ὁ δὲ Φωκᾶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ δεχθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὰ βασιλεία.

P 174 Μετὰ οὖν Μαυρίκιον ἐβασίλευσε Φωκᾶς ὁ Καππαδόκης καὶ 5
 τύραννος ἔτη η'. ὁ δὲ γαμβρὸς αὐτοῦ Πρίσκοις μὴ φέρων ὄραν
 τοὺς ἀδίκους φόνους καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γινόμενα δεινὰ γράφει
 Ἑρακλείῳ στρατηγῷ ὄντι τότε ἐν Ἀφρικῇ, ὅπως ἀνέλθῃ μετὰ
 στόλου κατὰ τοῦ τυράννου· οὗ ἀνελθόντος καὶ πολέμου κροτη-
 θέντος ἠττᾶται Φωκᾶς ὁ ἀλιτήριος, καὶ κατασχεθεὶς καὶ τὰς 10
 χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ τοὺς ὤμους ἀκρωτηριασθεὶς καὶ τὰ
 αἰδοῖα ἐκτμηθεὶς καὶ κοντῷ ἀναρτηθεὶς, εἶτα καὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀποτμηθεὶς, τὸ λοιπὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ βοῦς λεγομένη
 ἀγορᾷ πυρὶ παρεδόθη.

B Μετὰ δὲ Φωκᾶν ἐβασίλευσεν Ἑράκλειος ἔτη λ', ὃν Σέργιος 15
 ἔστεψεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. ἐστέφθη
 δὲ ἅμα αὐτῷ ἡ μεμνηστευμένη αὐτῷ Εὐδοκία Ἀυγούστα τοῖς
 στεφάνοις τοῦ γάμου, ἁμοῦ αὐτοκράτορες καὶ νυμφίοι ἀναδειχθέν-
 τες. ἐφ' οὗ καὶ Χοσρόης ὁ Πέρσης ἐπόρθησε τὰ Ἱεροσόλυμα,
 καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησε, καὶ πλῆθος λαῶν ἤχμα- 20
 λώτευσεν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίοις ξύλοις, καὶ
 εἰς Περσίδα ἀνήγαγε. τοῦ δὲ Χοσρόου μετὰ χρόνους ἀναιρεθέν-
 τος πάλιν ἡ αἰχμαλωσία ἀνεκλήθη καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς
 ἰδίοις τόποις ἀποκατέστη. οὗτος οὖν ὕστερον ὑπ' Ἀθανασίου

dum confugere studeret, non potuit: subito namque vehementissimi dolores corripuere, podagraeque ac chiragrae cruciatibus oppressus est adeo ut in-
 motus procumberet. Phocas a populo exceptus in regiam appellit.

Post Mauricium Phocas Cappadox et tyrannus imperium invasit, annos octo. Priscus eius gener clades iniustas et scelerosa illius facinora non sustinens Heraclio, qui tunc Africanis exercitibus praeerat, scribit ut adversus tyrannum copias ducat. Heraclius dicto audiit, venit, commissoque proelio pestem illam rei publicae superat; capti manus ac pedes summitatesque humerorum abscinduntur. pudenda item ac caput amputatur; conto praefixum caput circumlatum est; trunci quod reliquum fuit in foro bovis concrematum.

Phocae successit Heraclius per annos triginta, a Sergio in aede sancti Stephani in palatio una cum Eudocia Augusta sponsa coronatus; nuptiarumque coronis imperatores simul et sponsi declarati sunt. ea tempestate Chosroes Persa Hierosolymis expugnatis veneranda illa loca succendit, multitudinem innumeram captivam cum patriarcha Zacharia et lignis pretiosis in Persidem adduxit. sed Chosroe post nonnullos annos mactato captivi illi in libertatem vindicati et vivifera crux proprio loco restituta est. imperator tandem ab

πατριάρχου τῶν Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ C
Σύρον ἀπατηθεὶς εἰς τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἐξεκλύσθη,
καὶ δὴ νόσω ὑδερικῇ περιπεσὼν καὶ δεινῶς τιμωρηθεὶς τέθνηκεν.

Μετὰ δὲ Ἡράκλειον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ
5 ἔτος α', ὃς φαρμάκῳ ὑπὸ τῆς ἰδίας μητριᾶς Μαρτίνης ἀναι-
ρεῖται.

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Ἡρακλωνᾶς ἡμα Μαρ-
τίνῃ μητρὶ αὐτοῦ μῆνας δ', ὃν ἡ σύγκλητος ἀπόσατο ῥινοκοπή-
σασα αὐτὸν τὴν τε Μαρτίναν γλωσσοτομήσασα καὶ ἀμφοτέρους
10 ἐξορίσασα.

Μετὰ δὲ Ἡρακλωνᾶν ἐβασίλευσε Κώνστας υἱὸς Κωνσταν- D
τίνου, ἔκγονος δὲ Ἡρακλείου, ἔτη κζ', ὃς Μαρτῖνον τὸν ἀγιώ-
τατον πάπαν Ῥώμης ἀγαγὼν ἀτίμως ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τὸ
ἐλέγχεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὸ μονοθέλητον αὐτοῦ δόγμα ἐξώρισεν ἐν
15 Χερσῶνι, καὶ Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν
δεξιὰν ἀπέτεμε χεῖρα, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις
καὶ δημεύσει καὶ ἐξορίαις κατεδίκασε διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. εἶτα
καταλιπὼν τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τὸ μισηθῆναι ὑπὸ τῶν
Βυζαντίων σφοδρῶς μετέστη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, ἔνθα
20 ἐν βαλανείῳ σηχόμενος μετὰ κύδου παρὰ Ἀνδρέου τινὸς κατὰ
κορυφῆς λαβῶν ἐτεθνήκει.

Μετὰ δὲ Κώνσταν ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ
ἔτη ιζ', ὃς καὶ Γερμανὸν τὸν γενόμενον πατριάρχην εὐνούχισεν, P 175

Athanasio Iacobitarum patriarcha et Sergio Syro Cpolitano deceptus in Mo-
notheletarum haeresim devolvitur. tandem aqua intercute miseris aerumnis
affectus morte poenas atroces dedit.

Post Heraclium Constantinus filius imperium gerit annum unum. veneno
a Martina noverca tollitur.

Post Constantinum Heraclonas cum Martina matre per menses quatuor
in imperio successit. eum senatus naso mutilatum, et Martinam resecta lin-
gua, regno eiecit extorresque egit.

Post Heraclonam in Constantem filium Constantini Heraclii nepotem
imperium devolutum est, quod gessit annos viginti septem. hic Martinum
sanctissimum Romanum pontificem Roma ignominiose Cpolim advectum,
quod eius sententiam, qua unam in Christo voluntatem asserebat, argueret,
solum vertere Chersonem iussit, et Maximi confessoris linguam manumque
dexteram ademit, et multos alios recte sentientium flagellis proscriptio-
ne exilioque non aliam ob causam multavit. deinceps Cpoli egressus, quod
magno in odio apud Byzantinos esset, Syracusas Siciliae migravit. ibi ab
Andrea nescio quo, dum in balneo lavatur, cado graviter capiti inflicto
necatur.

Post Constantem Constantinus filius imperium gessit annos septemdecim.
Germanum patriarcham, prius eius patre sublato, eviravit. dictus

ἀνελὼν τὸν αὐτοῦ πατέρα. ἐκλήθη δὲ Πωγωνάτος διὰ τὸ ἀγένειον ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐκδίκησιν καὶ ἐπανελθεῖν μετὰ πύγωνος. τοὺς δὲ δύο ἀδελφοὺς αὐτοῦ Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον ἐρινοτόμησεν ὡς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀναγορευομένους, αὐτοῦ τοῦτο μὴ θέλοντος. ἔστειπε δὲ Ἰουστινιανὸν υἱὸν αὐτοῦ⁵ συμβασιλεύειν αὐτῷ. ἐν δὲ τῷ ἰγ' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας σύνοδον οἰκουμενικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνήθροισε τῶν ῥο' ἁγίων πατέρων κατὰ Θεοδώρου τῆς Φιλαρῆ ἐπισκόπου, Ὀνωρίου Β' Ῥώμης καὶ Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σεργίου τε καὶ Πύρρου καὶ Παύλου καὶ Πέτρου Κωνσταντινουπόλεως γεγονότων ἐπισκόπων¹⁰ καὶ καθ' ἑτέρων λεγόντων ἐν θέλημα καὶ μίαν ἐνεργεῖαν κατὰ τοῦ σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ ἀναθεματίσασα ἐξεφώνησε δύο θελήματα φυσικὰ ἡγῶν θελήσεις καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ἐνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπιδείκνυσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς δυσεντερία ληφθεὶς ἀπεβίω. 15

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ἰ', ὃς τὸν Ἰουστινιανοῦ λεγόμενον τρίκλινον ἐν τῷ παλατίῳ ἔκτισεν. ὕστερον δὲ ὑπὸ Λεοντίου ῥινοτμηθεὶς ἐξωρίσθη ἐν Χερσῶνι.

C Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Λεόντιος ἔτη γ', ὃς τὸν²⁰ πατρίκιον Ἰωάννην μετὰ Ῥωμαϊκοῦ στόλου κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκπέμπει ἐν Ἀφρικῇ· ὃς τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος καὶ τὴν Ἀφρικὴν ἐλευθερώσας εἰς βασιλεία ἐπορεύετο. ἀλλ' ὁ στρατὸς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων εἰς βουλὴν πονηρὰν ἐκτραπεῖς, καὶ τὸν

est Pogonatus, quod imberbis ad ulciscendam necem patris in Siciliam profectus promissa barba redierit. duos fratres, tanquam eos qui a populo imperatores eo abnuente proclamarentur, naso mutilavit, et filium Iustinianum corona condecoravit, ut simul cum eo imperaret. anno decimo tertio eius imperii generalis synodus apud Cpolim 170 patrum congregata est adversus Theodorum Pharanum episcopum, Honorium Romanum, Cyrum Alexandrinum, Sergium Pyrrhum Paulum et Petrum Cpolitano, aliosque, qui unam in Christo voluntatem atque operationem affirmabant, quos anathemate feriit, duasque naturales voluntates et duas naturales operationes in uno Christo deo nostro esse demonstrarique publicavit. imperator viscerum morbo correptus animam exhalavit.

Post Constantinum imperium administravit Iustinianus annum unum. triclinium quod dicitur Iustiniani in palatio condidit. tandem a Leontio praecisis naribus Chersonem solum vertere cogitur.

Post Iustinianum Leontius imperio praefuit annos tres. Ioannem patricium cum Romanorum classe adversus Agarenos in Africam mittit, qui hostibus fuis Africaque in libertatem vindicata redux sese domum recipiebat. sed exercitus malo primatum consilio in animum solutum ac liberum versus

πατρίκιον Ἰωάννην φονεύσας, καὶ τὸν βασιλέα ἀναθεματίσας, Ἀψίμαρον δρουγγάριον τῶν Κιβυρραιωτῶν βασιλέα ἀηγόρευσαν, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσαντες, ὃς διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν πό-
 5 τως προδοσίας γενομένης ἐν τῇ πόλει εἰδελθὼν καὶ τὸν Λεόν-
 5 τιον χειρωσάμενος καὶ ῥινοκοπήσας ἐν τῇ μονῇ τῶν Δαλμάτων D
 περιώρισεν.

Μετὰ δὲ Λεόντιον ἐβασίλευσεν Ἀψίμαρος ὁ καὶ Τιβέριος
 ἔτη ζ'. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ παρὰ Λεοντίου ῥινοκοπηθεὶς ἐκ
 Χερσῶνος λάθρα τινὰς ἀναλαβόμενος ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὸ στόμιον
 10 τοῦ Ἰστρου, καὶ διασωθεὶς ἀπέστειλε πρὸς Τέρβελον τὸν Βούλ-
 γαρον δοῦναί οἱ συμμαχίαν τοῦ κρατῆσαι τῆς προγονικῆς βασι-
 λείας. ὁ δὲ οὐ μόνον συμμαχίαν ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἐπιδέδωκε, σὺν
 αὐτῷ ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν παραγενόμενος. εἰσῆλθεν οὖν Ἰου-
 15 στινιανὸς σὺν ὀλίγοις ὁμοφύλοις διὰ τοῦ ἀγωγῶ προδοσίᾳ τινῶν
 15 ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν τὴν λεγομένην
 δι' αὐτὸν δευτέραν, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς παλατίοις τῶν P 176
 Βλαχερνῶν· ὅπερ μαθὼν ὁ Ἀψίμαρος εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει,
 λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ πολλὰ χρήματα. ὁ οὖν Ἰουστινιανὸς τὸν τε
 Λεόντιον καὶ Ἀψίμαρον τὸν μὲν τῆς βασιλείας τὸν δὲ τῆς φυλακῆς
 20 ἔξαγαγόν, καὶ ἀμφοτέρους τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὑποθεῖς, ἐν τῷ Ἰπ-
 ποδρομίῳ κεφαλικῶς αὐτοὺς ἐτιμωρήσατο.

Μετὰ δὲ Ἀψίμαρον ἐβασίλευσε πάλιν Ἰουστινιανὸς ἔτη ζ',
 δῶρα πολλὰ τῷ Τέρβελι δοὺς καὶ χώραν Ῥωμαϊκὴν τὴν λεγομέ-

Ioannem patricium obtruncat, imperatorem anathemate ferit, Apsimarumque Cibyrraeotarum drungarium, quem Tiberium mutato nomine dici voluit, imperatorem declarat. Tiberius per portam quae apud Blachernas est, proditores nactus, urbem ingressus Leontium captum et naribus mutilatum in Dalmatarum monasterio ablegat.

Post Leontium Apsimarus, Tiberius dictus, imperium occupat annos septem. porro Iustinianus opera Philippici naribus truncatus Chersone clanculum, nonnullis secum devectis, ad fauces Istri navigat. cum pervenisset ad Terbelum Bulgarorum ducem, rogatum mittit ut sibi ad paternum avitumque imperium recuperandum auxilia suppeditaret. Terbelus non auxilia modo sed suam ipse operam praestat, ad principem urbium usque progressus. Iustinianus itaque paucis amicis consilio suo credito, cum iisdem per aquaeductum, nonnullorum civium proditione, furtim aditum in urbem sibi parat, nec longius a sancta Anna, cui secundae propter ipsum nomen fuit, abiit, sedemque in aedibus Blachernensibus collocavit. eo cognito Apsimarus Apolloniadem cum magna vi pecuniarum aufugit. verum Iustinianus Leontium et Apsimarum, hunc imperio pulsum, illum carceribus extractum, pedibus conculcatos inter ludos Circenses poena capitis multavit.

Post Apsimarum rursus Iustinianus imperium administrat annos septem. Terbelo referens gratiam munera misit ingentia, eumque Romana illa re-

νην νῦν Ζαγόρια. Ἡράκλειον δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς συνα-
B σπιζομένους αὐτῷ ἀνεσχολόπισεν. Καλλίνικον δὲ τὸν πατριάρχην
 τυφλώσας ἐν Ῥώμῃ ἐξώρισεν· ἀνθ' οὗ προεβάλετο Κυριακὸν τὸν
 ἐν τῇ νήσῳ Ἀμάστριδος ὄντα ὡς προαγορεύσαντα αὐτῷ τὴν τῆς
 βασιλείας ἀποκατάστασιν. Χερσωνίταις δὲ μνησικακῶν ἀπὸ τῆς 5
 ἐξορίας στόλον ἐξώπλισεν κατ' αὐτῶν, καὶ ἀπέστειλε τῷ πατριάρχῳ
 Μαύρῳ τοῦτον ἐγγχειρισάμενος. οἱ δὲ τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν καθύ-
 βρισαν, τὸν δὲ ἐκείσε ἐξόριστον ὄντα ὑπὸ Ἀψιμάρου Φιλιππικόν,
 υἱὸν Νικηφόρου πατρικίου, βασιλέα θᾶπτον ἀνηγόρευσαν. ὅπερ
 γνοὺς ὁ τύραννος Ἰουστινιανός, καὶ ἐπὶ πλείον θυμωθεὶς καὶ 10
C φοβηθεὶς, ἀνῆλθε μέχρι Σινώπης ἀκριβέστερον περὶ τούτου μα-
 θησόμενος. τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ σὺν στόλῳ καταλαβόντος Ἰουστι-
 νιανὸς πρὸς τὸν Δημήτριον ἀπέδρα, καταλειφθεὶς ὑπὸ πάντων·
 ὃν αὐτίκα Φιλιππικὸς χειρωσάμενος ἀνείλεν αἰσχυρῶς, καὶ τὴν κε-
 φαλὴν αὐτοῦ τοῖς Σκύθαις ἐξέπεμψεν. ἀναιρεῖ δὲ καὶ Τιβέριον 15
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Φιλιππικὸς ὁ καὶ Βαρ-
 δάνης ἐτη β'. ὃν Γεώργιος πατρικίος, ὃ ἐπίκλην Βόραφος, καὶ
 Θεόδωρος πατρικίος ὁ Μύξης μετὰ ταξιωτῶν αἰφνης ἐκ τῆς Θρά-
D κης ἐλθόντες καὶ εἰσπηδήσαντες ἀρπάζουσι καὶ εὐθὺς τυφλοῦσι, 20
 καὶ τῇ ἐπαύριον συναχθέντος τοῦ λαοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
 ἔστησαν Ἀρτέμιον πρωτασηκρήτην.

Μετὰ δὲ Φιλιππικὸν ἐβασίλευσεν Ἀρτέμιος ὁ καὶ Ἀναστά-

gione quam nunc Zagoriam vocant donavit. Heraclium Apsimari fratrem, et omnes qui cum eo consenserant, suspendio affecit. Callinicum patriarcham oculis privatum Romam in exilium egit, et loco illius Cyriacum in insula Amastri degentem, quod imperii recuperationem praedixisset, patriarcham Cypolitanum creavit. adversus Chersonitas, eorum in se dicteria ac contumelias, cum imperio deiectus apud illas viveret, animo volvens, classem, cui patricium Maurum praefecit, instrui pararique iussit. Chersonitae Iustiniani freno excusso Philippicum ibi Apsimari iussu exulantem, Nicephori filium, cito et cursim imperatorem pronuntiant. de eo Iustinianus certior redditus magis ac magis furore excanduit, metuque exterritus Sinopem usque procedit, ut res omnes accuratius rescisceret. verum Philippico cum classiarum militibus ad urbem citius delato, Iustinianus a suis omnibus desertus ad Demetrium se contulit. illum captum Philippicus confestim ignominioseque neci tradit, et caput eius Scythis misit. Tiberium quoque illius filium obtruncat.

Post Iustinianum Philippicus, qui Bardanes etiam dicebatur, imperavit annos duos. illum Georgius patricius, cognomento Boraphus, et Theodorus patricius Myxa cum armatorum militum manu repente ex Thracia irruentes arreptum statim excaecant, et die sequenti convocata multitudine in magna ecclesia Artemium protasecretum imperatorem denuntiant.

Post Philippicum imperium tenuit Artemius, Anastasius etiam dictus,

σιος ἔτη β', ἐφ' οὗ καὶ Γερμανὸς ἐκ τῆς μητροπόλεως Κυζίκου
 μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν πατριάρχης. ὁ δὲ κατὰ τῶν
 Ἀγαρηνῶν παρ' αὐτοῦ σταλείς στόλος στασιάζας καὶ τὸν βασιλέα
 ἀνασκάψας καὶ τὸν οἰκεῖον ἄρχοντα ἀνελὼν ἀνήρχετο κατὰ τῆς
 5 βασιλίδος πόλεως. ἐλθόντες δὲ ἐν τῷ Ἀτραμύτιῳ εὗρον ἐκεῖσε
 Θεοδόσιον ἐκλήπτορα τῶν δημοσίων φόρων, ἄνδρα δυσσεβῆ καὶ
 ἀπράγμονα, καὶ ἀνηγόρευσαν αὐτὸν βασιλέα· ὃς ἐπὶ τὰ Θρακῶα P 177
 περάσας μέρη ἐν ὄχλῳ βαρεῖ τὴν πόλιν καταλαμβάνει, καὶ διὰ
 τῆς τῶν Βλαχερνῶν πόρτης εἰσῆει. ὁ δὲ Ἀρτέμιος ἐν Νικαίᾳ
 10 φυγῶν, λόγον τε ἀπαθείας λαβῶν, τὸ μοναδικὸν περιεβάλετο
 σχῆμα· ὃν Θεοδόσιος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξώρισεν. Λέων δὲ ὁ καὶ
 Ἰσαυρος καὶ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς ὑπερμαχῶν Ἀρτεμίου οὐχ
 ἵπετάγη Θεοδοσίῳ.

Μετὰ δὲ Ἀρτέμιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος ὁ Ἀτραμυτηνὸς
 15 ἔτη β', ἐφ' οὗ Λέων ὁ Ἰσαυρος ὑπὸ Μαισάβα τοῦ τῶν Σαρα-
 κηνῶν ἀρχηγοῦ συγκρατηθεὶς καὶ παρὰ πάντων εὐφημηθεὶς μετὰ
 πλείστου στρατοῦ καταλαμβάνει τὴν Χρυσόπολιν. ὁ δὲ Θεοδό- B
 σιος λόγον ἀπαθείας παρ' αὐτοῦ λαβὼν παρεχώρησεν αὐτῷ τῆς
 βασιλείας, κληρικὸς σὺν υἱῷ γενόμενος. τὸν αὐτὸν δὲ φασιν οἱ
 20 ἱστορικοὶ καὶ χρυσογράφον εἶναι, καὶ γεγονέναι ἐπίσκοπον Ἐφέσου
 ὑπ' αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἰσαυρος ὁ καὶ Κό-
 νων ἔτη κέ', πολλὰ κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐνδειξάμενος διὰ τὴν

7 ἀπηγόρευσαν vulgo

annos duos. sub eo Germanus ex metropoli Cyzici in Cpolitnam sedem
 translatus est. classis, quam ipse contra Agarenos expedierat, seditione
 facta imperium Artemio abrogant, ducem suum interficiunt, sicque in domi-
 nam urbium gressus dirigunt. cum Adramyttum pervenissent, Theodosium
 publicorum vectigalium exactorem, virum impium rusticumque, abreptum
 imperatorem creant. hic cum in Thracias oras traiecisset, seditiosam civi-
 tatem per Blachernarum portam ingreditur. Artemius Nicaeam fugiens et
 securitate promissa habitum monachi induit; quem Theodosius Thessalonicae
 exulare iussit. caeterum Leo Isaurus Orientalium dux pro Artemio propu-
 gnans Theodosio obedire noluit.

Post Artemium Theodosius Atramyttenus imperium regit annos duos.
 sub eo Leo Isaurus a Malsava Saracenorum principe seductus, et ab omni-
 bus imperator salutatus, ingenti copiarum vi Chrysopolim occupat. caete-
 rum Theodosius imperium cessit Leoni, a quo cum se in posterum tuto vi-
 tam agere posse promissum accepisset, clericorum se albo una cum filio
 ascripsit. eundem et chrysographum fuisse, et episcopum Ephesinum crea-
 tum ab eodem, historia proditum est.

Post Theodosium imperium invasit Leo Isaurus, qui et Cono, annos vi-
 ginti quinque. hic multis damnis malisque Christianos affecit, ut veneran-

τῶν ἁγίων εἰκότων καθάρσει. ἔστειπε δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. καὶ νόσῳ δυσεντερίας ὁ παμμίαιρος καὶ ἀλάστορ περιπεσὼν τὴν ψυχὴν ἀσχυρῶς ἀπέροηξεν.

C Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λδ', ἐκ δεινοτάτου λέοντος ποικιλωτάτη πάρδαλις, ἐκ σπέρματος ὕφως ἀσπίς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος, ὁ ἐκ Δαν Ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν ἅμα καὶ δυσσέβειαν διαδεξάμενος πλεῖον καὶ μᾶλλον ἐκ Θεοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ πάντων τῶν ἁγίων δίστατο. ἀλλ' ἀσχυρῶς καὶ οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπορρήξας θνήσκει ψυχῇ καὶ σώματι, βοῶν ὀδυνηρῶς καὶ λέγων "ζῶν πυρὶ 10 παρεδόθην διὰ τὴν Θεοτόκον Μαρίαν. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν τιμάσθω καὶ ἀνυμνείσθω ὡς Θεοτόκος ἀληθῆς οὔσα."

D Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν ὁ ἐκ τῆς Χαζάρου υἱὸς αὐτοῦ Λέων ἔτη ε'. ἔστειπε δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. ὁ οὖν Λέων λιθομανῆς ὑπάρχων ἠρώσθη τοῦ στέμματος Μαυρι-15 κίου, καὶ λαβὼν ἐφόρεσεν αὐτὸ καὶ προῆλθεν. ὅθεν ἀπηνθρακώθη δεινῶς ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ σφοδροτάτῳ πυρετῷ συνεχόμενος ἐτελεύτησε, τῆς ἱεροσυλίας ἐπίχειρα κομισάμενος.

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιζ', ἐφ' οὗ τὸ τῆς εὐσεβείας δόγμα ἔλαβεν ἀρχὴν παρρησιᾶ-20 ζεσθαι καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πλατύνεσθαι. μετὰ δὲ τῆς μητρὸς P 178 αὐτοῦ Εἰρήνης ἐβασίλευσεν, ἥτις καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς

darum imaginum cultum aboleret. filium suum Constantinum imperatorem proposuit. verum haec flagitiosissima execrandaque rei publicae pestis viscerum morbo correptus ignominiose vitam abiecit.

Leoni successit Constantinus filius in administratione imperii per annos triginta quattuor, ex horrendissimo leone versutissimus pardus, ex semine serpentis aspis dira et fulmineus serpens, ex Dano Antichristus. hic paterni imperii atque impietatis heres magis ac magis cultum divinum, dei matris gloriam sanctorumque omnium aversabatur. sed hic quoque turpi leto animam profudit, cum corpore extincto anima quoque aeterno supplicio condemnata. ideo vivus miserabiliter eiulans maerensque conquerebatur. "vividus igni traditus sum propter deiparam Mariam. sed ab hoc tempore in honore ac veneratione esto, cum vere deipara sit."

Constantinum secutus est in imperio Leo ex Chazara filius per annos quinque. is filium Constantinum coronavit. verum cum gemmarum ardore nimio insaniret, ad coronam Mauricii studio inflammato raptus est, ablataque ab ecclesia exornatus in publicum prodiit. hinc caput illius carbuncolorum vehementissimo morbo exarsit, ipse rabidissime haerenti feбри iactatus vitae finem posuit, sacrilegii poenis persolutis.

Leoni Constantinus filius successit, tenuitque imperium annos septemdecim. sub eo verae pietatis dogmata radicibus actis propagari verbumque dei laxius numerosiusque dilatari coepit. cum matre Irene imperium admi-

ἀρθὲν στέμμα πάλιν τῇ ἐκκλησίᾳ προσήνεγκεν ἐπικαλωπίσασα διὰ μαργαριτῶν. ἐφ' ὧν χειροτονεῖται πατριάρχης Ταράσιος ὁ ἀπὸ ἀσηκητῶν. γέγονε δὲ καὶ ἡ ἑβδόμη σύνοδος τῶν τν' ἁγίων πατέρων συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον κατὰ τῆς πρώην 5 ἀθέσμως συναθροισθείσης παρὰ Κωνσταντίνου ἐφ' ὕβρει καὶ καταστροφῇ τῶν ἁγίων εἰκόνων. ἀναθεματίσασα δὲ τοὺς ταύτης ἑξάρχους, τὴν τε τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἀρχαίαν παραδεδομένην τῇ ἐκκλησίᾳ τιμὴν ἀνανεώσασα, ὥρισε παραπλησίως ταῦτα τῷ σταυρῷ προσκυνεῖσθαι. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος κατὰ Ἀράβων ἐξεληθὼν B
10 καὶ ὑποστρέψας ἐν τῷ παλατίῳ κρατηθεὶς παρὰ τῶν μεγιστάνων τυφλοῦται βουλῇ τῆς αὐτοῦ μητρὸς Εἰρήνης, ἣτις μετὰ ταῦτα ἐκράτησε τῆς βασιλείας ἔτη ε'.

Μετὰ δὲ Εἰρήνην ἐβασίλευσε Νικηφόρος ὁ ἀπὸ γενικῶν ἔτη ἡ', ἔστεψε δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σταυράκιον. ἐφ' οὗ Ταράσιου 15 τελευτήσαντος Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος χειροτονεῖται. ὁ δὲ βασιλεὺς Νικηφόρος κατὰ Βουλγάρων ἐστρατεύσας ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεῖται.

Μετὰ δὲ Νικηφόρον ἐβασίλευσε Σταυράκιος υἱὸς αὐτοῦ ἔτος α' καὶ μῆνας β'.

Μετὰ δὲ Σταυράκιον ἐβασίλευσεν ὁ εὐσεβέστατος Μιχαὴλ C
20 καὶ γαμβρὸς αὐτοῦ, ᾧ Παγγαβὲ ἦν ἡ προσηγορία, ἔτος α' καὶ μῆνας θ', στεφθεὶς ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου.

Μετὰ δὲ Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἀρμένιος, ὁ καὶ παραβύτης γεγὼνὸς ὕστερον, ἔτη ζ' καὶ μῆνας ε', στεφθεὶς ὑπὸ Νι-

nistravit. ea coronam a marito sublatam unionibus exornatam rursus ecclesiae restituit. sub his Tarasius a secretis patriarcha eligitur, et septima tregentorum quinquaginta sanctorum patrum apud Nicaeam secundum congregatorum synodus, adversus primam contra ius fasque a Constantino in contumeliam abolitionemque sacrarum imaginum coactam celebrata, illius auctores anathemate feriit, et venerandarum imaginum antiquo avitoque honore in ecclesia restituto eas quemadmodum et crucem adorari decrevit. Constantinus porro cum in Arabas exercitum duxisset, regressus in palatium a primatibus consilio matris Irenes oculis privatur; quae post eum imperium tenuit annos quinque.

Post Irenem imperavit Nicephorus ex genicis annos octo: is Stauracium filium coronavit. eius imperio Tarasio vita functo sanctissimus Nicephorus eligitur. imperator a Bulgaris, adversus quos duxerat exercitum, obtruncatur.

Post Nicephorum Stauracius filius imperium rexit annum unum et menses duos.

Stauracio successit piissimus Michael Nicephori gener, cognomento Rangabe. imperavit annum unum menses novem, a Nicephoro patriarcha coronatus.

Michaelem secutus est Leo Armenius, qui postea perduellis fuit; imperavit annos septem menses quinque. coronatur a Nicephoro patriarcha,

κηφόρον πατριάρχου, βεβαιώσας πρότερον ἐγγράφως περὶ τῆς
 ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας, ἦν ὕστερον ἀθετήσας καὶ κατὰ τῶν ἁγίων
 εἰκόνων λυττήσας ὁ παμβέβηλος τὸν τε ἁγιώτατον Νικηφόρον
 ἐξώρισεν καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν τῆς εὐσεβείας προμάχων μυρίοις
 δεινοῖς περιέβαλεν. ὃν ἡ θεία δίκη μετήλθεν κατὰ τὴν ἑορτὴν 5
 τῶν γενεθλίων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἔνδον τοῦ ναοῦ μεληδὸν κατα-
 D κοπέντα καὶ οὕτω τὴν ἀνόσιον αὐτοῦ καὶ ἀθλίαν ψυχὴν ἀπορ-
 ρήξαντα.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐβασίλευσε Μιχαὴλ ὁ Ἀμορραῖος ἔτη η' καὶ
 μῆνας θ', ἔστειπε δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεόφιλον· ὃς ὕστερον 10
 ἐκ δυσουρίας καὶ τῆς τῶν νεφρῶν ἀλγηδόνης κακῶς ἀπηλλάγη τοῦ
 ζῆν. ἔσχε δὲ τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μετὰ
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ Εὐφροσύνης.

Μετὰ οὖν Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ
 νέος Βαλτιάσαρ, τῶν ἁγίων ὑβριστῆς καὶ καθαιρετῆς καὶ βέβηλος, 15
 ἔτη ιβ' καὶ μῆνας γ', καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ἡ δὲ τούτου
 μήτηρ Εὐφροσύνη ἐκουσίως κατελθοῦσα τοῦ παλατίου ἐν τῇ μονῇ
 αὐτῆς, ἧ ἐπώνυμον τὰ Γάστρια, ἠσύχαζεν. αὐτὸς δὲ στέφει τὸν
 P 179 υἱὸν αὐτοῦ Μιχαὴλ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, οὗ δυσεντερικῆ νόσῳ,
 ὡς εἴρηται, κακῶς καὶ ἀθλίως τὴν ψυχὴν ἀπορρήξαντος ἀπεκομί- 20
 σθη τὸ δύστηνον αὐτοῦ σῶμα εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Μετὰ δὲ Θεόφιλον ἐβασίλευσε Μιχαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ λε-
 γόμενος Μεθυστής, σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Θεοδώρᾳ ἔτη ιδ', μόνος

cum prius scripto rectam de fide sententiam confirmasset; quam postmodum violavit, et adversus imagines vir contumacissimus rabide desacvens sanctissimum Nicephorum solum vertere iussit, et plurimos alios verae pietatis adsertores innumeris malis afflixit. sed divino tandem iudicio poenas, quas meruit, dedit: ipso enim nativitatis nostri servatoris die in templo discerptus in membra impiam ac miseram animam exhalavit.

Post hunc Michael Amorraeus regnavit annos octo et menses novem. filium Theophilum coronavit. tandem urinae difficultatibus renumque doloribus malus male periit. illi in imperio successere Theophilus filius cum matre Euphrosyna.

Post Michaelem imperium administravit Theophilus filius, novus Baltasar, in res sacras iniuriosus ac facinorosus, moribus profligatissimis, annos duodecim, menses tres. dysenteria excessit. mater eius Euphrosyna sponte palatio cedens in monasterium proprium, quod Gastria cognominatum, sese recepit; ibi quieti operam dabat. imperator Michaelem filium in magna ecclesia imperatorem coronat. verum, ut dictum est, dysenterico morbo male ac miserabiliter extincti infelix cadaver in templum sanctorum apostolorum delatum est.

Post Theophilum imperavit Michael filius Methystes, hoc est temulentus, dictus, cum matre Theodora annos quattuordecim, solus annos decem,

δὲ ἔτη *ι'*, οὖν τῷ Βασιλείῳ δὲ ἔτος *α'* καὶ μῆνας *δ'*· ὅς τὴν πα-
 τρώαν βασιλείαν διαδεξάμενος, τὴν Θεοστυγῆ αὐτοῦ αἵρεσιν ἀπο-
 σειςάμενος τὴν ἔκπαλαι Θεοφιλῆ καὶ ὀρθὴν πίστιν ἀνεκέρυξε καὶ
 τὸν ἐν ἀγίοις Μεθόδιον πατριάρχην προεβάλετο. τούτου δὲ πρὸς
 5 κύριον ἐκδημήσαντος χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ Ἰγνάτιος υἱὸς Μι- B
 χαῆλ τοῦ κουροπαλάτου, ὃν ὁ Καῖσαρ Βάρδας, ὡς παρ' αὐτοῦ
 ἐλεγχόμενος ἐπὶ τινὶ μύσει παρ' αὐτοῦ πραττομένῳ, βία τῆς ἐκ-
 κλησίας ἐξέωσεν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ χειροτονεῖ πατριάρχην τὸν Φώ-
 τιον. ὁ δὲ Μιχαῆλ ἀναιρεῖται βουλῇ Βασιλείου.

10 Βασίλειος ὁ Μακεδών, ὁ λεγόμενος Κεφαλαῦς, ἐβασίλευσε
 μετὰ Μιχαῆλ μὲν ἔτος *α'* καὶ μῆνας *δ'*, μόνος δὲ ἔτη *ιθ'*. οὗτος
 Φώτιον τοῦ θρόνου ἐξεώσας ὡς ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν τοῦ
 Μιχαῆλ φόνον, προεχειρίσατο τὸν ἐν ἀγίοις Ἰγνάτιον πατριάρχην
 τὸ δεύτερον. τούτου δὲ τελευτήσαντος πάλιν Φώτιος προχειρίζε-
 15 ται. τοῦτον τὸν βασιλέα ἐξελεθόντα πρὸς τὸ κνηγῆσαι καὶ ἔλα- C
 φον παμμεγέθη ἀναφανείσάν ποθεν καταδιώκοντα, ἐπιστραφεῖσα
 ἦρε τοῦτον μετὰ τοῦ κέρατος αὐτῆς τοῦ ἵππου ἐκ τῆς ζώνης·
 φθάσας δὲ τις καὶ σπάθη τὴν ζώνην ἐκκόψας ἐρρύσατο αὐτόν.
 ἐκ τοῦ τοιοῦτου οὖν τῆς ἐλάφου σπαράγματος νοσηλευθεὶς τε-
 20 λευτῶ, Λέοντα καταλιπὼν αὐτοκράτορα καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν
 Ἀλέξανδρον.

Ὁ δὲ Λέων ἐβασίλευσεν ἔτη *κ'* καὶ μῆνας *η'*. Στέφανος
 δὲ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς κληρικὸς ὢν καὶ σύγγελλος ἦν μετὰ Φωτίου
 πατριάρχου, ἀνατρεφόμενος παρ' αὐτῷ καὶ παιδευόμενος. τὸν

cum Basilio annum unum menses quattuor. hic paterni imperii heres paterna
 eaque execranda haeresi de medio sublata, iam a suo principio piam re-
 ctamque fidem promulgat, sanctumque Methodium patriarcham designat. is
 cum in domino obdormisset, loco illius Ignatius Michaelis curopalatae filius
 sufficitur. illum Bardas Caesar, cum ab eo ob scelus, in quod provolveba-
 tur, reprehenderetur, vi ab ecclesia eiecit. eius in locum patriarcham Pho-
 tium substituit. Michael vero iussu Basili occiditur.

Basilius Macedo, cognomento Cephalas, cum Michaele imperium rexit
 annum unum menses quattuor, solus annos novemdecim. Photio, quod ab
 eo propter Michaelis caedem reprehenderetur, pulso, sanctum Ignatium se-
 cundo patriarcham designat. Ignatio mortuo rursus sufficitur Photius.
 tandem cum isset venatum, immanem cervam alicunde venientem perseque-
 batur. illa conversa imperatorem cornibus medium arreptum de equo proi-
 cit. interim quidam occurrens ense, cingulo perrupto, imperatorem peri-
 culo liberat. verum ex illa cervae laceratione in aegritudinem incidens vi-
 tam finit, Leone et fratre Alexandro imperatoribus propositis.

Leo imperavit annos viginti quinque et menses octo. Stephanus illius
 frater, clericorum syncellorumque albo ascriptus, apud patriarcham Pho-
 tium educabatur et scientiis erudiebatur. sed Photio nonnullas ob causas

οὖν Φώτιον διὰ τινος αἰτίας ὁ βασιλεὺς τοῦ θρόνου καταγαγὼν
 D Στέφανον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν πατριάρχην προβάλλεται. τούτου
 δὲ τῶν τῆδε μεταστάντος ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖται Ἀντώνιος ὁ ἐπι-
 λεγόμενος Καυλέας. ἡ δὲ Ἀυγούστα Θεοφανῶ τελευτᾷ βασιλεύ-
 σασα ἔτη ιβ'. ἀντ' αὐτῆς δὲ στέφει ὁ βασιλεὺς Ζωὴν τὴν θυγα-5
 τέρα Τζαούτζα, καὶ ἐδλογεῖται μετ' αὐτῆς. Ἀντωνίου δὲ τοῦ πα-
 τριάρχου τελευτήσαντος χειροτονεῖται Νικόλαος πατριάρχης, μω-
 στικὸς χρηματίσας τοῦ βασιλέως. οὗ διὰ τὸ μὴ συνθέσθαι τῇ
 τοῦ βασιλέως πολυγαμίᾳ βία τοῦ θρόνου καταβιβασθέντος, χει-
 ροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης Εὐθύμιος σύγκελλος, ὃν φασιν 10
 ἐκ θείας ἀποκαλύψεως τοῦτο δέξασθαι ὡς τοῦ βασιλέως βουλευο-
 μένου αἵρεσιν καὶ νόμον θεῖναι τοῦ μέχρι τριῶν μὲν ἀνδρῶν τεσ-
 P 180 σάρων δὲ γυναικῶν τὸν γάμον γίνεσθαι. στέφει οὖν ὁ βασιλεὺς
 [Λέοντα] τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. κοιλιακῶ δὲ νοσήματι
 περιπεσὼν τελευτᾷ προχειρισάμενος Ἀλέξανδρον τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, 15
 πολλὰ δεηθεὶς αὐτοῦ φυλάττειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον.

Ἀλέξανδρος οὖν ἐβασίλευσεν ἔτος α' καὶ ἡμέρας κθ' οὖν
 Κωνσταντίνῳ υἱῷ Λέοντος· ὃς ῥομφαίᾳ θεηλάτῳ πληγῆς αἵμα-
 τος πολλοῦ ἐκ τε τῶν ῥινῶν καὶ τῶν αἰδοίων ἐκφερομένου μετὰ
 δύο ἡμέρας κακῶς ἐτελεύτησεν, ἑύσας τὴν βασιλείαν Κωνσταν-20
 τίνῳ υἱῷ Λέοντος, καὶ ἐπιτρόπους αὐτῷ καταλιπών.

B Κωνσταντῖνος δὲ ὁ πρῶτος πορφυρογέννητος, τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ τελευτήσαντος Λέοντος παῖς ἔτι τυγχάνων (ἑβδομον γὰρ
 ἦν αὐτῷ τῆς ἡλικίας ἔτος) ὑπὸ Ἀλέξανδρον θεῖον αὐτοῦ ἐν τῇ

solio eiecto imperator Stephanum fratrem patriarcham creat. quo defuncto
 in locum eius sufficitur Antonius cognomento Cauleas. Augusta item Theo-
 phano cum regnasset annos duodecim, morbo extinguitur: in locum illius
 Zoem Tzautzae filiam imperator coronat, et ritu ecclesiae sacro sibi matri-
 monio iungit. cum ex hac vita decessisset Antonius, Nicolaus patricius,
 secretioris consilii senator, patriarcha eligitur. is cum pluribus imperatoris
 nuptiis adversaretur, throno extruditur, substituiturque Euthymius syncel-
 lus. eum divino consilio tantum munus subiisse tradunt, cum imperatori
 novam condere legem haeresimque suscitare in animo esset, ut videlicet nu-
 ptiae ad tertium usque virum, ad quartam vero uxorem protendi possent.
 interea Leo Constantinum filium imperatoria corona donat. tandem impera-
 tor coeliaco morbo correptus Alexandrum fratrem imperatorem designat,
 multis prius deprecatus ut Constantinum filium servaret incolumem, et sic
 moritur.

Alexander una cum Constantino Leonis filio annum unum et dies viginti
 novem regnavit; qui divina framea percussus, sanguine multo ex naribus
 pudendisque effluente, post duos dies leto malo emoritur, Constantino Leo-
 nis filio imperium necnon curatores relinquens.

Constantinus primus Porphyrogenneta, cum illius pater Leo diem obiis-
 set, puer adhuc (namque septimum aetatis annum agebat), ab Alexandro

βασιλεία καταλέλειπτο, ὑπὸ ἐπιτρόπους τελῶν. ἐβασίλευσεν οὖν
 σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ζωῆ τῇ Καρβωνοψίνα ἔτη ζ', ἅμα δὲ Ῥω-
 μανῶ πενθερῶ αὐτοῦ, ὧν ἐν ὑποταγῇ, ἔτη κέ', μονοκράτωρ ἔτη
 μ', ὡς εἶναι τὰ πάντα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη ξε'. ὃς τὴν οὐ-
 5 κείαν μητέρα ὡς ἐπιβουλεύουσιν Ῥωμανῶ διὰ πεφαρμαγμένων
 βρωμάτων φωρούσας, ταύτην μὲν τοῦ παλατίου καταβιβάζει, Ῥω-
 μανὸν δὲ τὸν Λεκαπηνὸν τὸν καὶ Ἀβύστακτον τῇ τοῦ Καίσαρος
 ἀξία τιμᾶ, εἶτα καὶ τῷ τῆς βασιλείας αὐτὸν στέφει διαδήματι.
 ὃς μετ' οὐ πολὺ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον διὰ τινων ἐπιβουλήν
 10 αὐτῷ κατασκευάζοντα μαθὼν καὶ προφύσεως λαβόμενος αὐτὸν C
 μὲν ὑποβιβάζει καὶ δεύτερον καθιστᾶ, ἑαυτὸν δὲ ἄγει εἰς τὸ ἔμ-
 προσθεν, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοφύλακτον τῷ
 πατριαρχικῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύει. ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας καὶ
 τὸ τοῦ Χριστοῦ ἄγιον ἐκμαγεῖον ἐξ Ἐδέσης ἐν Κωνσταντινουπόλει
 15 ἀνεκομίσθη. ἀλλ' ὕστερον τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν οἱ τούτου παῖ-
 δες τοῦ παλατίου καταγαγόντες ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ ἐξώρισαν,
 ἐνθα καὶ τελευτᾷ. οὗς πάλιν ὁ τούτου γαμβρὸς Κωνσταντῖνος,
 μήπως καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ ὅμοια διαπράξωνται λογισάμενος,
 ἀναρπάστους τοῦ παλατίου καταγαγὼν καὶ ἐν ταῖς πλησιαζούσαις
 20 νήσοις περιορίσας κληρικοὺς ἀπέκειρεν, σὺν αὐτοῖς βασιλεύσας D
 ἡμέρας μγ'. Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ Λέοντος υἱὸς ὁ πρῶτος πορ-
 φυρογέννητος τὰ ὑπουλα ἐκ μέσου περιελών, καὶ μόνος τὴν αὐ-
 τοκράτορα περιζωσάμενος ἀρχὴν τὸ δεύτερον, κατὰ τὸ θεῖον πά-
 σχα καὶ τῷ υἱῷ Ῥωμανῶ περιτίθησι διάδημα, Θεοφύλακτου τοῦ
 25 πατριάρχου τὰς εὐχὰς τελέσαντος. εὐνούχισε δὲ καὶ Ῥωμανὸν

avunculo in imperio relinquitur curatoribus obnoxius. imperavit itaque cum
 matre Zoe Carbonopsina annos septem, cum Romano socero, illius volun-
 tati asserviens, annos viginti quinque, solus annos quadraginta, ut imperii
 illius anni simul omnes fuerint sexaginta quinque. hic deprehensam matrem
 venenatis cibis vitae Romani insidiari regia pellit; Romanum Lecapenum,
 cui et Abastacto nomen, Caesaris dignitate exornat, deinceps et imperii dia-
 demate coronat. qui non multo post Constantinum imperatorem sibi insidias
 parare ab aliquibus edoctus, occasione arrepta de gradu deicit et secundo
 post se loco collocat, sibi primas arrogans; postea Theophylactum filium
 in sedem patriarchalem promovet. sub eius imperio sancta Christi imago
 Edessa Cpolim advehitur. tandem Romanus a propriis filiis palatio eiectus
 ad Proteum insulam exulatum mittitur, ubi excessit e vita; quos rursus illius
 gener Constantinus, ne contra se similia auderent, raptos e regia pellit, et
 in vicinis insulas ablegatos comis detonsis clericorum albo adscripsit, post-
 quam cum illis regnasset dies quadraginta tres. Constantinus itaque, Leo-
 nis filius et primus Porphyrogenneta, suspitione omni de medio sublata, et
 secundum solus imperio potitus, sacro die paschatis Romano filio, patriarcha
 Theophylacto preces fundente, diadema imponit, Romanumque Stephani

τὸν τοῦ Στεφάνου υἱόν, ἔτι δὲ καὶ Βασίλειον τὸν ἐκ δούλης Βουλ-
γάρας ἀποτεχθέντα Ῥωμανῶ τῷ γέροντι, Μιχαὴλ δὲ τὸν υἱόν
Χριστοφόρου τοῦ βασιλέως ἀπέκειρε κληρικόν. Θεοφύλακτος δὲ
ὁ πατριάρχης ἰγ' μὲν ἐτῶν ὡν ὅτε διάκονος ἐχειροτονήθη, ἰς' δὲ
ὅτε εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνεβιβάσθη θρόνον, ἐπ' ἔτη κγ' καὶ 5
P 181 ἡμέρας κέ κακῶς καὶ ἀναξίως ἀρχιμερατεύσας τὸν βίον κατέλιπεν·
ἀντ' αὐτοῦ δὲ προβάλλεται ὁ μοναχὸς Πολύευκτος. ἐπὶ τῆς τού-
του βασιλείας ἤχθη ἕξ Ἀντιοχείας καὶ ἡ τιμία χεὶρ τοῦ προδρό-
μου καὶ τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. οὗτος
σὺν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μονοκρατήσας, ὡς ἔφημεν, ἔτη ιε' 10
νόσω περιπεσὼν τελευτᾷ.

Μετὰ δὲ τὸν Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσε Ῥωμανὸς ὁ τούτου
υἱός, ὁ λεγόμενος παιδίον, ὃς νόσω περιπεσὼν ἐτελεύτησεν ἐτῶν
ὑπάρχων κδ', βασιλεύσας ἔτη γ' μῆνας δ' ἡμέρας ε'.

Μετὰ δὲ τὸν Ῥωμανὸν διαδέχονται τὴν βασιλείαν Βασίλειος 15
B καὶ Κωνσταντῖνος οἱ παῖδες αὐτοῦ σὺν Θεοφανοῖ τῇ μητρί, βα-
σιλεύσαντες μῆνας ε' σὺν Ἰωσήφ τῷ Βρίγγα τότε παραδυνα-
στεύοντι.

Μετὰ δὲ τούτους Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς βασιλεύει, στεφθεὶς
παρὰ Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου. εἶτα καὶ τὴν Θεοφανῶ νό- 20
μιμον γαμετὴν ἄγεται. ὃς καὶ μέρος τι τοῦ ἱματίου τοῦ βαπτι-
στοῦ Ἰωάννου εἰσήγαγεν ἐν τῇ πόλει, ὅπερ εὔρεν ἐν Βερροίᾳ.
ἤγαγε δὲ καὶ τὸν κέραμον τὸν ἔχοντα τὸ ἀχειρότευκτον ἐκτύπωμα
τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν εὔρεν ἐν Ἱεραπόλει,

filium eviravit, necnon et Basilium ex serva Bulgara Romano seniori proge-
nitum, et Michaellem Christophori filium ablata coma clericum fecit. verum-
tamen Theophylactus patriarcha annos natus tredecim diaconus ordinatur,
anno vero aetatis decimo sexto in patriarchale solium promovetur; per annos
viginti tres et dies viginti quinque male indigneque patriarchatu administrato
animam exhalat, et in eius locum sufficitur Polyeuuctus monachus. Con-
stantino imperante Ioannis praecursoris veneranda manus Antiochia advehi-
tur et corpus sancti Gregorii theologi. hic ergo Constantinus, ut fassi su-
mus, solus imperio administrato per annos quindecim in morbum incidens
diem obit.

Post Constantinum ad Romanum illius filium, qui et puer dicebatur,
imperium delatum est; qui morbo conflictatus ex hominum vita migravit, an-
norum viginti quattuor, imperii anno tertio, mense quarto, die quinto.

Post Romanum imperium accipiunt Basilius et Constantinus filii cum
Theophanone matre. imperarunt menses quinque cum Iosepho Bringa, qui
tum plurimum apud eum valebat.

His successit in imperio Nicephorus Phocas a Polyeuucto patriarcha co-
ronatus; qui et Theophanonem sibi legitimo matrimonio copulat, et parti-
culam vestis Ioannis baptistae Berroae inventam Cpolim asportavit. adve-
xit item tegulam, in qua erat imago Christi dei nostri, non humana arte nec

ταύτην πεπορθηκώς, καὶ τῶν τριχῶν τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου βόστρουχον ἓνα πεπιλημένον αἵματι. οὗτος βασιλεύσας ἔτη 5' φονεύεται ἐν τῷ παλατίῳ βουλῇ τῆς βασιλίσσης Θεοφανοῦς παρὰ C τοῦ Τζιμισκῆ καὶ τῶν αὐτοῦ συνωμοτῶν.

5 Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεύει Ἰωάννης ὁ Τζιμισκῆς, συμβασιλεύοντας ἔχων αὐτῷ Βασίλειον καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς υἱοὺς Ῥωμανοῦ. ἄγεται δὲ γυναικα Θεοδώραν τὴν ἀδελφὴν Ῥωμανοῦ, θυγατέρα δὲ τοῦ πορφυρογεννήτου Κωνσταντίνου. στέφεται δὲ τῷ τῆς βασιλείας διαδήματι παρὰ Πολυέκτου πατριάρχου, πρότερον αὐτῷ πεισθεὶς καὶ τοὺς Νικηφόρου ἀτόχειρας ἐκ μέσου ποιήσας, καὶ τὴν Θεοφανὸν τοῦ παλατίου καταβιβάσας καὶ ἐξορίσας, καὶ τὸν τόμον διαρρήξας ὃν ἐπὶ συγχύσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁ Φωκᾶς Νικηφόρος ἐξέθετο. μετὰ δὲ τὴν τούτου ἀναγόμενοι λ' ἡμέρας ὁ Πολυέκτος ἐπιβιόους κατέλυσε τὴν D 15ζωὴν, καὶ προχειρίζεται ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης Βασίλειος ὁ Σκαμανδρονός, ὃς ἐπ' αἰτίαις τισὶ διαβληθεὶς συνοδικῶς καθηρέθη. προεβλήθη δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀντώνιος ὁ Στουδίτης. ὁ δὲ Τζιμισκῆς βασιλεύσας ἔτη 5' καὶ ἡμέρας λ', φαρμάκῳ κατεργασθεὶς παρὰ Βασιλείου τοῦ παρακοιμωμένου, θνήσκει διαδόχους καταλιπὼν 20 Βασίλειον καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς παῖδας Ῥωμανοῦ.

Μετὰ οὖν τὸν Τζιμισκῆ κρατοῦσι τῆς βασιλείας Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνος ὁ πορφυρογέννητος ἔτη 7', ὧν ὁ μὲν Βασίλειος τὸν κ' ἦνε τῆς ἡλικίας χρόνον, τὸν ιζ' δὲ ὁ Κωνσταντῖνος. διὸ καὶ τὸ τῆς βασιλείας ὄνομα μόνον τούτων ἐχόντων πᾶσαν τὴν τῶν P 182

manu expressam, Hierapoli, dum urbem diripit, repertam, et capillorum Ioannis baptistae cincinnum unum, adhuc sanguine madidum. hic cum regnasset annos sex, consilio imperatricis Theophanonis a Tzimisce et coniuratis in palatio obtruncatur.

Post hunc imperium occupat Ioannes Tzimisce, quo cum simul imperabant Basilius et Constantinus Romani filii. Tzimisce sibi matrimonio copulat Theodoram Romani sororem, Constantini Porphyrogenneti filiam. a Polyucto patriarcha imperatoris insignibus donatur, cum prius illi obtemperasset Nicephorique parricidas de medio sustulisset, Theophanonem palatio eiecisset solumque vertere iussisset, tomum praeterea, quem Nicephorus Phocas, ut res ecclesiasticas transversas ageret, conscripserat, dilacerasset. post huius electionem cum triginta quinque tantum dies supervixisset Polyuctus vitam posuit: in locum eius successit Basilius Scamandrenus, qui nonnullorum criminum reus a synodo convocata pellitur, et Antonius Studita substituitur. Tzimisce cum imperasset annos sex et dies triginta, Basilii accubitoris insidiis veneno extinguitur, successoribus Basilio et Constantino Romani filiis.

Post Tzimiscem imperium tenuerunt Basilius et Constantinus Porphyrogenneta annos quinquaginta. Basilius aetatis annum vigesimum, Constantinus decimum septimum agebat. quapropter solo nomine erant impera-

πραγμάτων μεταχείρησιν Βασίλειος ὁ παρακοιμώμενος ἐνήργει, ὃς ἅμα καὶ τὴν τούτων μητέρα πέμψας ἀπὸ τῆς ὑπερορίας ἄγει εἰς τὰ βασίλεια. Νικολάου δὲ τοῦ Χρυσοβέργου ἐπὶ χρόνους ἰβ' καὶ μῆνας ἢ τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ λύσαντος τὴν ζωὴν, χειροτονεῖται Σισίνιος μάγιστρος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἱατρικῆς καὶ 5 νομικῆς τέχνης ἤκων εἰς τὸ ἀκρότατον. καὶ οὗτος δὲ ἐπὶ τρεῖς μόνους ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ποιμάνας ἐξέστη τῆς ζωῆς, καὶ προεβλήθη Σέργιος, ἡγούμενος ὢν τῆς μονῆς τοῦ Μανουὴλ καὶ τὸ γένος ἀναφέρων εἰς Φώτιον τὸν πατριάρχην, ὃς ἐπὶ κ' ὅλους 10 ἐνιαυτοὺς τὴν τοῦ Θεοῦ ποιμάνας ἐκκλησίαν πρὸς κύριον ἐξεδήμησε, καὶ προεβλήθη πατριάρχης Εὐστάθιος, πρῶτος ὢν τῶν πρεσβυτέρων τοῦ ἐν βασιλείοις ναοῦ. ἀνεκαίνισε δὲ ὁ βασιλεὺς Βασίλειος καὶ τὸν ἀγωγὸν Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως, ὡς ἂν ἔχοιεν οἱ ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἀφθονίαν ὕδατος. οὗτος αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ἀπεβίω, πρὸ τινῶν ἡμερῶν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς καὶ Εὐστα- 15 θίου τοῦ πατριάρχου ἀποθανόντος, οὗ διάδοχον ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιον μοναχὸν ἐποίησατο ἐκκλησιάρχην ὄντα ἐν τῇ τοῦ Στουδίου μονῇ. τοῦ οὖν βασιλέως Βασιλείου τελευτήσαντος καὶ ἐν τῷ κατὰ τὸ Ἑβδομον ναῷ τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου ταφέντος, ὁ 20 τούτου ἀδελφὸς Κωνσταντῖνος μόνος τὸ τῆς βασιλείας ἀνεδήσατο κράτος· ὃς ζήσας μὲν τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ὁ ἔτη, ἐπὶ τρεῖς δὲ ἐνὸς δέοντος μηνὸς αὐτοκράτωρ γεγονώς, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀπαγορευθεὶς ἀντ' αὐτοῦ βασιλεία προχειρίζεται Ῥωμανὸν τὸν Ἀργυρόν, συζεύξας πρότερον

tores, Basilius vero accubitor rem omnem pro libidine gubernabat. hic eorum matrem ab exilio in regiam revocavit. Nicolaus Chrysoverges per annos duodecim et menses octo rebus ecclesiasticis administratis obiit, illique succedit Sisinnius magister, vir insignis et medicae artis instructissimus et legibus exponendis nemini secundus. hic item per tres tantum annos rebus ecclesiae moderatis e corpore excessit, substitutusque est Sergius monasterii Manuelis abbas, qui genus ad Photium patriarcham referebat; qui ad viginti annos integros ecclesia dei gubernata de vita ad dominum migrat, eligiturque patriarcha Eustathius sacerdotum templi, quod in regia erat, primas. Basilius vero imperator Valentis imperatoris conductum restituit, ut Byzantinis aquae abundantius fluerent. is repentino morbo correptus cessit e vita. paucis vero diebus antequam moreretur, extremum obiit diem patriarcha Eustathius, cuius successorem Alexium monachum in Studitae monasterio ecclesiae praefectum designat. emortuo itaque imperatore Basilio, et in templo Ioannis evangelistae et theologi, quod in Hebdomo est, sepulto, Constantinus frater universam imperii provinciam in se contulit; qui cum annos septuaginta vixisset, trienatum mense minus solus imperasset, subito morbo arreptus desperatusque a medicis sui loco Romanum Argyrum impe-

αὐτῷ τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ζωὴν, ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐκου-
 σίως τὴν τρίχα κειραμένης διὰ τὸ κινδυνεύειν τὸν αὐτῆς ἄνδρα
 Ῥωμανὸν πηρωθῆναι παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ διὰ τοῦτο σὺν τῇ
 ὄψει καὶ τὴν βασιλείαν τῷ συζύγῳ χαρισσαμένης. οὕτως παρὰ
 5 πᾶσαν ἐλπίδα τὸν τῆς πηρώσεως κίνδυνον διαδράς ὁ βασιλεὺς D
 Ῥωμανὸς αὐτοκράτωρ ἅμα Ζωῇ τῇ τοῦ Κωνσταντίνου ἀναγορευέ-
 ται θυγατρὶ, οὐκ ὀλίγας ἀγαθουργίας ἅμα τῷ βασιλεῦσαι ποιή-
 σας. ἐξέκοψε δὲ καὶ τὸ ἀλληλέγγυον, ὃ παρὰ Βασιλείου τυπω-
 θέν ἐμελέτα μὲν ὁ Κωνσταντῖνος ἐκκόψαι, οὐκ ἔφθασε δέ. ἐπὶ
 10 τῆς τούτου βασιλείας καὶ Γεώργιος ὁ Μανιάκης τὴν Ἐδεσαν ἐλών,
 ἐν ταύτῃ εὐρῶν τὴν πρὸς Αὔγαρον πεμφθεῖσαν ἰδιόγραφον ἐπι-
 στολὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμανῷ ἐν
 Βυζαντίῳ ἀπέστειλεν. οὕτως νόσῳ χρονίᾳ βάλλεται καὶ τριχορ-
 ρυεῖ γέννυ τε καὶ τὴν κόμην, κατεργασθεὶς, ὡς φασιν, ὑπο
 15 Ἰωάννου ὄρφανοτρόφου· πρὸς γὰρ τὸν τούτου ἀδελφὸν Μιχαὴλ
 ἔρωτα δαιμονιώδη σχοῦσα ἢ βασιλῆς Ζωῇ, καὶ τούτῳ κρυφίως P 188
 συμμιγνυμένη, τὸν βυσιλέα φαρμάκοις οὐκ ὠκυμόροις ἀλλὰ σχο-
 λαιότατον καὶ βραδὺν ἐπάγουσι θάνατον κατειργάσατο· ὃς κατὰ
 τὴν μεγάλην πέμπτην κατὰ τὸ ἐν τῷ μεγάλῳ παλατίῳ βαλανεῖον
 20 λουόμενος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Μιχαὴλ τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ λουτροῦ
 οἰκτρῶς ἀπεπνήγη, βασιλεύσας ἔτη ε' καὶ μῆνας ε'. θάπτεται δὲ
 ἐν αὐτῇ τῇ παρ' αὐτοῦ νεουρηθείσῃ τῆς Περιβλέπτου μονῆ
 κατ' αὐτὴν τὴν ἁγίαν μεγάλην παρασκευήν.

ratores enuntiat, cum propriam filiam Zoem prius in matrimonio copulasset. uxor quippe Romani sponte comam posuerat, ut caecitatis periculum, quod marito ab imperatore imminabat, averteret. sic lumen oculorum imperiumque viro elargita est. hoc modo praeter spem omnem atque expectationem caecitatis periculo imperator Romanus ereptus, rerum omnium moderator cum Zoe Constantini filia salutatur, in ipso imperii exordio plerisque hominibus proficuis rebus perpetratis. abolevit et allelengyum, tributum scilicet, quod pauperum vice divites persolvebant, a Basilio institutum; id abolere quidem Constantinus in animo habuit, sed morte praeventus non potuit. sub eius imperio Georgius Maniaces Edessa direpta ad Abgarum epistolam domini nostri Iesu Christi manu exaratam, in ea inventam, imperatori Romano Byzantium transmisit. interim imperator lento morbo corripitur, capitis et barbae pilis defluentibus, a Ioanne pupillorum curatore circumventus. imperatrix etenim Zoe Michaelis Romani fratris amore mirum quantum insaniens, eiusque se clanculum libidinibus tradens, non rapido et veloci veneno sed blando torpentique laeserat. is ergo magna feria quinta in balneo apud magnum palatium se lavans, in ipso solio balnei a Michaelis sociis miserabiliter suffocatur, cum imperasset annos quinque et menses sex. sepelitur vero in eo quod ipse sub Peribleptae nomine, hoc est spectabilis, aedificaverat monasterio, ipso magnae parasceues die.

Ἡ Ζωὴ δὲ τὸν Παφλαγόνα Μιχαὴλ ἐπὶ τὸν βασιλεῖον ἰδρύ-
B σασα θρόνον ᾧ ἦθη μὲν ἀντὶ ἀνδρὸς καὶ βασιλέως δοῦλον καὶ διά-
 κονον ἔξειν, ἀπέβη δὲ ταύτη πάντα εἰς τοῦναντίον. ὁ δὲ βασιλεὺς
 δαίμονι ληφθεὶς καὶ ὑπὸ τούτου κατατεινόμενος, καὶ πάντα ποιῶν
 ὥστε ἐλευθερίαν τούτου εὔρειν, οὐδὲν ᾔνησεν· μᾶλλον γὰρ ἐπε-5
 τείνεται τὸ κακὸν συνεπιλαμβανομένης καὶ νόσου ὑδερικῆς. τῇ
 οὖν κατεχούσῃ νόσῳ ἐκτριχωθεὶς καὶ πάντοθεν τῆς οἰκείας ἀπο-
 γνοὺς σωτηρίας ἀποκίρεται παρὰ τοῦ μοναχοῦ Κοσμᾶ τοῦ Τζιν-
 τζιλουκίου, ὃς διὰ παντὸς συνῆν αὐτῷ καὶ ἐνουθέτει τὰ δέοντα,
 καὶ θνήσκει ἐν μετανοίᾳ καὶ ἑξομολογήσει, τὴν εἰς τὸν βασιλέα¹⁰
 Ῥωμανὸν ἁμαρτίαν ἀποκλαιόμενος, βασιλεύσας ἔτη ζ' καὶ μῆ-
 νας η'.

C Τοῦ δὲ Παφλαγότος Μιχαὴλ θανόντος τὸ πᾶν κράτος περιέ-
 στη εἰς κληρονόμον τὴν βασιλίδα Ζωὴν, ἣ τὸν τοῦ βασιλέως ἀνε-
 ψιὸν καὶ ὁμώνυμον, Καίσαρα ὄντα καὶ δραστήριον δοκοῦντα καὶ¹⁵
 περὶ τὰ πράγματα δεξιόν, ὄρκους πρότερον φρικωδεστάτοις κατα-
 λαβοῦσα ὡς κυρίαν αὐτὴν ἔξει διὰ βίου καὶ δέσποιναν καὶ μητέρα,
 εἰσποιητὸν προσλαμβάνει υἱὸν καὶ βασιλέα Ῥωμαίων ἀναγορεύει·
 ὃς τὰς πρὸς αὐτὴν ἀφειθήσας συνθήκας, καὶ διὰ τοῦτο μισηθεὶς
 παρὰ παντὸς τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, καὶ τὴν τοῦ δήμου ἀκα-²⁰
 τάσχετον δειλιάσας κίνησιν, φηγὰς ᾗχετο εἰς τὴν τοῦ Στουδίου
 μονήν, καὶ εὐθὺς τὸ μοναχικὸν περιβάλλεται σχῆμα. ἀλλ' οὐκ
 ἀπέδρα· τὸ γὰρ πλῆθος τοῦ λαοῦ κινήθην καὶ τοῦτον τῆς μονῆς
 ἀφαρπάσαν ἄγουσι κατὰ τὸν τόπον τὸν λεγόμενον Σίγμα καὶ εὐθὺς

Zoe Michaelae Paphlagone in imperatoris solio collocato, sperabat se loco mariti et imperatoris mancipium ac famulum habituram. sed votis exitus minime responderunt. porro imperator malo genio obnoxius cum nimium afflictaetur, nihil intentatum ut ab hac se aerumna liberaret reliquit. sed omnia cassa in vota vocata sunt. quinimo magis ac magis cruciatus augebantur aquae intercutis accessione. itaque continuo morbo confectus, propriae salute desperata, a monacho Cosma Tzintzilucio, qui illi semper aderat agendaque demandabat, detondetur, paenitensque exacta delictorum confessione facinusque in Romanum imperatorem deplorans occumbit, cum regnasset annos septem et menses octo.

Michaelae Paphlagone defuncto universa imperii cura in imperatricem Zoem tanquam heredem devoluta est. haec imperatoris ex fratre nepotem illique cognominem Caesarem creatum, audacem et temerarium rebusque gerendis peropportunum, prius horrendissimo iureiurando devinctum se per omnem vitae tempus quasi dominam ac heram et matrem pertractaturum, in locum filii assumit et imperatorem salutatur. verum is pactis cum Zoe iniis violatis universae multitudinis odium incurrit, et populi incontinentem impetum timens in Studii monasterium confugit, statimque monachi habitum induit. sed ne sic quidem iram evitavit: multitudo namque populi commota eum a monasterio abreptum in locum qui dicitur Sigma transferunt, subito-

ἐκτυφλοῦσι. τυφλωθεὶς οὖν ἐξορίζεται εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἐλε- D
γμῶν, βασιλεύσας μῆνας δ' καὶ ἡμέρας ε'.

Τῆς οὖν ἀρχῆς πάλιν εἰς τὴν Ζωὴν μετακλισθείσης, συμ-
βασιλεύουσαν ἔχουσαν καὶ τὴν ἀδελφὴν Θεοδώραν, μεταστέλλε-
5 ται ἀπὸ τῆς ἐξορίας Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος, ᾧ καὶ συνά-
πτεται εἰς κοινωσίαν γάμου ἢ βασιλῆς, τῆς ἱερολογίας γενομένης
παρὰ τοῦ πρώτου τῶν πρεσβυτέρων τῆς Νέας. στέφεται δὲ τῇ
ἐπαύριον παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξίου, ὃς ἐπὶ τῆς τούτου βασι-
λειᾶς θνήσκει. ἀνάγεται δὲ εἰς τὸν θρόνον Μιχαὴλ ὁ Κηρουλά- P 184
10 ριος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ συνή-
θει νόσῳ τῆς ποδαλγίας κατὰσχετος γεγονώς, ἐπακολουθήσαντος
καὶ ἑτέρου συμπτώματος, ἐν τῇ παρ' αὐτοῦ νεουρηθείσῃ μονῇ
τῶν Μαγγάνων κείμενος θνήσκει, καὶ ἐν αὐτῇ θάπτεται βασι-
λεύσας ἔτη ιγ', καὶ τῆς Ζωῆς ἤδη προτελευτησίσης.

15 Τούτου δὲ τελευτήσαντος Θεοδώρα ἡ πορφυρογέννητος τὴν
προγονικὴν βασιλείαν ἀναδέχεται, καὶ ἔτη β' καὶ μῆνας ζ' βασι-
λεύσασα εἰλεοῦ νοσήματι περιπεσοῦσα θνήσκει.

Οἱ δὲ ταύτης ἐνοῦχοι σὺν τῷ συγκέλλῳ Λέοντι, ἔτι ταύ-
της ψυχορραγούσης, ἀνάγουσιν εἰς τὸν βασιλεῖον θρόνον Μιχαὴλ
20 πατρικίον τὸν Στρατιωτικόν, ὃς ἔτος α' βασιλεύσας καὶ ἄκων τῆς Β
βασιλείᾳ τῷ Κομνηνῷ ὑπέξίσταται.

Ὁ οὖν Κομνηνὸς Ἰσαάκιος τὴν βασιλείαν ἀναζωσάμενος ἀν-
τίκα τῷ βασιλικῷ νομίσματι ξιφηφόρος διαχαράττεται, οἷα μὴ
τῷ θεῷ τὸ πᾶν ἐπιγράφων ἀλλὰ τῇ ἰδίᾳ ἰσχύϊ καὶ τῇ περὶ πολέ-

que excaecant. ille cassus luminibus solum vertere cogitur in monasterium
Elegmorum, postquam regnasset menses quattuor et dies quinque.

Itaque rursus imperium ad Zoem devolvitur, Theodora sorore una cum
ea imperium administrante. tunc ab exilio accersitur Constantinus Mono-
machus, cui nubit, ceremoniis rite peractis a primate Novae sacerdote. die-
que subsequenti a patriarcha Alexio coronatur, qui sub eius imperio vitam
finit, et in thronum eius substituitur Michael Cerularius, die annuntiationi
sacro. imperator consueto morbo podagrae correptus novi symptomatis ac-
cessionem in Manganorum monasterio, ab ipso de integro extracto, moritur,
ibidemque sepelitur, cum regnasset annos tredecim, Zoe item iam dudum
morta.

Eo decedente Theodora Porphyrogenneta paternum imperium recupe-
rat, et cum regnasset annos duos menses sex, tenuis intestini morbo extin-
guitur.

Eius autem eunuchi et Leo syncellus, ipsa adhuc etiam animam agente,
in imperatoria sede collocant Michaellem patricium Stratioticum. hic cum
regnasset annum unum, licet invitus. Comneno imperium cedit.

Isaacius Comnenus cum imperii pondus subiisset, subito in regio nu-
mismate se ensem ferentem excudi iussit, tanquam qui non deo sed proprio
robori et circa rerum bellicarum usum experientiae omnia accepta referret.

μους ἐμπειρίῳ. ἤγαγε δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναικῶν *Αἰκατερίναν* ἐκ τῆς ἀνατολῆς, καὶ ταύτην ἀνηγόρευσεν. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ πατριάρχης *Μιχαὴλ* ὁ *Κηρουλάριος* ἀπεβίω, προχειρίζεται ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης ὁ *Λεικούδης Κωνσταντῖνος*. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς κυ-
 C νήριον ἐξελθὼν καὶ φωτὶ ἀστραπηβόλῳ βληθεὶς τοῦ ἵππου τε ἀπε-
 σφαιρίσθη καὶ πρὸς τῆ γῆ ἀφροῖζων ἐκυλίετο. γνωσιμαχίσας οὖν ἐφ' ἡμέρας τινάς, εἴ πως ἀνεθείη τῆς νόσου, ἐπέπερ ἔγνω κατ' ἄκρας ταύτη ἀλούς, τὴν βασιλείαν ἀποθέμενος τὴν τοῦ *Στουδίου* καταλαμβάνει μονὴν καὶ τὸν μοναχικὸν ἀσπάζεται βίον, πολλὰ
 . καὶ τῆς *Ἀγούστις Αἰκατερίνης* συμβαλλομένης αὐτῷ πρὸς τὸ 10
 προκείμενον, βασιλεύσας μὲν ἔτη β' καὶ μῆνας γ', ἐπιζήσας δὲ τούτων ἐλάττονα τῷ μοναχικῷ, πᾶσαν ὑπακοὴν πρὸς τὸν ἐν τῇ μονῇ ἡγεμονεύοντα ἐνδεικνύμενος, ὡς καὶ θυρωρὸς γενέσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις ὑπηρετῆσαι διακονίαις διὰ πολλὴν μετριοφροσύνην
 D καταδεξάμενος. προχειρίζεται δὲ ἀντ' αὐτοῦ εἰς βασιλεία *Κων-15*
σταντῖνον τὸν Δοῦκαν.

Μετὰ δὲ τὸν *Κομνηρὸν Κωνσταντῖνος* ὁ *Δοῦκας* ἀναιμωτὶ δίχα πραγμάτων καὶ ταραχῆς τῶν σκήπτρων ἐπιλαμβάνεται. τοῦ δὲ πατριάρχου *Κωνσταντῖνου* τοῦ *Λεικούδη* θανόντος *Ἰωάννης* μοναχὸς ὁ ἐπίκλην *Ξιφιλῖνος* προχειρίζεται. τῷ δὲ βασιλεῖ νόσος 20
 ἐνσκήψασα οὐ μικρῶς αὐτὸν κατέτρυνεν. ὡς δὲ ἔγνω ἤδη τέλειον τῆ νόσῳ κατεργασθεὶς, τοὺς ἐξ *Εὐδοκίας* τῆς βασιλίσσης αὐτοῦ τρεῖς παῖδας *Μιχαὴλ Ἀνδρόνικον* καὶ *Κωνσταντῖνον*, ἐξ ὧν πορφυρογέννητος ἦν ὁ *Κωνσταντῖνος*, πάντας βασιλεῖς ἀνηγόρευσε, *Καίσαρα* δὲ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν *Ἰωάννην*. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ θυ-25

abduxit ex Oriente uxorem Caterinam, eamque imperatricem creavit. verum cum patriarcha Michael Cerularius occubisset, in eius locum Licudem Constantinum substituit. imperator cum isset venatum, igne fulmineo percussus equoque deiectus spumans humi circumvolubatur. itaque eum consilii paenituit. nec morbo remittente sed intime misereque vexante, sceptro rerumque moderamine deposito ad Studii monasterium se confert, monasticam vitam amplexus, ad hoc Augusta Caterina suam opem conferente. imperavit annos duos menses tres. his minus supervixit in habitu monastico. adeo monasterii praesidi fuit obediens ut et ostiarius factus sit aliisque ministeriis pro sua ingenti moderatione inservierit. in vicem vero suam Constantinum Ducam imperatorem elegit.

Post Comneum Constantinus Ducas absque sanguine, sine ullo rerum discrimine ac molestia, sceptrum occupat. Licude Constantino emortuo Ioannes monachus cognomento Xiphilinus sufficitur. imperatorem autem obortus morbus vehementissime vexabat. ut cognovit se aegritudine confectum, tres liberos, quos ex Eudocia imperatrice susceperat, Michaelem Andronicum Constantinum, inter quos Constantinus erat Porphyrogenneta, imperatores creat, Caesarem vero fratrem Ioannem. illi fuerunt et tres filiae,

γατέρες τρεῖς, Ἄννα τε καὶ Θεοδώρα καὶ Ζωή. μέλλων δὲ τε-
 λευτῶν, ἔγγραφον ἀπήτησεν ἐκ πάντων ὡς οὐκ ἂν ποτε παρὰ P 185
 τοὺς αὐτοῦ παῖδας βασιλέα ἕτερον δέξαιτο· ἐν ᾧ καθυπέγραψαν
 ἅπαντες. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ βασιλις Εὐδοκία, ὡς οὐκ ἂν οὐδὲ
 5 αὐτὴ πρὸς δεύτερον ἐλεύσεται συνοικέσιον. ὃ καὶ ἀπαρτισθὲν τῷ
 πατριάρχει φυλάττειν δεδώκεσι. τελευτῶ οὖν ὁ βασιλεὺς ἑτῶν
 ὦν ἕξ καὶ μικρὸν τι πρὸς, βασιλεύσας χρόνους ἕξ καὶ ἡμισυν,
 ταφεὶς εἰς τὸ Μολιβωτόν.

Κατέσχον οὖν τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἡ τε σύζυγος αὐ-
 10 τοῦ Εὐδοκία καὶ οἱ παῖδες. σὺν τούτοις οὖν μῆνας ἕξ καὶ μικρὸν
 τι πρὸς βασιλεύσουσα ἀνάγει τὸν Ῥωμαῖον Διογένην εἰς τὰ βασι-
 λεια, καὶ τούτῳ προσζεύγνται, καὶ βασιλέα εὐθὺς ἀναγορεύει.

Τὴν οὖν βασιλείαν ὁ Διογένης λαβὼν, εἰθ' ἕστερον ἐπι- B
 βουλευθεὶς παρὰ τῶν οἰκείων ἐκτυφλοῦται, καὶ οὕτως θνήσκει,
 15 καὶ ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ θάπτεται, βασιλεύσας ἔτη γ' καὶ μῆνας ἡ'.

Διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ τοῦ Δούκα υἱὸς Μιχαὴλ ὁ λε-
 γόμενος Παραπινάκης. τοῦ δὲ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Ξιφι-
 λίνου κοιμηθέντος, ὁ βασιλεὺς ἕτερόν τινα προεχειρίσατο Κοσμάν
 μοναχόν, τῆς ἀγίας μὲν πόλεως ἀφικόμενον, μεγίστη δὲ τιμῇ διὰ
 20 τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν παρὰ βασιλεῖ τιμώμενον. οἱ δὲ πολῖται διὰ
 τὸ τὸν Βοτανιάτην ἐξ ἀνατολῆς ἤδη ἀναγορευθῆναι τὰ τε ἀνά-
 κτορα κατασχόντες καὶ φύλακας αὐτοῖς ἐπιστήσαντες, καὶ τὸν C
 βασιλεύοντα Μιχαὴλ καθαιρήσαντες πρὸς τὴν τοῦ Στουδίου μο-
 νῆν πυραπέμπουσιν μετ' εὐτελοῦς ὑποζυγίου σὺν τῇ Ἀγούστῃ
 25 Μαρίᾳ τῇ ἐξ Ἀλανῶν καὶ τῷ τούτου παιδί Κωνσταντίνῳ τῷ πορ-

Anna Theodora Zoe. mortis proximus fidem ab omnibus scripto exposcit, neminem post se alium imperatorem quam filios excepturum. subscribere omnes. quinimo et ipsa imperatrix Eudocia nequaquam se secundas nuptias celebraturam scripto promisit. absolutum scriptum patriarchae tradidit, ut conservaret. obit aetatis annorum sexaginta; annos plus minus septem et dimidium regnavit. in Moliboto sepelitur.

Imperii habenas coniux illius Eudocia filiique tenuere. cum vero una cum liberis menses septem vel paulo plus imperasset, Romanum Diogenem in regiam accitum sibi matrimonio iungit imperatoremque pronuntiat.

Occupavit imperium Diogenes, qui deinceps a familiaribus dolis circumventus luminibus privatur, mortuusque in insula Prote sepelitur, cum regnasset annos tres et menses octo.

Ducae filius Michael Parapinaces dictus imperium suscipit. patriarcha Ioanne Xiphilino vita functo, imperator Cosmam quendam monachum, qui e sancta civitate advenerat, maximo ab se propter eximias virtutes in pretio habitum elegit. cives Botaniatem in Oriente imperatorem creatum audientes regiam occupant, custodes illi imponunt; imperantem Michaellem solio pulsum, villi vehiculo cum Augusta Maria ex Alanorum genere et filio Constan-

φυρογεννήτω, καὶ πρὸς τὸν μονήρη μεταλλάττουσι βίον κατὰ τὸ σάββατον τοῦ ἁγίου Λαζάρου, βασιλεύσαντα χρόνους ζ'.

Οὕτως οὖν ὁ Βοτανειάτης Νικηφόρος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀναίμακτον ἀπέλαβε τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν κατ' αὐτὴν τὴν μεγάλην τρίτην, καὶ ταῖς τοῦ πατριάρχου χερσὶν τῷ βασιλικῷ δ ταινιοῦται διαδήματι, καὶ γυναικὶ συζεύγνυται τῇ ἐξ Ἀλαμανῶν Μαρία, τῇ τοῦ Μιχαὴλ συμβίῳ. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη γ'.

Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐβασίλευσεν ἔτη λζ' μῆνας δ', Ἰωάννης ὁ τούτου υἱὸς ἔτη κδ', Μανουὴλ ὁ τούτου υἱὸς ἔτη λη', Ἀλέξιος ὁ τούτου υἱὸς μειράκιον ἔτος α'. 10

Τοῦτον φονεύσας Ἀνδρόνικος ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος αὐτοῦ ἐτυράννησεν ἔτη γ'. τοῦτον φονεύσας ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰσαάκιος ὁ Ἄγγελος ἐκράτησεν ἔτη θ'. τοῦτον ἐκτυφλώσας ὁ ἴδιος ἀδελφὸς Ἀλέξιος ἐκράτησε καὶ αὐτὸς ἔτη θ'. τοῦτον ἐκδιώξας τῆς P 186 βασιλείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἀνεψιὸς Ἀλέξιος μειράκιον 15 ὦν, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰσαακίου, ἐκράτησε μῆνας ε'. τοῦτον φονεύσας ὁ ἐξάδελφος Ἀλέξιος ὁ Δουκας, ὁ καὶ Μούρτζουφλος, ἐκράτησε μῆνας β'. φεῦ, καὶ ταῦτα Χριστιανοὶ Χριστιανούς. καὶ πῶς ἔμελλεν ἐφησυχάσαι ἡ δίκη καὶ μὴ παριδοῦναι ἡμᾶς εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ ἐξολόθρευσιν; ὁ καὶ γέγονε, καὶ ἡ περιβλεπτος Κωνσταν- 20 τίνου διὰ τὰς τοιαύτας ἀνοσιουργίας παρεδόθη τοῖς Ἰταλοῖς.

tino Porphyrogenneta in Studii monasterium ablegant et monachorum albo ascribunt, sabbato qui dicitur Lazari. imperio praefuit annos sex.

Hac ratione Nicephorus Botaniates praeter omnem expectationem magna feria tertia imperium occupavit minime sanguinolentum. diademate imperatorio patriarchae manibus insignitur, iungitque sibi matrimonio Alamanam Mariam, Michaelis coniugem. regnavit annos tres.

Alexius Comnenus imperium tenuit annos triginta septem menses quattuor, Ioannes eius filius annos viginti quattuor, Manuel eius filius annos triginta octo, Alexius huius filius infans adhuc annum unum.

Eo trucidato Andronicus patruus imperium invasit annos tres. Andronico necato Isaacius Angelus fratris filius imperium obtinuit annos novem. Isaacium oculis spoliavit proprius frater Alexius, qui regnavit et ipse annos novem. Alexio imperio atque Cpoli pulso filius Isaacii Alexius puerulus adhuc regnum obtinuit menses sex. hunc cum occidisset patruelis Alexius Ducas, qui et Murtzuphlus dictus est, imperio praefuit menses duos. heu nos miseros! et maxime cum simus Christiani, talia in Christianos machinamur. et quam ratione divinum iudicium tot scelera laturum esset, et non esset nos captivitati et internecioni traditurum? quod et factum est, et spectatissima urbs Constantini ob similia facinora impietatesque Italis tradita est.

INDEX GRAMMATICUS.

- Ἀλλοτριοφάγος* 6 a.
ἀναδήσασθαι τὴν πορφυρᾶν 39 d.
ἀνδρομανία 29 b.
ἀποδεκατῶσαι ἄπερ ἐκέκτητο 9 a.
ἀρθρίτιδες ποδαλγίας καὶ χειραλγίας 46 d.
ἀχειρότενκτος 58 b.
βασιλεύσας i. e. *βασιλέα ἀνειπών* 13 a.
γλωσσοτομεῖν 47 c.
δυσεντεριᾶν 42 d a.
εἶσαι i. q. *καταλιπεῖν* 44 d, 56 a.
εἰσοδοεῖξοδοι 30 d.
ἐκκλησιάρχης 60 b.
ἐκλήπτωρ φόρων 51 d.
ἐνορκωσάμενοι 10 b.
ἐπὶ ἡμέρας 25 b. *μεθ' ἡμέρας* 43 d.
ζωογονεῖν i. q. *ζωογεῖν* 12 d.
καθαίρετης 54 d.
καθαίρησαντες 65 c.
καλήγια 44 d.
κατασχεθεῖς εἰς τὸ ὑποδέξασθαι 38 b.
λιθομανής 52 d.
λόγον δοῦναι 41 b. *λόγον ἀπαθείας λαβεῖν* 51 a b.
μάκελ ὁ σφαγεύς 41 c.
μεγαλοπόλεις 30 d.
μέσον τῆς Ῥώμης 28 d.
μετὰ τοῦ κέρατος i. q. *τῷ κέρατι* 55 c.
μετεωριζόμενος 4 b.
μνημονάριοι 43 d.
μόδια 14 a *bis*.
μονοκρατήσας 58 a.
μονοκράτωρ 57 b.
μορφαζόμενος ἑαυτὸν Χριστός 34 d.
οἰστρηλασία 26 d.
παναισχίστως 27 a.
πλακῶσαι διὰ μαρμάρων 30 d.
ποιεῖν ἔτη 9 a d.
πρός] μικρόν τι πρὸς 65 a *bis*.
σεμνεῖα 27 b.
τελειωθῆναι i. q. *ἀποθανεῖν* 29 c, 38 d.
χρυσογράφος 51 b.

INDEX HISTORICUS.

- Acephali* 43 c.
Aegyptus Aegyptiorum rex 8 b.
Aesculapii aetas 11 a.
Africa unde nomen traxerit 9 d.
Alexander Alexandriae ep. 37 a.
Alexander Hierosolym. ep. 33 c.
Alexander M. Nectanebi f. 7 c.
Alexandri imperium liberi partiuntur 23 d.
Alexandria 7 d.
Alexius patriarcha 60 b.
ἀλληλέγγυον 61 d.
Anastadius Dicorus vivus sepelitur 43 sq. d.
Anatolius patriarcha 41 a.
Anaxagorae aetas 22 c.
Andragathius Gratiani percussor 39 d.
Andreas Constantis percussor 47 d.
Anthimus Nicomed. 35 d.
Antiochia a Seleuco condita 23 a.
Antonius Cauleas patriarcha 56 d.

- Antonius Studita patriarcha 59 d.
 Apollinaris haeresiarcha 34 a.
 Apollonius Tyanensis 29 c.
 Aquila 30 a.
 Arcadiopolis 40 c.
 S. Arethas 44 d.
 Aristarchus Hippocrati aequalis 23 d.
 Artabanus Dario Hystaspis succedit 22 c.
 Artaxerxes Longimanus 22 c.
 Artaxerxes Memor 5 d.
 Artemius 33 d.
 astrologia a Persis inventa 4 a.
 astronomiam quis primus litteris mandaverit 4 b.
 Astyages i. q. Darius Medus et Artaxerxes 21 d.
 Athanasius Iacobitarum patriarcha 46 sq. b.
 S. Autonomus 45 d.
 Baal 4 a.
 Babylas Antioch. 33 c.
 Bardesanes haeresiarcha 30 b.
 Barnabas apostolus 43 b.
 Basilides haeresiarcha 30 a.
 Basilius accubitor 59 c.
 Basilius Scamandrenus patriarcha 59 d.
 brumalia 6 a.
 C. Caesar (Caligula) Tiberii f. 26 d.
 Caesares unde vocentur 24 b.
 Callinicus patriarcha 50 b.
 Cambyses i. q. Darius 5 d, i. q. Nabuchodonosor 22 a.
 Caracalus Antonino (Basso) succedit 31 d.
 Carpocrates haer. 30 a.
 Celsaeus haer. 33 c.
 Cerdon haer. 30 a.
 Cerinthus haer. 30 a.
 Chalcopratea 40 d.
 Chaldaei Hebraeorum libros comburunt 22 c.
 Chariton confessor 34 d.
 Chous Persarum rex 7 c d.
 Christi epistola 61 d. imago Edesena 57 c, Hierapolitana 58 b.
 Chrysopolis 45 d, 51 a.
 Clemens ó στροματιύς 31 c.
 Colossenses Rhodii 23 a.
 Commodus Severi frater 31 b.
 Constantinus Licudes 64 b. corus 14 d a.
 Cosmas patriarcha 65 b.
 Cosmas Tzintzilucius 62 b.
 S. crux 46 b.
 Cyprianus 32 a.
 Cyprii metropolitae Antiochensi non subiecti 43 c.
 Cyriacus patriarcha 50 b.
 S. Cyrillus 8 b.
 Dalmatarum monasterium 49 d.
 Daniel 5 c.
 Darius Arsami f. 7 d.
 Demosthenes quando vixerit 23 d. dictator quid 24 c.
 Didii Iuliani mors 31 c.
 Didymus Origenis sectator 44 a.
 Diocletiani mors 35 d.
 Diogenes quando vixerit 23 d.
 Dionysius Alexandriae ep. 33 c.
 Dionysius Corinthi ep. 30 b.
 Ἐλεγγύων monasterium 63 d.
 Elesbaas Aethiopum rex 44 d.
 Empedocles 23 d.
 Euagrius Origenis sectator 44 a.
 S. Eugenia 32 b.
 Eustathius patriarcha 60 b.
 Euthymius patriarcha 56 d.
 Eutyches haer. 34 b.
 Februarius senator 6 b.
 Flavianus Romae ep. 33 c.
 forum boarium 46 a.
 Galba Antoninus 32 d.
 Galenus medicus 31 d.
 Galli quando urbem ceperint 6 b.
 Gastria monasterium 54 d.
 Georgius Boraphus 50 c.
 Georgius Maniaces 61 d.
 Germanus patriarcha 47 a, 51 d.
 Gregorius ó θαυματουργός 33 d.
 Gregorius ó θεολόγος 39 a, 58 a.
 Hebdomum 60 c.
 Heraclitus 22 c.
 Heraclius Iustiniani Rhinotmeti frater 48 a.
 Hercules Sampsoni aequalis 12 c.
 Hercules Tyrius 4 a.
 Herodoti aetas 22 c.
 Hierosolyma 8 b c.
 Homeritae 44 d.
 Homerus et Hesiodus quando vixerint 14 a.
 ἡ ὑπαπαντή quando sit coepta celebrari 44 a.
 Iacobitae 47 c.
 Iacobus Zebedaei f. 25 a.
 Ignatius ó θεοφόρος 30 d.
 Ignatius patriarcha 55 b.
 Ioannis baptistae reliquiae 58 b.
 Ioannes Chrysostomus 40 c.
 Ioannes evangelista et theologus 29 c, 60 c.

- Ioannes orphanotrophus 61 d.
 Ioannes patricius 49 c.
 Ioannes Xiphilinus 64 d.
 Fl. Iosephus 8 b, 10 c, 14 c d,
 27 a.
 Iosephus Bringas 58 b.
 Iuliani portus 45 c.
 Iunor Gordiani f. 32 b.
 Iunor Gordiani pater 32 a.
 imp. Iustilianus 33 b.
 Iustiniani triclinium 48 b.
 Iustinus martyr 30 b.
 Laodicea a Seleuco condita 23 a.
 Laurentius martyr 32 a.
 Leon syncellus 63 a.
 Leonidas Origenis pater 31 c.
 litteras Hebraicas quis invenerit 3 a.
 imp. Lucibius 23 d.
 Lycurgus Aesculapio aequalis 11 a.
 Macedonius ὁ πνευματομάχος 39 a.
 magiam quis invenerit 4 a.
 Magusae Persae 4 a.
 Malius urbem a Gallis captam liberat
 6 b.
 Malsabas Saracenorum princeps 51 a.
 Manes haeresiarcha 34 d.
 Manganorum monasterium 63 a.
 Manuelis monasterium 60 a.
 Marcion haeresiarcha 30 a.
 Marcus evangelista monasteriorum
 conditor 27 b.
 imp. Marcus Iunoris successor 32 b.
 S. Mariae vestis 42 c.
 Mars planeta 3 b, 4 a.
 Martinus papa 47 d.
 Martius mensis i. q. Nisan et Phame-
 noth 26 c.
 Martyrius Antioch. 42 a.
 Matthaei evangelium a Barnaba de-
 scriptum 43 b c.
 Maximilla ψευδοπροφήτις 30 b.
 Maximini mors 36 a.
 Maximus confessor 47 d.
 S. Methodius patriarcha 55 a.
 Michael Cerularius 63 a.
 Molibotum 65 a
 Monotheletae 47 c d, 48 b.
 Montanus haer. 30 a.
 Narcissus ep. 32 a.
 Navatus 33 c.
 Nectarius 39 a.
 Negra urbs 44 d.
 Nestorius 31 c, 34 b.
 S. Nicephorus patriarcha 53 b.
 Nicolaus Chrysoverges patriarcha
 60 a.
 Nicolaus haeresiarcha 30 a.
 Nicolaus patriarcha 56 d.
 Oatum 43 d.
 olei consecratio 43 b.
 Onesimus martyr 29 c.
 Origenes 31 c.
 Orpheus eadem qua Prometheus ae-
 tate 11 a.
 Paulus Samosatensis 31 c, 34 d.
 Peribleptae monasterium 61 a.
 Petrus Alexandrinus martyr 35 d.
 Petrus fullo 43 b.
 Pherecydes quando vixerit 23 d.
 Philippi duo imperatores 32 b, 33 c.
 Philippopolin quis condiderit 32 b.
 Philippus diaconus 29 c.
 Philo Iudaeus 27 a.
 Phoenix rex 4 a.
 planetis quis nomina dederit 3 4 b.
 Polycarpus martyr 30 b.
 Polyeuctus patriarcha 58 a.
 Priscilla ψευδοπροφήτις 30 b.
 Procopius martyr 35 d.
 Prometheus Deborae aequalis 11 a.
 Prote insula 57 c, 65 b.
 Ptolemaei tredecim 23 d.
 imp. Publianus 32 a.
 purpurae inventio 4 b.
 Pythagoras Artaxerxi Longimano ae-
 qualis 22 c.
 Quintilis mensis 24 c.
 resurrectiones octo 26 c.
 Romus Romae rex 6 a. Romus et
 Remus 6 a.
 Sabatius haer. 35 b d.
 Sabellius haer. 32 b.
 Salomonis libri aboliti 16 a.
 Saracenorum origo 9 d.
 Saturninus haer. 30 a.
 Seleuciam quis condiderit 23 a.
 Sergii patriarchae 47 c, 60 a.
 serpens aeneus 16 a.
 Severus haer. 34 b.
 imp. Severus M. Aurelii f. 31 b.
 Sextilis mensis i. q. Februarius 7 c,
 i. q. Augustus 24 d.
 Sibyllae aetas 16 d. Sibylla Ery-
 thraea 16 b.
 Sidus Aegypti f. 8 a.
 Sigma 62 c.
 Simon magus 27 b.
 Sisinnius patriarcha 60 a.
 Sophiae portus 45 b.
 Sophianae 45 b.
 Sperdius magus 22 b.
 Stephanus patriarcha 56 d.
 Studii monasterium 60 b, 62 c, 64 c,
 65 c.

- symbolum fidei quando recitetur 43 b.
 Symeon Clopae f. 30 d.
 Symmachus 31 c.
 Synepon haer. 33 d.
 Tarasius patriarcha 53 a.
 Tatianus haer. 30 b.
 Terbelus Bulgarus 49 d a.
 Tessarescaedecatitae 35 d.
 Theodorus martyr 35 d.
 Theodorus Mopsvest. 34 a.
 Theodorus Myxes 50 c.
 Theodorus Pharan. ep. 48 a.
 Theodotion 31 c.
 Theodotus haer. 31 c.
 Theophylactus patriarcha 57 d.
 Thessalonica a Philippo condita 7 d.
 Thucydides quando vixerit 22 c.
 Tiberias a quo sit condita 25 b.
 Timotheus apostolus 29 b.
 imp. Titi mors 28 a.
 Vespasianus Neronis f. 28 a.
 Xerolaphi columna 40 c.
 Zacharias Hierosolym. patriarcha
 46 b.
 Zagoria regio 50 a.
 Zenonis aetas 23 d.

LIPSIÆ,

EX OFFICINA B. G. TRUBNERI.

